

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

ЗВЯЗДА

16

ЛЮТАГА 2016 г.

АЎТОРАК

№ 29 (28139)

Кошт 2100 рублёў

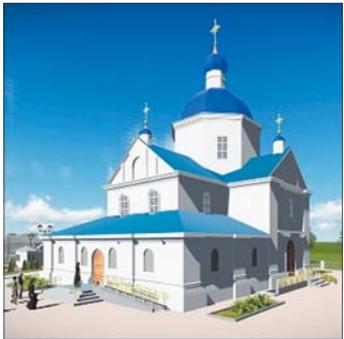
Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Жыццядайнае святло

**Патрыярх
беларускага
мастацтва**

СТАР. 8

**Магілёўскае
барока
ці класіцызм?**

СТАР. 12

**Спартыўны
старт
чатырохгоддзя**

СТАР. 15

ЦЫТАТА ДНЯ

**Уладзімір КАЛТОВІЧ,
міністр гандлю:**

«Не трэба чакаць усплёску
цэн. Мы вельмі доўга
ішлі да той сістэмы,
якая сёння існуе, паступова,
выверана прымаючы
рашэнні па лібералізацыі
цэнаўтварэння. Са студзеня
цэны не рэгулююцца
ні ў вытворцы, ні ў прадаўца.
Застаўся адзін механізм для
рэгулявання цэн — увядзенне
мараторыя на асобныя
групы тавараў тэрмінам
да 90 дзён. Гэтыя рашэнні
будуць прымацца на аснове
маніторынгу, аналізу сітуацыі.
Яны прымаюцца на ўзроўні
пастановы Савета Міністраў.
Дарэчы, па выніках студзеня
цэны на прамысловыя
і харчовыя тавары выраслі
зусім нязначна».

Курсы замежных валют,
устаноўленыя НБ РБ з 16.02.2016 г.

Долар ЗША		21892,00	▼
Еўра		24532,00	▼
Рас. руб.		281,34	▲
Укр. грыўня		826,89	▼

ISSN 1990 - 763X

Фота Анаталія КІСЕШУКА

Учора праваслаўныя вернікі адзначылі свята
Стрэчання Гасподняга. У народзе яго завуць
яшчэ Грамніцы. Лічыцца, што свечкі, прынесеныя
ў гэты дзень з храма, надзелены сілай абараняць
дом і ўсіх, хто ў ім жыве, ад хвароб і няшчасцяў.
У сталічным прыходзе храма Іконы Божай Маці
«Мінская» ўчора было шмат вернікаў.

■ Экспартны патэнцыял

ЧАС ЗАРАБЛЯЦЬ ДОБРЫЯ ГРОШЫ

Створаны будаўнічы холдынг, з дапамогай
якога нашым прадпрыемствам стане прасцей
выходзіць на буйныя праекты за мяжой

А ўвогуле міністр архітэктуры і будаўніцтва Беларусі Анатоль Чорны ўпэўнены, што сёлета будаўнічая галіна павінна сур'ёзна наладзіць далейшую дыверсіфікацыю тавараў і паслуг на знешнія рынкі, а для жыхароў краіны — узводзіць жыллё з мінімальнай «накруткай».

ДЗЯСЯТКІ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ — У АДНОЙ ЗВЯЗЦЫ

«Літаральна на днях мы зарэгістравалі холдынг, у які ўвайшлі 18 нашых прадпрыемстваў з агульнай колькасцю супрацоўнікаў каля 35 тысяч чалавек», — сказаў міністр. Новая структура атрымала назву «Белбудцэнтр». Холдынг створаны менавіта для развіцця экспарту будаўнічых паслуг. Кіраўніцтва галіны не збіраецца перападпарадкоўваць прадпрыемствы, бо яны застаюцца юрыдычнымі асобамі, працягваюць весці сваю эканамічную дзейнасць і ўнутры краіны і працуюць самастойна. Але дывідэнды, якія налічваюцца на працягу года, будуць ісці ў агульны фонд і назапашвацца на рахунках, каб мець эканамічныя гарантыі пры выхадзе на буйныя экспартныя праекты. Анатоль Чорны нагадаў, што сёння пры ўдзеле ў тэндарах трэба даць альбо банкаўскія гарантыі, альбо заклады (ад 5 да 10% ад кошту аб'екта).

А гэта пытанне складанае. Сёння не ў кожнага прадпрыемства ёсць магчымасць атрымаць банкаўскую гарантыю, да таго ж шэраг з іх мае вялікую дэбіторскую запазычанасць. Самастойна выходзіць на знешнія рынкі з такім эканамічным багажом праблематычна. «А цяпер у холдынгу будзе свой бюджэт, і ён зможа гэтыя грошы выкарыстоўваць як гарантыю, а значыць, удзельнічаць і перамагчы у тэндарах», — лічыць міністр.

СТАР. 6

■ Беражыце сябе!

Своечасова пастаўлены дыягназ выратуе жыццё

Галоўны анкалаг краіны —
пра дыягностыку, лячэнне і тое,
як не трапіць у рады безнадзейна хворых

Дыягназ «рак» — самы страшны для большасці людзей, пакуль яго ў свой адрас не жадае ніхто. Тым не менш толькі ў 2014 годзе з ім сутыкнуліся 46 тысяч беларусаў. Ці ёсць у гэтых людзей надзея? Так, таму што на ранніх стадыях амаль любое ракавае захворванне можа быць вылечана. На ўлік у анкалагаў стаіць амаль 272 тыс. чалавек — гэта кожны 37-ы жыхар нашай краіны — і сярод іх больш за 50% пражылі пяць і больш гадоў з моманту пастаноўкі дыягназу. Пра гэта «Звяздзе» раскажаў дырэктар РНЦ анкалогіі і медыцынскай радыялогіі імя М.М. Аляксандрава, доктар медыцынскіх навук прафесар Алег СУКОНКА.

Фота Надзеі БУЖАН

— Знаёмчыся са статыстыкай, разумеш, што хутка, мабыць, у нашай краіне не застаецца ніводнай сям'і, якая б не сутыкнулася тым ці іншым чынам з гэтай страшнай хваробай...

— На жаль, рак — бач усяго чалавецтва. Традыцыйна на першым месцы заўсёды былі сардэчна-сасудзістыя захворванні. Але ўжо ў 28 краінах свету (прычым гэта вядучыя краіны) на першае месца сярод прычын заўчаснай смерці выйшла анкалагічныя захворванні. Анкалогія сёння — напрамак нумар адзін у медыцыне, самы значны па выдатках, але і самы запатрабаваны.

СТАР. 5

Эпідэмія грыпу няма і не прадбачыцца

Аб гэтым заявіў
міністр аховы здароўя Васіль Жарко
падчас даклада Прэзідэнта

Аляксандр Лукашэнка, прымаючы з дакладам міністра аховы здароўя, выказаў занепакоенасць узроўнем захворвання на грип і ВРВІ ў суседніх краінах і запатрабаваў аб'ектыўных звестак па сітуацыі ў Беларусі.

Кіраўнік дзяржавы адзначыў, што яго вельмі нацяжвае інфармацыя, якая паступае з суседняй Расіі, дзе фіксуецца вялікая колькасць людзей, якія памерлі ад ускладненняў грыпу. Вельмі няпростая сітуацыя складваецца і ва Украіне. Як было даложана Прэзідэнта, у Беларусі няма і не прадбачыцца эпідэмія грыпу і іншых прастудных захворванняў. Больш за тое, узровень захворвання на 10% ніжэйшы за аналагічны перыяд мінулага года. Такіх вынікаў удалося дасягнуць за кошт высокага ўзроўню імунізацыі насельніцтва ад грыпу.

Аляксандр Лукашэнка таксама быў праінфармаваны аб сітуацыі на фармацэўтычным рынку краіны, дзе па выніках 2015 года доля айчынных лекаў складала 52,6% у доларавым эквіваленце. Прэзідэнт запатрабаваў не дапусціць неабгрунтаванага росту цэн у аптэках. «Вядома, я не за тое, каб мы загналі аптэкі або іншых вытворцаў у страты. У адваротным выпадку мы будзем вымываць наменклатуру тавараў і лекаў, мы страцім гэтую наменклатуру. Ніхто ў страту працаваць не будзе, але і нажывацца за кошт гэтага, асабліва гандлюючым арганізмам, дазволіць нельга», — перакананы кіраўнік дзяржавы. Аляксандр Лукашэнка дадаў, што сітуацыя з цэнамі ў аптэках застаецца кантралюемай, але заклікае не пакідаць яе без увагі і надалей.

Акрамя таго, па выніках даклада Прэзідэнт даручыў міністру аховы здароўя сумесна з кіраўніцтвам Гомельскай вобласці прадметна прапрацаваць пытанне будаўніцтва ў Гомелі абласной дзіцячай клінічнай бальніцы, паведамляе прэс-служба кіраўніка дзяржавы.

НА ЗЯМЛІ І Ў КОСМАСЕ

Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка прыняў з дакладам старшыню Дзяржаўнага ваенна-прамысловага камітэта Сяргея Гурулёва.

Кіраўнік дзяржавы быў праінфармаваны аб выкананні дадзеных ім раней даручэнняў. Гаворка ішла ў тым ліку пра перспектывы эксплуатацыі спадарожніка «Белінтэрсат-1», пасляхова запушчанага з кітайскага касмадрома «Січан» 15 студзеня гэтага года. У дачыненні да спадарожніка праводзяцца наладчыныя, карэкціровачныя работы. Усе яго сістэмы знаходзяцца ў справным стане. З 1 красавіка ён паступіць ва ўпраўленне беларускага боку.

На тэрыторыі Дзяржынскага раёна Мінскай вобласці створаны наземны комплекс кіравання. Афіцыйны старт яго работы будзе дадзены 12 красавіка пасля планавых арбітальных выпрабаванняў «Белінтэрсата-1».

Паслугі сувязі, якія дзякуючы спадарожніку прадставіць Нацыянальная сістэма спадарожнікавай сувязі і вяршання, будуць запатрабаваныя як у Беларусі, так і за мяжой. Паводле слоў Аляксандра Лукашэнка, Кітай ужо заключыў з беларускім бокам дагавор на выкарыстанне 15-20% рэсурсу «Белінтэрсата». «Мы плануем праз некалькі гадоў атрымаць добры прыбытак ад работы нашага спадарожніка», — сказаў кіраўнік дзяржавы, адзначыўшы, што Беларусь даўно заслужыла права называць сябе касмічнай дзяржавай.

Аляксандру Лукашэнку таксама было даложана аб выкананні яго даручэнняў па развіцці ракетабудаўніцтва ў Беларусі. Дзяржкамваенпрам сумесна з Мінабароны працуе над стварэннем ракетнага комплексу залпавага агню дальнаасцю больш за 200 км. Гэтую задачу плануецца выканаць на працягу 2016-2017 гадоў. Што тычыцца ўжо створаных ракетных сістэм залпавага агню «Паланэз», то яны прыняты на ўзбраенне і будуць пастаўлены ў войскі да 1 ліпеня.

Прэзідэнт нагадаў, што Ваенная дактрына Беларусі носіць абарончы характар. У той жа час, па словах кіраўніка дзяржавы, «трэба мець зброю, якая б усё ж такі перасцерагала патэнцыяльнага праціўніка ад таго, каб ваяваць з Беларуссю». «Мы павінны мець зброю, якая можа нанесці непрымальны ўрон гіпатэтычнаму праціўніку», — перакананы Аляксандр Лукашэнка.

Акрамя таго, Прэзідэнта было даложана аб іншых перспектывах праекта абароннага комплексу, развіцці ваенна-тэхнічнага супрацоўніцтва з Расіяй, выніках фінансава-эканамічнай дзейнасці Дзяржкамваенпрама за пяцігоддзе і да 2015 год.

СУСТРЭЧА ТЫСЯЧАГОДДЗЯ

Як яна адаб'ецца на жыцці вернікаў і ўсяго свету?

Днямі адбылася эпохальная падзея. Упершыню ў гісторыі дзвюх хрысціянскіх Цэркваў сустрэліся Папа Рымскі Франціск і Патрыярх Маскоўскі і ўсяе Русі Кірыл. Як гэта сустрэча паўздзейнічае на нашу рэлігійную супольнасць, грамадства і ўвогуле свет?

— Неабходнасць сустрэчы наспела ўжо даўно і абмяркоўваецца не першы год, — гаворыць старшыня Сінадальнага інфармацыйнага аддзела Беларускага Экзархата протаіерэй Сяргій ЛЕПІН. — Магчымай яна стала менавіта цяпер, а раней яе правесці не ўдавалася. Напрыклад, нябожчык Патрыярх Аляксій II яшчэ ў 1997 годзе планавалі сваю сустрэчу з Папам Янам Паўлам II у аўстрыйскім Грацы, але сустрэча так і не адбылася, бо не атрымалася ўзгадніць праект рэзалюцыйнага дакумента ў пунктах, якія тычацца ўніяцкага пытання.

Па словах Сяргія Лепіна, зараз зрабіць крокі насустрач адзін аднаму двух іерархаў зматывавала сучасная міжнародная абстаноўка. Гэта, у першую чаргу, сітуацыя на Блізкім Усходзе, дзе хрысціянства ўсіх канфесій тысячагоддзямі становяцца ахвярамі рэлігійных пераследаў і нават фізічнага знішчэння. У той жа час протаіерэй прызнае, што «для нас вельмі важны тэкст Сумеснай заявы Папы Рымскага Франціска і Найсвяцейшага Патрыярха Кірыла». «Ён нагадвае нам пра тое, што мы, нягледзячы на розніцу ў дактрынах, усё роўна застаёмся братамі, аб'яднанымі агульнай Традыцыяй першага тысячагоддзя існавання хрысціянства», — лічыць айцец Сяргій.

У тэксце таксама падкрэсліваецца неабходнасць сумеснай працы католікаў і праваслаўных у справе абвясчэння Евангелля ва ўсім свеце. «Мы не сапернікі, а браты: з гэтага разумення мы павінны зыходзіць ва ўсіх нашых дзеяннях у адносінах адзін да аднаго і да навакольнага свету», — гаворыцца ў дакуменце. Па словах Сяргія Лепіна, прыцыповым для Цэрквы з'яўляецца і тое, што ў заяве асуджаецца унія як метада аб'яднання праваслаўных і католікаў.

На пытанне «Звязды», ці паўплывае сустрэча на адносіны паміж беларускімі праваслаўнай і каталіцкай цэрквамі, старшыня Сінадальнага інфармацыйнага аддзела БПЦ адказвае так: «Гэта адно з тых пытанняў, на якое варта адказаць фразай «час пакажа». У сапраўдны момант праваслаўна-каталіцкія адносіны ў Беларусі і так дастаткова цёплыя, хоць, зразумела, няма мяжы дасканаласці. Спадзяюся, што праведзеная сустрэча паспрыяе справе міру — як палітычнага, так і канфесійнага».

Арцыбіскуп Тадэвуш КАНДРУСЕВІЧ, Мітрапаліт Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі Рымска-каталіцкай Цэрквы, выказаў сугучную думку, каментуючы сустрэчу прадстаяцеляў: «У католікаў і праваслаўных на Беларусі заўсёды былі добрыя адносіны, але яны будуць развівацца яшчэ больш дынамічна пасля гэтай сустрэчы. Я ўпэўнены ў гэтым, таму што і католікі, і праваслаўныя павінны браць прыклад з двух пантыфікаў».

Па яго словах, падчас сустрэчы іерархі ахапілі вельмі шырокі спектр пытанняў — ад стану хрысціян на Блізкім Усходзе і ў Паўночнай Афрыцы да падтрымкі сямейных каштоўнасцяў. Асаблівую ўвагу прадстаяцеля звярнулі на праблему вырашэння сучаснай канфліктаў. «Папа і Патрыярх сумесна ўнеслі свой голас у справе ўсталявання трываллага міру ў гэтым рэгіёне шляхам перамоў, а не эскалацыі канфлікту. Пры гэтым яны падкрэслілі, што ў нашу трывожную эпо-

ху неабходна развіваць міжрэлігійны дыялог і ніколі не апраўдваць злачынства рэлігійнымі лозунгамі», — падкрэсліў Тадэвуш Кандрусевіч.

На думку мітрапаліта, асабістая сустрэча іерархаў «будзе спрыяць зняццю бар'ераў для больш эфектыўнага супрацоўніцтва паміж католікамі і праваслаўнымі». Вынікі гістарычнай сустрэчы Папы і Патрыярха ўжо вядомыя і «цяпер неабходна маліцца, каб свет, які стаіць на краі бездани, услухаўся ў іх голас».

— Гэта сустрэча сапраўды гістарычная для абодвух бакоў, — лічыць **Абу-Бекір ШАБАНОВІЧ, муфціі Беларусі, кіраўнік Мусульманскага рэлігійнага аб'яднання ў Рэспубліцы Беларусь**. — Я ацэньваю яе станоўча. Мы бачым, што хрысціянскі свет сёння абудзіўся дзеля не толькі ўмацавання рэлігіі, але і падтрымкі сваіх вернікаў. Зараз гэта неабходнасць. Бо мы перажываем часы выпрабаванняў, невядомых дагэтуль свету выклікаў. Яны дайшлі на такой кропкі, што неўзабаве можа распачацца вайна. І, на жаль, у яе могуць быць уцягнуты і вернікі. Бо ўсе мы адказныя за тое, што адбываецца вакол: і іудзеі, і мусульмане, і хрысціянне. Усе канфесіі. Усявышні не адрознівае нас па веравызнанні. Толькі па сіле нашае веры і стаўленні да іншых.

Па словах муфціі Беларусі, таксама вельмі важна, што сустрэча прадстаяцеляў прайшла на роўных. «Будзем прасіць Бога, каб такія крокі рабілі ўсе, у тым ліку і мусульмане. Мы таксама часта праводзім канферэнцыі, форумы, семінары, але гэта мала агучваецца і ўсе заклікі застаюцца паміж намі. Варта на ўвесь свет зацяляць, даваць ацэнкі пэўным падзеям. Напрыклад, тым, што адбываецца зараз на Блізкім Усходзе. Яны ганьбуюць сапраўдны іслам», — упэўнены Абу-Бекір Шабановіч. На яго думку, варта было б праводзіць сумесныя сустрэчы ўсім вядучым сусветным рэлігіям і супольна даваць адказы на пытанні, якія ставіць перад грамадствам сучаснасць.

Вераніка ПУСТАВІТ. pustavit@vziazda.by

■ Тры пытанні да ўлады

Мінулы год для Жодзіна быў даволі складаным. Тыя працэсы, што адбываліся ў сусветнай эканоміцы, у значнай ступені паўплывалі на работу буйных прадпрыемстваў: БелАЗа, адкрытых акцыянерных таварыстваў «Кавальскі завод цяжкіх штампавак», «Світанак». На пачатку пяцігодкі прамысловасць горада сур'ёзна развівалася, ды ў 2012 годзе пачаўся пэўны спад вытворчасці. Але кіраўніцтва горада, прадпрыемстваў і арганізацыі паказала сваю дзевяздольнасць, умненне прымаць нестандартныя рашэнні, канцэнтраваць намаганні на тых напрамках, якія даюць найбольшы эканамічны эффект. Як вынік, не было выпадкаў затрымкі зароботнай платы, у тым ліку работнікам культуры, адукацыі, аховы здароўя, сацыяльнай сферы. Што чакае вытворчасць сёлета і ў цэлым аб перспектывах развіцця значных для горада сфер дзейнасці, такіх, напрыклад, як жыллёва-камунальная гаспадарка, гутарка са старшынёй гарвыканкама Міхаілам АМЕЛЬЯНЧУКОМ.

— Міхаіл Міхайлавіч, відаць, што і гэты год будзе для эканомікі горада не менш складаным, чым папярэдні. На вашу думку, што трэба зрабіць, каб прамысловасць, так бы мовіць, утрымалася на павярхні?

— Цяжка казаць пра тыя прадпрыемствы, якія падпарадкоўваюцца непасрэдна канкрэтным міністэрствам, як напрыклад, БелАЗ. Але відавочна адно: там працуюць даволі кваліфікаваныя кадры, моцны кіраўнічы персанал, якія сёння выдчуць перамоў з многімі краінамі свету — патэнцыяльнымі спажывальцамі тэхнікі. Да нас таксама прыязджаюць шматлікія дэлегацыі, які прадстаўнікі гарадскоў улады я ўдзельнічаюць у гэтых сустрэчах. Бясспрэчна, намячаюцца шляхі паляпшэння сітуацыі, але ад прыняцця рашэнняў да іх рэалізацыі патрэбны час, паколькі на замежных рынках сёння да ўсяго адносяцца вельмі асцярожна. Таму вытворчым складанам прагназаваць дзеянні на больш-менш доўгатэрміновую перспектыву.

Разам з тым, зрухі да лепшага ёсць, што відаць на прыкладзе Кавальскага завода цяжкіх штампавак, які заключыў дагавор з расійскім КамАЗам на вытворчасць ланжэронаў — у аўтамабіляў, вагонаў і лакаматываў гэта адзін з важных элементаў рам (шасі). Мяркуюцца паставіць расіянам прадукцыі на 38 млрд рублёў, што азначае двухмесячны аб'ём работы для завода. Перамовы ішлі вельмі цяжка, але мы змаглі даказаць, што здольныя выпускаць прадукцыю высокай якасці. Да гэтага часу 70% ланжэронаў КамАЗу пастаўляла Бельгія, а сёння завод цалкам адмовіўся ад паслуг замежных пастаўшчыкоў. Цяпер прапрацоўваюцца пастаўкі трох відаў прадукцыі ў Фінляндыю. Пэўныя зрухі па рэалізацыі вырабаў ёсць і на «Світанку». Вырабляць якасныя тавары мы ўмеем, але бяда ў тым, што не навучыліся іх прадаваць. У гэтым плане, так бы мовіць, гарвыканкам пастаянна цярэбіць кіраўнікоў прадпрыемстваў, арганізацый. І па магчымасці аказвае ім дапамогу.

— Жодзіна — бадай, ці не адзіны ў Беларусі горад, дзе праблізна ліквідаваны праблемы ў жыллёва-камунальнай гаспадарцы. Ці не так?

— Ну, гэта перабольшванне, але шмат робіцца для таго, каб яна працавала больш эфектыўна. Сапраўды, сістэма ЖКГ была не ў найлепшым стане. У 2010 годзе, калі я заступіў на пасаду старшыні гарвыканкама, паступала шмат скаргаў на работу камунальнікаў ад жыхароў. Перш за ўсё мы зрабілі акцэнт на ўмацаванні матэрыяльна-тэхнічнай базы. За гэтыя гады набылі дастаткова тэхнікі, што дазваляе аператыўна вырашаць праблемы. Напрыклад, падчас снегападаў не было затрымак з расчысткай асноўных магістраляў, дваровых тэрыторый. Што тычыцца гарадскіх двароў, то тут хутчэй за ўсё наспела праблема разгрузкі іх ад транспарту. Таму актыўна працуем з жыхарамі, аўтаўладальнікамі, каб выслабніць па першым часе хоць бы асноўныя праезды да дамоў.

Другі кірунак, якому ўдзяляем значную ўвагу, — эканомія паліўна-энергетычных рэсурсаў. У прыватнасці, працягваюцца гарадскіх цеплавых сетак складае больш як 200 кіламетраў. Мы пайшлі па шляху іх дэцэнтралізацыі. Камунікацыі, што пракладзены ў прыватным сектары, перавялі на індывідуальныя ацяпляльныя сістэмы, а гэта 33 кіламетры. На магістральных сетках замянілі трубы на больш эканамічныя — папярэдне ізаляваныя.

Такім чынам, калі ў 2010 годзе расход вады для падпіткі сістэмы быў каля 200 тон, то цяпер зменшыўся да 25-27 тон. Падчас нядаўняга маразоў скаргаў, што ў кватэрах холадна, ад жыхароў не паступала, не было ні збояў, ні аварыяў на цеплатрасе.

Яшчэ адзін важны аспект — цеплавая рэабілітацыя жылых дамоў, сацыяльных аб'ектаў: школ,

дзіцячых дашкольных, лячэбных устаноў. За кошт уцяплення будынкаў «шубай» атрымліваем пэўную эканомію. Дазваляе эканомію на энергарэсурсах і пераход на індывідуальныя цеплавыя пункты, як у шматкватэрных дамах, так і аб'ектах сацыяльнага, грамадскага прызначэння.

Акрамя таго, на мясцовай цеплаэлектрацэнтралі, якая забяспечвае горад цяплом і гарачай вадой, устаноўлены кацёл на мясцовых відах паліва, што дае магчымасць знізіць выдаткі на энергарэсурсы.

Такім чынам, комплекс мер дапамог стабілізаваць энергетыку. Яе работы пакуль у стадыі завяршэння. Думаю, на працягу гэтага года праблемы цалкам вырашаны.

— Многія рэгіёны краіны скардзяцца на якасць вады — непрыдатная для піцця. У Жодзіне, без перабольшвання, можна сказаць, яна адмыслова. Таксама заслуга мясцовай улады?

— Хутчэй, падарунак прыроды. Жодзіна — адзіны горад у Беларусі, дзе п'юць чыстую, нічым не апрацаваную ваду. Па меркаванні спецыялістаў, у гэтым няма патрэбы: па сваіх санітарных, хіміка-біялагічных паказчыках яна цалкам прыдатная для спажывання. Мы яе нават разліваем у бутэлькі. Па даручэнні старшыні Мінаблвыканкама Сямёна Шапіры наладзілі рэалізацыю ў Мінску.

Што тычыцца водазабеспячэння горада, то тут таксама праведзена значная работа. У нас адзіны водазабор, які здольны выдаць каля 32 тыс. кубаметраў вады ў суткі. Цяпер яго заргузка каля 20 тыс. кубоў. Так што ў нас ёсць значны запас вады. Вось толькі б навучыцца яе эканомна, беражліва расходвацца.

Тацяна ЛАЗОВСКАЯ.

lazovskaya@vziazda.by

ХТО, ЯК НЕ МЫ?

■ Надвор'е

Выпрабаванне цыклонам «Ульрыка»

3 серады ўначы пахаладае да мінус 10-12 градусаў

Ужо сёння паўднёвы цыклон «Ульрыка» прынясе на тэрыторыю краіны мокры снег і дождж. Гэта будзе дзень з максімальна складанымі ўмовамі надвор'я на гэтым тыдні, паведаміў начальнік службы гідраметэаралагічных прагнозаў Рэспубліканскага цэнтра па гідраметэаралогіі, кантролі радыеактыўнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя Мінпрыроды Дзмітрый РАБАЎ.

Спецыяліст адзначыў, што пэўныя цяжасці чакаюць нас ужо раніцай у аўторак, бо ўначы на 16 лютага ў многіх раёнах прагназуюцца моцныя ападкаў, месцамі наліпанне мокрага снегу, туман і слабы галалёд. Мацней усяго цыклон пагаспадарыць у паўднёва-ўсходніх раёнах краіны, дзе магчыма слабая мяцеліца, на дарогах галалёдзіца. Днём месцамі па ўсходзе Беларусі чакаецца ўзмацненне ветру да 15-18 м/с. Максімальная тэмпература паветра складзе ад нуля да плюс 5 градусаў, а па паўднёвым усходзе будзе да 6-8 цяпла.

Не вельмі моцна палепшыцца надвор'е і ў сераду. У гэты дзень цыклон адыдзе на тэрыторыю Расіі, а на яго месца завітае антыцыклон з боку Балтыйскага мора. Надвор'е адносна стабілізуецца, але пры гэтым панізіцца тэмпература паветра. Будзе пераважна без ападкаў, толькі ўдзень у крайніх паўднёва-заходніх раёнах магчымы невялікі мокры снег. Уначы і раніцай месцамі чакаецца слабы туман. На асобных участках дарог захаваецца галалёдзіца. Тэмпература паветра ўначы складзе ад мінус 2 да мінус 9 градусаў, а па паўночнай палове месцамі — да 10-12 марозу. Праўда ўдзень будзе ўжо ад мінус 2 да плюс 4 градусаў.

Амаль паўсюдна будзе гаспадарыць антыцыклон і ў чацвер. Таму будзе пераважна без ападкаў, толькі па захадзе краіны пройдуць кароткачасовыя ападкаў (мокры снег і дождж), месцамі туман і галалёд. На асобных участках дарог захаваецца галалёдзіца. Уначы і раніцай месцамі па захадзе Беларусі чакаецца ўзмацненне ветру да 15-18 м/с. Мінімальная тэмпература паветра ўначы складзе мінус 2-9 градусаў, па паўноч-

НА ЛЁД ЛЕПШ НЕ ВЫХОДЗІЦЬ

На большасці рэк краіны працягваецца рост узроўня вады з інтэнсіўнасцю 1-12 сантыметраў за суткі, адзначаюць у Гідраметэарцэнтры Мінпрыроды.

Цяпер вада знаходзіцца на пойме на рэках Нёман каля вёскі Беліца, Нараў каля вёскі Нямержа, Бярэзіна ў горада Беразіно, Случ каля вёскі Ленін. Спецыялісты адзначаюць, што і ў бліжэйшыя дні такі рэжым на рэках захаваецца.

Эксперты растлумачылі, што за выхадныя ачысціліся ад лёду Заходняя Дзвіна ў Віцебску і яе прыток рака Дзісна каля гарадскога пасёлка Шаркаўчына, а таксама Нёман каля горада Масты, прытокі Прыпяці — рэкі Гарынь каля вёскі Малыя Вікаравічы і Убарць каля вёскі Краснабярэжжа. У бліжэйшыя дні ледастаў з палонкамі і закраінамі захаваецца на большасці участкаў Заходняй Дзвіны, Дняпра, Бярэзіны, Сожа і некаторых іх прытокаў. Таўшчыня лёду паменшылася і складае на рэках 15-19 сантыметраў, на вадаёмах — 18-26 сантыметраў. У сувязі з гэтым, у Гідраметэарцэнтры папярэджваюць, што выходзіць на лёд вельмі небяспечна, бо яго трываласць паступова памяншаецца за кошт паступлення цяпла на паверхню ад нагрэтага паветра і талай вады.

ным усходзе будзе 10-12 марозу, а па паўднёвым захадзе — каля нуля. Удзень чакаецца ад мінус 2 да плюс 5 градусаў.

Кароткачасовыя ападкаў і выгледжу мокрага снегу і дажджу чакаюць месцамі і ў пятніцу. Тады магчымы

туман і слабы галалёд. На асобных участках дарог захаваецца галалёдзіца. Тэмпература паветра ўначы складзе ад нуля да мінус 7 градусаў, па ўсходзе — да 9 марозу, а ўдзень — ад мінус 2 градусаў да 4 цяпла.

Паводле папярэдніх прагнозаў айчынных спецыялістаў, у выхадныя дні надвор'е будзе вызначаць атмасферныя франты, што рухаюцца з боку Заходняй Еўропы, і зноў больш цёплыя паветраныя масы Атлантычнага паходжання. У суботу на большай частцы тэрыторыі краіны пройдуць кароткачасовыя ападкаў (пераважна мокры снег). У асобных раёнах магчымы туман і слабы галалёд. Месцамі на дарогах захаваецца галалёдзіца. Тэмпература паветра ўначы складзе ад мінус 5 градусаў да 1 цяпла, па паўночным усходзе пры прасянення чакаецца да 4 марозу. Удзень прагназуюцца ад мінус 1 градуса да 4 цяпла.

Дзмітрый Рабаў адзначыў карэспандэнту «Звязды», што гэта непрацяглае паніжэнне тэмпературы паветра сапраўдную зіму на тэрыторыю Беларусі не верне. Сярэдняя тэмпература паветра на гэтым тыдні ўсё роўна застаецца на 4-6 градусаў вышэй за кліматычную норму.

Сяргей КУРКАЧ.
kurkach@vziazda.by

ВЫБІРАЕМ КНІГУ, А НЕ КАМП'ЮТАР

«Чытаем разам з Белай Руссю» — так называецца новая акцыя, што стартвала сёлета. Дэталі праекта яшчэ прадумваюцца, але ўжо вядома, што ўвесь Год культуры ў гэтай арганізацыі пройдзе разам з добрай кнігай. Чакаюцца самыя розныя мерапрыемствы, прысвечаныя пісьменнікам, чытачам — усім аматарам добрай літаратуры.

Намеснік старшыні «Белай Русі» Аляксандр ШАЦЬКО адзначыў, што да акцыі плануецца далучыць факультэт пачатковых класаў Беларускага дзяржаўнага педагагічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка, педагагічныя каледжы, іншыя ўстановы адукацыі. Будзе праведзены конкурс «Залатое пяро», у якім зможа паўдзельнічаць моладзь да 21 года. Сёлета ключавой будзе тэма пад умовай назвай «Любіць кнігу». Аляксандр Шацько адзначыў:

— Асабліваю ўвагу мы плануем скіраваць на тую катэгорыю студэнтаў, якія праз хуткі час пойдучы працаваць як настаўнікі пачатковых школ, да дзетак машы — сямі гадоў. Гэта той узрост, калі самы час прывучаць малых любіць кнігу. Бо камп'ютар — тая рэч, што прызначана больш для дарослых. А дзецям трэба сябраваць з літаратурай. Будзем далучаць да справы спецыялістаў, што працуюць у педагагічных установах адукацыі. Каб падказаць, як лепш гэта зрабіць, дапамаглі выпрацаваць пэўную метадалогію. Каб сённяшнія студэнты заўтра прыйшлі на месцы працы падрыхтаванымі і навучылі дзяцей любіць кнігі.

У межах акцыі адбыўся майстар-клас дзіцячай пісьменніцы Наталлі ІГНАЦЕНКІ для студэнтаў факультэта пачатковых класаў Беларускага дзяржаўнага педагагічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка. Наталля Ігнаценка пераканана:

— Калі граматычна прадставіць дзіцяці кнігу — яго можна адарваць ад дысплея. Але калі ўвесь час казаць малому: «Ідзі вазьмі кнігу, пачытай», — то гэта будзе мець зваротны эффект. Менавіта з дзіцячай кнігі пачынаецца паўнаватаснае жыццё малаго чалавека.

Тэлеканал «Беларусь 3» рыхтуе серыю перадач для дзяцей, дзе будучы выкарыстаны тыя адукацыйныя тэхналогіі, па якіх працуе гэтая аўтарка.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ. nina@vziazda.by

Памяць сэрца

ФОТА БЕЛТА

15 лютага на востраве Мужнасці і смутку адбыўся ўрачысты мітынг у памяць пра загінулых пры выкананні інтэрнацыянальнага абавязку. На мерапрыемстве прысутнічалі намеснік кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта Ігар БУЗОЎСКІ, старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу па нацыянальнай беспесцы Валерый ГАЙДУКЕВІЧ, міністр унутраных спраў Ігар ШУНЕВІЧ, міністр па надзвычайных сітуацыях Уладзімір ВАШЧАНКА.

■ Рынак працы

МОЛАДЗЬ НА ПРАДПРЫЕМСТВАХ СКАРАЧАЦЬ НЕ БУДУЦЬ

Нягледзячы на эканамічна складаны год, месцаў для маладых спецыялістаў хоціць. Пра гэта заявіў старшыня Мінгарвыканкама Андрэй ШОРАЦ падчас І Форуму працоўнай моладзі. «Я кантакту з кіраўнікамі: маладыя людзі ў апошнюю чаргу разглядаюцца як кандыдаты на звальненне. Нам не хапае ініцыятывы, новых поглядаў на развіццё вытворчасці, сучасных падыходаў у маркетынгу».

Вакансій, адзначыў мэр сталіцы, у горадзе дастаткова. Больш за тое, сёлета запланавана стварэнне 13 тысяч новых працоўных месцаў. «Але чалавек сам павінен быць зацікаўлены. Не трэба сядзець і чакаць, пакуль нехта прапануе вам працу, а варта самому праяўляць ініцыятыву. Актыўная моладзі, якая хоча паспрабаваць сябе ў прыватным сектары, дзяржава гатова аказаць садзейнічанне. У тым ліку і стымуляваць з бюджэту, каб чалавек выпускаў нейкую прадукцыю ці аказваў паслугі і быў карысным для горада», — запэўніў Андрэй Шорац.

Мэр закрануў таксама праблему кадравыя рэзервы кіруючых работнікаў.

— На жаль, «лаўка запасных» пакадае жадаць лепшага. Я год таму прасіў: пакажыце мне рэзерв. Мякка кажучы, склад беднаваты быў, як па якасці, так і па колькасці. Таму сёння казаць пра тое, што гэтыя рэзервы працуюць, не даво-

дзіцца. Хоць хацелася б, каб былі такія актыўныя людзі, якіх можна хоць заўтра ў бой. І ў нас узнікаюць часам праблемы, калі патрабуецца кіраўнік на тое ці іншае прадпрыемства або ў адміністрацыю.

Адабраць людзей, гатовых па сваіх прафесійных якасцях стаць у рэзерв, даручылі Савету працоўнай моладзі Мінска. Андрэй Шорац у сваю чаргу паабяцаў прадставіць магчымасць праходзіць стажыроўкі ў адміністрацыях раёнаў, гарвыканкаме і на прадпрыемствах.

Падчас форуму абмяркоўвалася і жыллёвае пытанне. Па словах памочніка Прэзідэнта Беларусі Аляксандра ЯКАБСОНА, самы надзейны спосаб атрымаць свае «метры» — назапасіць сродкаў і пабудаваць кватэру самому, каб ні ад каго не залежаць.

— Былі часы, калі чалавек ведаў, што абавязкова ад дзяржавы атрымае жыллё, па чарзе. Гэта чарга, як правіла, доўжылася ад 15 да 25 гадоў. Сёння ад такой практыкі адышлі, і правільна зрабілі. Так, напэўна, цяпер не ўсе могуць зарабіць на кватэру, таму прапануюцца варыянты з арэндным жыллём, ільготнымі крэдытамі. У Мінску пабудавацца, вядома, складаней. Затое ў сельскай мясцовасці ёсць гатовае, добраўпарадкаванае жыллё, ёсць праца.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ.
lubneuskaya@vziazda.by

МАРАФОН МУЖНАСЦІ СТАРТАВАЎ У БРЭСЦЕ

У Брэсце распачаўся маладзёжны патрыятычны праект «Марафон мужнасці». Воіны-памежнікі, навучэнцы кадэцкіх класаў, актывісты маладзёжных арганізацый сабраліся каля помніка «Героям мяжы, жанчынам і дзецям, якія мужнасцю сваёй зрабілі крок у бессмертнасць», каб ускласці кветкі і запаліць лампадкі. Потым удзельнікі марафону зазірнулі да ветэрана памежных войск Мікалая Мікітавіча Мельніка і павіншавалі яго з 90-годдзем.

У гэты ж дзень юнакі і дзяўчаты наведлі памежныя заставы Брэсцкага раёна «Церабунь» і «Агароднікі», дзе правялі сустрэчы з вайскоўцамі, пазнаёміліся з побытам застаў і зладзілі канцэрты.

Па словах супрацоўніцы абкама БРСМ Святланы МІРЧУК, асноўная мэта праекта заключаецца ў захаванні памяці пра гераічнае мінулае, сцвярджэнне ў маладзёжным асяродку павагі да гісторыі свайго народа. Марафон мужнасці прадоўжыцца да канца чэрвеня. Яго шляхамі моладзь наведае ўсе імяныя памежныя заставы, месцы баёў, будучы ускладзе кветкі да мемарыялаў і помнікаў, масавыя пахаванні. Запланаваныя сустрэчы з ветэранамі вайны і відэочацамі падзей ваеннага ліхалецця. На заставах адбудуцца патрыятычныя канцэрты.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@vziazda.by

УВЕДОМЛЕНИЕ

Наблюдательный совет
ОАО «Универсам Рига»
сообщает о проведении очередного **Общего собрания акционеров,**
которое состоится **22 марта 2016 года в 13.00**
со следующей повесткой дня:

1. Об итогах работы Общества в 2015 году и основных направлениях деятельности Общества на 2016 год.
2. Отчет Наблюдательного совета и ревизионной комиссии о проделанной работе в 2015 году.
3. Утверждение годового баланса, отчета о прибылях и убытках за 2015 год.
4. Утверждение порядка распределения чистой прибыли, остающейся в распоряжении предприятия, за 2015 год, размера и даты выплаты дивидендов за 2015 год.
5. Утверждение плана распределения прибыли, остающейся в распоряжении предприятия, на 2016 год.
6. Избрание членов Наблюдательного совета и ревизионной комиссии.

Собрание состоится по адресу:

г. Минск, ул. Сурганова, 50, торговый центр «Рига».

Регистрация акционеров (их представителей) будет проводиться в день собрания с 12.30 до 13.00.

При регистрации акционеры обязаны предъявить документ, удостоверяющий личность; представитель акционера – доверенность и документ, удостоверяющий личность.

Наблюдательный совет ОАО «Универсам Рига».

Кніга ў пашане

За дні работы XXIII Мінскай міжнароднай кніжнай выставы-кірмашу яе наведалі больш як 40 тысяч чалавек

Пра гэта паведаміў падчас урачыстай цырымоніі закрыцця кірмашу першы намеснік міністра інфармацыі Беларусі Ігар ЛУЦКІ.

Развітвацца заўсёды сумна. Дні працы выставы — своеасаблівыя, непаўторныя. Тут распачынаюцца важныя праекты, заводзяцца знаёмствы, напачатку зусім чужыя госці сталіцы расстаюцца сябрамі. У кірмашовай мітусні, бясконцым коле прэзентацый, сустрэч, аўтограф-сесій і майстар-класаў цяжка прыпыніцца нават на гадзіну, каб асэнсаваць, зразумець і для сябе падсумаваць пачутае і пабачанае.

Цяпер, калі кірмаш завяршыўся і экспаненты раз'ехаліся па родных гарадах, можна пагартыць набутыя кнігі, перагледзець фотаздымкі... Але пасля выставы застаюцца яшчэ і падарункі, сувеніры, а таксама ўзнагароды і дыпломы.

Фінальным акордам выставы-кірмашу стала ўрачыстая цырымонія ўручэння дыпламаў за найлепшыя экспазіцыі і дапамогу ў арганізацыі XXIII Мінскай міжнароднай кніжнай выставы-кірмашу. Дыпломы выканаўчай дырэкцыі за ўдзел у арганізацыі выставы атрымалі Міністэрства інфармацыі Беларусі, «Белкіна», Міністэрства культуры Арменіі, якое садзейнічала прадстаўленню краіны — ганаровага госця, Саюз пісьменнікаў Беларусі, Генеральная дырэкцыя міжнародных кніжных выставак і кірмашоў Масквы, пасольствы Германіі, Францыі, Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі, ЗША, Ірана ў Беларусі.

Дэпартамент сродкаў масавай інфармацыі і рэкламы Масквы быў узнагароджаны дыпламам за найлепшую экспазіцыю. У ліку адзначаных — стэнды Інстытута імя Гётэ ў Мінску, Паліграфадміната імя Якуба Коласа, выдавецтва «Аверсэв».

Падводзячы вынікі працы XXIII Мінскай міжнароднай кніжнай выставы-кірмашу, першы намеснік міністра інфармацыі Ігар Луцкі нагадаў таксама, што бягучы год, Год культуры, вельмі важны для ўсіх кніжнікаў. Ён праходзіць і пад зоркамі выдатных пісьменнікаў, мастакоў, дзеячаў, чые юбілей святкуюцца сёлета. Ігар Уладзіміравіч выказаў спадзяванне, што з завяршэннем выставы не скончыцца любоў да кнігі, а сустрэчы з пісьменнікамі працягнуць збіраць вялікую колькасць наведвальнікаў.

Кожная кніжная выстава — гэта не толькі свята, але і вялікае выпрабаванне, праверка грамадскай зацікаўленасці кнігай, спроба вызначыць узровень шырокай увагі да яе. Паказчыкі сёлета кірмашу — амаль рэкордныя — сведчаць пра тое, што беларусы застаюцца нацыяй, якая чытае, а нашы партнёры з розных краін з павагай ставяцца да мінскага кніжнага форуму.

Таму да сустрэчы ў 2017-м, калі наша краіна будзе адзначаць 500-годдзе беларускага кнігадрукавання.

Марына ВЕСЯЛУХА. vesialuha@zviazda.by

ГОСЦІ З ДАЛЁКАГА ПАКІСТАНА

У Выдавецкім доме «Звязда» прайшлі перамовы з прадстаўнікамі пакістанскіх мас-медыя і навукі гэтай далёкай краіны.

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА

Кіраўнік адной з тэлевізійных кампаній спадар прэзаік і публіцыст Атта-уль Хак і прэзідэнт Акадэміі літаратуры Пакістана спадар Касім Бухція пазнаёмілі з станам інфармацыйнай прасторы ў сваёй краіне. Выказалі намер разглядаць Выдавецкі дом «Звязда», дзяржаўны літаратурна-мастацкі перыядычны выданні як пляцоўку для знаёмства і з літаратурай Пакістана, і ў цэлым — з жыццём народа і далёкай ад Беларусі краіны. Дамоўлена, што першым выпускам твораў у перакладзе з урду (афіцыйная мова Пакістана) праз англійскую як мову-пасярэдніцу стане падборка твораў паэтэс Пакістана. Госці паабяцалі пазнаёміць са сваёй нацыянальнай літаратурай праз артыкулы навукоўцаў, якія яны ў бліжэйшы час дашлюць для часопісаў «Польмы» і «Маладосць».

У сваю чаргу мы хацелі б прапанаваць і часопіс «Нёман» разглядаць як камунікат у знаёмстве з пакістанскай літаратурай, — заўважыў удзельнік сустрэчы намеснік дырэктара Выдавецкага дома «Звязда» — галоўны рэдактар часопіса «Нёман» Аляксей Чарота. — Мы вельмі часта звярталіся да публікацый з літаратур краін Азіі, у тым ліку — Індыі, Кітая, Японіі. А вось Пакістан нежак аказваўся па-за ўвагай. Хаця ведаю, што на беларускую, напрыклад, у свой час мастацкія творы з урду перакладаў Уладзімір Шчасны.

Спрыяць развіццю беларуска-пакістанскіх літаратурных стасункаў, несумненна, будзе і той факт, што паміж міністэрствамі інфармацыі Беларусі і Пакістана заключана пагадненне аб супрацоўніцтве.

Сяргей ШЫЧКО.

■ Сталічны час

ПАЧЫНАЕЦЦА ЎСЁ З ЛЮБОВІ

У Мінску стартвала свята роднай мовы і культуры

Раніца суботняга дня ў сталіцы выдалася цёплай і сонечнай, здавалася, само надвор'е вабіла мінчан не сядзець дома, а выйсці ў цэнтр горада. А там іх чакала такая атмасфера любові, што і хмары, якія набеглі былі пасля абеда, не здолелі яе сапсаваць. Жыхары і госці Мінска гарача прызнаваліся ў самых шчырых пачуццях — да краіны і горада, і, вядома ж, да сваіх «палавінак».

Такім чынам у краіне стартвала рэспубліканская акцыя «Беларусь, я люблю цябе», прымеркаваная да Дня ўсіх закаханых, Міжнароднага дня роднай мовы і Года культуры, якім абвешчаны 2016-ты.

«Мы проста яшчэ раз падкрэсліваем нашу любоў да радзімы, да маці, да нашых каханых жанчын. Усё гэта робіць падмурак, на якім будуецца ўсе астатняе пачуццё», — зазначыў на ўрачыстым адкрыцці імпрэзы міністр культуры Барыс СВЯТЛОЎ.

Прапанаваная ў Год культуры творчай моладдзю ініцыятыва правесці такое «свята любові» стала выдатным працягам акцыі «Мы — разам», якая праходзіла летась са жніўня па кастрычнік. Дарэчы, менавіта з пад'ядзення яе вынікаў пачаліся святочныя мерапрыемствы ў межах новай акцыі. У гарадской ратушы прайшла цырымонія ўзнагароджання ўдзельнікаў акцыі «Мы — разам»: кіраўнікоў устаноў культуры, артыстаў эстрады, музыкантаў філарманічных калектываў. Міністр культуры выказаў словы падзякі ўдзельнікам акцыі і ўручыў ганаровыя дыпломы і граматы.

На думку Барыса Святлова, важна свечасова закладваць цікавыя ідэі, якія адгукнуцца ў душах і сэрцах беларусаў. Таму акцыя «Беларусь, я люблю цябе» мае на мэце прышчапіць грамадзянам любоў да свайго, роднага: культуры, мовы, песні, кнігі, кухні...

Варта адзначыць, што ўсяго гэтага на свяце было ўдзельніцтва: падчас кан-

цэрта гучалі песні на беларускай мове, а ў спецыяльных павільёнах можна было пакаштаваць стравы нацыянальнай кухні — дранікі, мачанку, бліны.

Былі і інтэрактыўныя стэнды, на якіх можна было напісаць валянтчыку з прызнаннем у любові да сваёй краіны ці проста з добрымі пажаданнямі і нават прыдумаць верш, як гэта зрабіла міністр інфармацыі Лілія АНАНІЧ.

«У нашай краіне зроблена столькі прыгожага, добрага, што не толькі госці захапляюцца тым, якая сёння Беларусь, але і кожны з нас павінен сказаць: наша родная Беларусь, мы любім цябе, беражом гэтак жа, як беражом і любім родную мову. Будучыня краіны — гэта згуртаванасць, гэта калі мы разам будзем нашу краіну», — сказала міністр, вітаючы ўдзельнікаў свята.

Першы сакратар Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі (менавіта гэтая арганізацыя ініцыявала мерапрыемства) Андрэй БЕЛЯКОЎ падкрэсліў, што такія святы дазваляюць

сказаць цёплыя словы, прызнацца ў любові да Айчыны.

Апроч духоўнай і цалкам сабе матэрыяльнай ежы на кірмашы можна было набыць і адзенне беларускіх прадпрыемстваў лёгкай прамысловасці. Тут жа шырока былі прадстаўлены тавары, якія сталі пераможцамі конкурсу «Народная марка».

Тэмы нацыянальнай літаратуры, творчасці беларускіх пісьменнікаў, песень, напісаных на вершы беларускіх аўтараў, сталі асновай канцэртнай праграмы. Кампазіцыі на вершы айчынных паэтаў выконвалі маладыя, але ўжо вядомыя артысты, а таксама маладзёжныя, дзіцячыя калектывы з усіх раёнаў Мінска. На свяце працаваў і кніжны павільён: сюды цягам дня завіталі беларускія літаратары, якія прэзентавалі свае кнігі і раздавалі аўтографы. Так, старшыня Мінскага гарадскога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі Міхаіл ПАЗНЯКОЎ зазначыў, што кніга ў наш час — запатрабаваная, яна працуе на росквіт нашай краіны. Па яго словах, беларуская літаратура сёння чытаецца больш як у 20 краінах свету.

Свята разгарнулася не толькі каля ратушы, але і непадалёк ад яе, каля Палаца спорту. А ў гандлёвым цэнтры «Сталіца» творчыя калектывы Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў прадставілі канцэртную праграму «Моладзь — за родную песню», дзе гучалі беларускія народныя песні.

Арганізатары акцыі «Беларусь, я люблю цябе» абяцаюць даць ёй працяг, прычым не толькі ў Мінску, але і ў іншых рэгіёнах краіны. Пачаўшыся напярэдадні Дня ўсіх закаханых, яна прадоўжыцца мерапрыемствамі да Міжнароднага дня роднай мовы, які адзначаецца 21 лютага. Падобныя святы будуць праводзіцца цягам усяго Года культуры.

Дзiana СЕРАДЗЮК. seradzyuk@zviazda.by

Фота Наталіі БУХАН

НОВЫЯ МАГЧЫМАСЦІ

для атрымання вышэйшай адукацыі
могучь з'явіцца для моладзі ў рамках Садружнасці

Дакументы аб супрацоўніцтве ў сферы адукацыі, узгодненыя экспертамі на пасяджэнні ў Мінску, будуць унесены на разгляд Савета кіраўнікоў урадаў СНД.

Як паведамляе прэс-служба Выканкама СНД, першы дакумент, унесены на экспертны разгляд, — Пагадненне аб прадастаўленні роўных правоў грамадзянам краін СНД для паступлення і навучання ў навучальных установах дзяржаў Садружнасці.

У праекце дакумента гаворыцца, што грамадзяне будуць мець роўныя правы для паступлення ў навучальныя ўстановы іншых краін Садружнасці на аснове ўзаемна прызнаных дакументаў дзяржаўнага ўзору аб агульнай сярэдняй або сярэдняй прафесійнай адукацыі ў межах дзяржаўных адукацыйных стандартаў (як на бюджэтныя, так і на платныя месцы). Пры гэтым у выпадку неабходнасці замежнікам будзе прадастаўлена магчымасць праходжання моўных курсаў на падрыхтоўчых аддзяленнях.

Бакі, якія падпісалі дакумент, возьмуць на сябе абавязальнасць па прадастаўленні адзін аднаму нарматыўных прававых актаў, якія рэгулююць правы прыёму ў навучальныя ўстановы, афармленне і выдачу дакументаў дзяржаўнага

ўзору адпаведных узроўняў адукацыі.

Акрамя таго, у перыяд навучання маладым людзям будзе гарантаваная сацыяльная абарона правоў, ахова жыцця і здароўя, абарона ад усіх формаў дыскрымінацыі.

Другі дакумент — праект Палажэння аб з'ездзе настаўнікаў і работнікаў адукацыі дзяржаў СНД, у якім агаворваюцца пытанні арганізацыі з'езда, яго мэты і задачы.

Эксперты разгледзелі таксама праект Палажэння аб Міжнародным фестывалі педагогічнага майстэрства. Фестываль праводзіцца, як правіла, падчас з'езда настаўнікаў і работнікаў адукацыі. Ён скіраваны на выяўленне таленавітых і паспяхоўных педагогаў, распаўсюджванне іх вопыту працы на міжнародным узроўні, вызначэнне каштоўнасцяў і прыярытэтаў адукацыі ў грамадстве.

У пасяджэнні ўдзельнічалі ўпаўнаважаныя службовыя асобы Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Кыргызскай Рэспублікі, Расійскай Федэрацыі, Рэспублікі Таджыкістан, Сакратарыята Савета Міжпарламенцкай Асамблеі дзяржаў — удзельніц СНД, а таксама прадстаўнікі Выканаўчага камітэта СНД.

Надзея НІКАЛАЕВА. nikalaeva@zviazda.by

Своечасова пастаўлены дыягназ выратуе жыццё

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

— У чым складанасць лячэння злаякасных пухлін і ці можна спадзявацца, што будуць вынайздзены лекі ад раку?

— Справа ў тым, што не існуе і не будзе ў будучыні аднаго лякарства, якое вылечыць рак. На жаль, для кожнага чалавека неабходна падбіраць сваё лячэнне. Прычым трэба ўлічваць, што пухліна муціруе, з кожным цыклам лячэння яе агрэсіўнасць павялічваецца. Больш за тое, апошнія даследаванні паказалі, што існуюць ствалавыя клеткі — папярэднікі ракавых. Калі ў працэсе лячэння гіне асноўная маса пухлін, частка ствалавых клетак упадае ў анабіёз, у іх адсутнічаюць прыкметы жыцця, і такім чынам яны пераносяць усе нашы лекавыя ўздзеянні. Аднак пры пэўным збегу абставінаў і далучэнні некаторых знешніх альбо ўнутраных фактараў можа адбыцца актывацыя гэтых клетак і вяртанне хваробы.

Часцей за ўсё беларускія мужчыны хварэюць на рак прастаты, лёгкага, каларэктальны рак. У жанчын найбольш частым застаецца рак малочнай залозы, цела маткі, каларэктальны рак.

Таму сёння глабальная задача, якая стаіць перад анкалагамі ўсяго свету — ранняе выяўленне раку і кантроль за ім пасля праведзенага лячэння. Чым раней хворы трапіць да спецыяліста, тым больш шанцаў перамагчы хваробу.

Пры раку 1-2 стадыі выжывальнасць складае прыкладна 90%. Лячэнне на ранняй стадыі праводзіцца ў асноўным хірургічным метадам, пры гэтым часцей можна абысціся ашчаднымі органазберагалымі, у тым ліку лапараскапічнымі аперацыямі. А вось лячэнне 3-4 стадыі патрабуе велізарных, у дзясяткі разоў большых сродкаў. Акрамя складаных адкрытых, часта камбінаваных аперацый, прыходзіцца прымяняць хімія- і прамяньнёвую тэрапію. Прычым усе нашы намаганні часцяком не прыводзяць да радыкальнага вылячэння (у 4 стадыі гэта амаль немагчыма), а служаць для таго, каб падоўжыць хвораму чалавеку жыццё.

— Што робіцца ў Беларусі для ранняга выяўлення раку?

— З гэтага года пачнецца рэалізацыя дзяржаўнай пра-

Фота Надзеі БУСЬКО.

Даведка «Звядзі»

Алег Суконка ў медыцыне амаль 40 гадоў. Пасля заканчэння Віцебскага медінстытута працаваў у Оршы ўролагам. У пачатку 80-х прайшоў стажыроўку па анкаўралогіі, з 1984 года працуе ў РНПЦ анкалогіі і медыцынскай радыялогіі. Прайшоў шлях ад урача-уролага і малодшага навуковага супрацоўніка да загадчыка аддзялення анкаўралогіі і загадчыка аддзела анкаўралагічнай паталогіі. З 2010 года — дырэктар РНПЦ анкалогіі і медыцынскай радыялогіі імя М.М. Аляксандрава.

Абараніў кандыдацкую і доктарскую дысертацыі, прысвечаныя лячэнню хворых на рак ныркі. Прымае актыўны ўдзел у кангрэсах Еўрапейскай асацыяцыі ўролагаў, Амерыканскай уралагічнай асацыяцыі і Расійскага таварыства анкаўролагаў. У 2009—2010 гадах упершыню на еўрапейскім узроўні прадставіў вынікі беларускіх навуковых даследаванняў па анкаўралогіі. Аўтар больш чым 250 навуковых прац, 2 манаграфій, 4 патэнтаў.

Падчас працы выканаў больш за 3000 аперацый, укараніў у клінічную практыку шэраг складаных пашыраных і органазберагаючых аперацый пры раку ныркі.

Узнагароджаны медалём «За працоўныя заслугі». Жанаты, ёсць дачка.

грамы «Здароўе народа і дэмаграфічная бяспека Рэспублікі Беларусь» на 2016—2020 гады, у якую па даручэнні Прэзідэнта ўключаны раздзел па скрынінгу і ранняму выяўленню анкалагічных захворванняў. Дакумент ужо знаходзіцца ў Савеце Міністраў, пад праграму плануецца выдзяленне значных дзяржаўных сродкаў.

Арганізацыя скрынінгу — гэта амаль што самае неабходнае абсталяванне і падрыхтаваны спецыялісты. У жанчын на першым месцы стаіць рак малочнай залозы, значыць, трэба аснасіць ля-

чэбныя ўстановы сучаснымі мамографамі. Мы робім гэта, закупляючы мамографы беларускай вытворчасці, дарэчы, добрага ўзроўню. Але маленькую пухліну трэба не толькі выявіць, а і ўзяць з яе біяпсію, інтэрпрэтаваць яе, паставіць дыягназ, а значыць, патрэбны не толькі высокакваліфікаваныя рэнтгенолагі, але і марфологі. Увесць 2015 год мы рыхтавалі такіх спецыялістаў.

Скрынінг будзе праводзіцца па 4 лакалізацыях раку, якія складаюць прыкладна 60% у структуры захворванняў: прастаты і малочнай залозы, шыйкі маткі і каларэкт-

тальным раку. Менавіта для гэтых відаў анказахворванняў даказана карысць дзяржаўных праграм: калі правільна правяраць насельніцтва, хваробы будуць своечасова выяўляцца, пацыенты — атрымаюць адекватнае лячэнне і ў выніку радзей паміраць.

Пры абласных і міжрэённых дыспансерах мы плануем стварыць спецыяльныя лабараторыі, дзе будзем абследаваць найбольш схільных да гэтага захворвання людзей. Таксама ў бліжэйшы час пачнецца пілотны праект скрынінгу раку лёгкага ў Мінскай вобласці. Думаю, вынікі будуць. У цэлым, мы ставім перад сабой задачу выяўляць прыкладна 70% захворванняў на 1-2 стадыі. З гэтай мэтай у бліжэйшыя 5 гадоў плануем абследаваць каля траціны насельніцтва краіны.

— Як гэта будзе выглядаць на практыцы?

— Медыкі будуць запрашаць на абследаванне асоб з групы рызыкі. Напрыклад, жанчынам ва ўзросце ад 55 да 70 гадоў будзем праводзіць мамографію з мэтай ранняга выяўлення раку малочнай залозы, у другой узроставай катэгорыі — ажыццяўляць цыталагічны скрынінг раку шыйкі маткі, а мужчыны пэўнага ўзросту пройдуць даследаванні на выяўленне раку прастаты. Больш маладыя таксама хварэюць, але нашмат радзей, таму рабіць суцэльны скрынінг усяго насельніцтва немэтазгодна.

У нас ёсць канцэр-рэгістр. За многія гады мы бачым, у якіх рэгіёнах часта ўзнікаюць і якія пераважаюць пухліны, на аснове гэтага таксама будзем фарміраваць абследаванне груп практычна здаровых людзей для выяўлення захворванняў на даклінічнай стадыі.

Але ў любой краіне ёсць пэўная колькасць асоб, дзесьці 10-15%, якія ніколі не пойдучы абследавацца. Некаторыя, напрыклад, ніколі не кінучы паліць, хоць даказана, што каля 90% тых, хто захварэў на рак лёгкага, курцы. Але гаварыць з імі пра гэта бессэнсоўна, яны не спыняцца, пакуль хвароба не дасягне апошняй стадыі і дапамагчы ім стане немагчыма. Я кожны дзень сутыкаюся з такімі сітуацыямі, калі пацыентаў прынёсць на насілках, прывозяць на каталках... Таму прыходзіцца займацца лячэннем 3-4 стадыі, рабіць разгromныя аперацыі, выдаткова вельзізарныя сродкі, але з гэтым нічога не зробіш.

— Ці ёсць у нас рэгіёны, дзе больш за ўсё хварэюць на рак?

— Самую вялікую колькасць ракавых захворванняў (за выключэннем базаліёмы

скуры, адносна дабраякаснай пухліны) мы назіраем не на Гомельшчыне, а ў Віцебскай вобласці. Вось такі парадокс: самы «чысты», здавалася б, рэгіён, а дае больш выпадкаў раку, магчыма, за кошт міграцыі насельніцтва з іншых рэгіёнаў.

— Якія абследаванні вы парэкамендавалі б нашым чытачам, што жадаюць сачыць за сваім здароўем?

— Рэкамендую кожнаму пасля 50-і хоць бы раз у пяць гадоў рабіць калонаскапію пад наркозам, каб пазбегнуць раку кішэчніка, які мы апошнім часам усё часцей выяўляем, але, на жаль, нярэдка на позніх стадыях. Некаторым нашым установам аховы здароўя неабходна яшчэ абзавесціся абсталяваннем і спецыялістамі для правядзення падобных працэдур, каб людзі мелі магчымасць звяртацца і не запускаць хваробу.

Жанчынам да 40 гадоў трэба штогод рабіць УГД малочна-жалоз, пасля 50-і — мамографію, нават калі доктар не назначае. Калі ў жанчыны маці, цётка, сястра хварэла на рак грудзей, абследаванне малочных залоз трэба пачаць рабіць раней. У рамках скрынінгу ў анкалагічных установах мамографію можна прайсці бясплатна, але ёсць платная альтэрнатыва ў іншых клініках, прыватных медцэнтрах.

— Ці дажывём мы да часоў, калі можна будзе паставіць дыягназ па кроплі крыві?

— Ужо цяпер аналіз крыві дазваляе выявіць асаблівыя рэчывы (анкамаркеры), якія выпрацоўвае пухліна. На мой погляд, ужо ў бліжэйшай будучыні такія аналізы замяняць на ранніх этапах іншыя абследаванні — мамографію, калонаскапію і г.д. Гэта мае асабістае меркаванне. Зараз добра масава працуе аналіз на ПСА для выяўлення раку прастаты, і даволі добра — СА-125, накіраваны на выяўленне раку яечнікаў.

Мяркую, хутка дастаткова будзе здаць аналіз крыві, спецыяльная машына прааналізуе па ім сітуацыю, якая складалася ў арганізме, і выдасць рэкамендацыі, які орган выклікае апасенні і, адпаведна, мае патрэбу ў больш дэталёвым абследаванні. Мы гэта ўжо робім, але цяпер эфектыўнасць анкамаркераў у практычным прымяненні яшчэ дастаткова нізкая. Мы працуем над павышэннем іх эфектыўнасці.

— Якое новае лячэнне выкарыстоўваецца ў РНПЦ анкалогіі і медыцынскай радыялогіі?

— Наш цэнтр — не звычайная бальніца. У нас штат супрацоўнікаў складаецца з дактароў і навукоўцаў, працуе

шмат аўтарытэтных вучоных. Мы апрабавваем навінкі, актыўна ўкараняем і свае распрацоўкі, а потым распаўсюджваем іх на ўсю краіну.

Зараз мы ўступаем у эру персаніфікаванай медыцыны, калі кожны пацыент атрымае сваё індывідуальнае лячэнне. На вялікае шчасце, наша краіна не адстае ад міжнародных дзякуючы стварэнню і ўвядзенню ў строй у нашым цэнтры ўнікальных устаноў. Я кажу зараз не столькі пра Цэнтр ПЭТ (такія за мяжой існуюць ужо даволі даўно). Але мы стварылі малекулярна-генетычную лабараторыю канцэрагенезу, якая дазваляе падбіраць лячэнне індывідуальна.

У ідэале, аналізы кожнага нашага пацыента павінны праходзіць праз гэтую лабараторыю для вызначэння малекулярна-генетычнага профілю пухліны, і на падставе гэтага падбіраюцца лекі. У будучыні будзем з дапамогай лабараторыі падбіраць і дозу апраменьвання, і дозу хіміятэ-

Рак — другая па частаце прычына смерці беларусаў.

рапіі, а таксама кантраляваць эфектыўнасць лячэння. Гэтая лабараторыя — нашы «вочы і вушы».

Беларусі сёння няма роўных на постсаветскай прасторы ў пытаннях эфектыўнага лячэння анкалагічных захворванняў. Штодня да нас прыязджаюць лячэнца каля 50 замежных грамадзян, у асноўным расіян. Таму ў бліжэйшых планах — будаўніцтва пансіяната для пацыентаў і іх родных, у тым ліку замежнікаў. Дзяржава ўкладвае вялікія сродкі ў анкалогію, але мы даём і аддачу. Летась наш цэнтр зарабіў для краіны больш за 3,7 млн долараў. 60% заробленых сродкаў ідуць у бюджэт дзяржавы, астатняе дастаецца цэнтру. Заробленыя грошы — гэта перш за ўсё развіццё матэрыяльна-тэхнічнай базы і зарплата нашых супрацоўнікаў.

На сёння ў нас ёсць усё, што неабходна для дыягностыкі і лячэння раку. Нават сама складаная напрамка, такія як нейраанкалогія, уключаючы вертэбралогію (пухліны пазваночніка), мы развіваем, купляем адпаведнае абсталяванне і дасягаем поспехаў. Усіх стапрацэнтна вылечыць немагчыма ні ў адной краіне свету. Тым не менш я працую ў анкалогіі ўжо шмат гадоў, і хачу сказаць, што калі пачынаў, то не мог і падумаць, што мы дасягнем тых поспехаў, якія маем сёння.

Святлана БУСЬКО.
busko@zviazda.by

ФАКТЫ

35 МІЛЬЁНАЎ ЗАПАЗЫЧАНАСЦІ

заплаціў Магілёўскай мытні грамадзянін Новай Зеландыі за пакінуты ў краіне матацыкл.

Па заканадаўстве Еўразійскага эканамічнага саюза замежным гасцям можна наведаць Беларусь на сваіх транспартных сродках без усялякіх мытных плацяжоў. Але пры ўмове, што да заканчэння тэрміну часовага ўвозу яны павінны быць вывезеныя. У іншым выпадку мытныя плацяжы ўсё ж такі давядзецца плаціць.

Містар Джон Н. з Новай Зеландыі, які ўлетку перасякаў беларускую мяжу на сваім матацыкле SUZUKI DL 1000, ведаў пра гэтыя патрабаванні, але праігнараваў іх. Калі прыйшоў час вярнуцца на радзіму, ён узяў квіток на самалёт, а матацыкл пакінуў у Беларусі. Гэты факт не схавалася ад вачэй супрацоў-

ПАДЗЕІ

нікаў Магілёўскай мытні, і ліст з напамінам паляцеў у Новую Зеландыю. Прыемна, што мотааматар прызнаў сваю віну, адразу ж прыслаў на электронны адрас мытні прабачэнні за сваю халатнасць і пагасіў усю мытную запазычанасць у памеры 35 мільёнаў рублёў.

На жаль, такая няпамятлівасць сярод замежных уладальнікаў асабістых аўто не адзінкавы выпадак. Лісты з заклікам аплациць запазычанасць накіроўваюцца мытнікамі ў Германію, Галандыю, Бельгію, Польшчу, Літву, Латвію і іншыя краіны. Па інфармацыі прэс-службы Магілёўскай мытні, за ўвесь мінулы год з замежных грамадзян, якія парушылі ўстаноўлены тэрмін часовага ўвозу транспартных сродкаў для асабістага карыстання, у бюджэт краіны было спагнана больш за 2 мільярды рублёў.

Нелі ЗІГУЛЯ. zigulya@zviazda.by

НАВІНЫ

ФАКТЫ

ЧЫПСЫ — У КОЖНУЮ КРАМУ

Усе айчыныя прадпрыемствы гандлю з 10 сакавіка абавязаны мець у продажы чыпсы з сырой бульбы.

Гэты прадукт уключаны ў асартыментныя пералікі тавараў рознічных гандлёвых аб'ектаў розных відаў і тыпаў. Адпаведнае рашэнне ўтрымліваецца ў пастанове Міністэрства гандлю, якая апублікавана на Нацыянальным прававым партале і ўступіць у сілу праз месяц.

Традыцыйна вытворцы пры вырабе чыпсаў выкарыстоўваюць як сырую бульбу, так і пелеты, якія робяцца з бульбяной і зерневай сыравіны шляхам экструзіравання (праціскання масы праз фармуючую адтуліну) і сушкі. Тэхналагічна вытворчасць чыпсаў з пелет прасцейшая і больш выгадная.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

ПАДЗЕІ

НАВІНЫ

ЧАС ЗАРАБЛЯЦЬ...

АПТЫМІЗАВАЛІ ШТАТ

Анатоль Чорны праінфармаваў, што зніжэнне на 20% інвестыцый, што прыцягваюцца ў цэлым у эканоміку, адбіліся і на дзейнасці будаўнічага комплексу. Таму летась прадпрыемствы галіны былі недазагружаныя і займаліся пошукам працы.

У такіх умовах трымаць «раздзьмуты» штат стала недазвяляльнай раскошай. А ў выніку было вырашана стабілізаваць колькасць работнікаў будаўнічага комплексу. Калі ў пачатку 2014 года ён налічваў 200 тысяч чалавек, то летась было ўжо 198 тысяч. «Практычна з такой колькасцю мы і завяршылі мінулы год. Намі была дасягнута пэўная раўнавага, праведзена рэструктурызацыя прадпрыемстваў. Давялося правесці аптымізацыю па некаторых спецыяльнасцях», — сказаў Анатоль Чорны.

ЗНІЗІЦЬ САБЕКОШТ ДАПАМОГУЦЬ ТОРФ І... СМЕЦЦЕ

Міністр адзначыў, што яшчэ пару гадоў таму цэмент і шкло былі галаўным болам галіны, але за апошні час сітуацыя тут значна палепшылася.

Напрыклад, у 2013 годзе сабекошт беларускага цэменту складаў 80 долараў за тону (у эквіваленце), а ў апошні месяц 2015-га — ужо 41,9 долара. Плануецца, што сёлета да красавіка ў Беларусі атрымаецца знізіць сабекошт цэменту да 35 долараў. Значнага зніжэння затрат удалося дасягнуць за кошт працы з пастаўшчыкамі сыравіны:

— Шляхам перамоў мы дабіліся зніжэння кошту сыравіны. У мінулыя гады цэментныя заводы закуплялі вугаль па кошце каля 100 долараў за тону. Калі мы выйшлі на прамых па-

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

стаўшчыкоў, цана знізілася ўдвая, а гэта дало зніжэнне сабекошту цэменту, — сказаў Анатоль Чорны.

Плануецца, што сёлета да красавіка ў Беларусі атрымаецца знізіць сабекошт цэменту да 35 долараў.

Таксама дапамагла актыўная праца над выкарыстаннем мясцовых відаў паліва. Цяпер на кожным з трох беларускіх цэментных заводаў (у Крычаве, Касцюковічах, Краснасельску) зрабілі і дзейнічаюць устаноўкі па спальванні торфу. А гэта дазваляе замяніць 20% імпартавага вугалю ўласнай сыравінай з больш нізкім коштам. Толькі сёлета за кошт замены вугалю цэментныя прадпрыемствы атрымаюць эканомію ў 11 мільянаў долараў.

Яшчэ адным спосабам эканоміі можа стаць выкарыстанне RDF-паліва, якое магчыма рабіць са смецця. Дарэчы, у краінах Еўропы на цэментных заводах асноўным кампанентам энерганосбітаў з'яўляецца менавіта такое паліва. А ў нас першыя крокі ў гэтым напрамку зрабілі ў Магілёўскай вобласці. Сёлета ў гэтым рэгіёне плануецца атрымаць пробны варыянт RDF-паліва. У перспектыве можна перавесці ўсе тры заводы на стапрацэнтнае спальванне смецця.

Увогуле па вытворчасці цэменту ў нас нават залішняя магутнасці. Спажываем мы ў краіне не больш за 4 млн тон цэменту, а маем аб'ём вытворчасці толькі сухім спосабам 6,6 млн тон. Сёння заводы ў стане прадаваць цэмент з прыбыткам у Расію. Толькі сёлета туды плануецца экспартаваць каля 1,2 млн тон. Аднак на расійскім рынку нашым вытворцам вельмі складана канкураваць з мясцовымі з-за больш нізкіх цэн на энерганосбіты. Таму вядзецца актыўная работа па дыверсіфікацыі збыту. Напрыклад,

сёлета плануецца прадаць каля 500 тысяч тон на рынку Еўропы.

ВЫЙШЛІ НА ПЛЮС І ПА ШКЛЕ

У пачатку 2014 года сабекошт беларускага шкла складаў 2,8 долара за квадратны метр, а прадавалі яго за 1,7 «зьялёнага», каб пазбавіцца ад складскіх запасаў. Сёння сабекошт нашага шкла складае ўжо 1,96 долара пры цане на рынку 1,98 долара. Прыбытак невялікі, але добра, што ён з'явіўся.

Значна палепшылася становішча «Гомельшкла», у тым ліку за кошт падаражэння шкла на еўрапейскіх рынках. Цяпер рыхтуюцца да падпісання кантакты на пастаўкі беларускай прадукцыі ў Польшчу і Германію ў аб'ёме 8,5 млн квадратных метраў шкла. Акрамя таго, заключаны кантракты з Украінай на пастаўку 13 млн квадратных метраў шкла, невялікі аб'ём прадукцыі пастаўляецца ў Турцыю і Італію. «Большую частку атрыманага на заводах шкла мы ўжо цяпер прадаём на маржынальных рынках і не залежым ад курсу расійскага рубля — тут у нас стабільныя кантракты ў доларах і еўра», — падкрэсліў міністр.

Працягваецца мадэрнізацыя завода. У планах на другое паўгоддзе скончыць наладку і запуск лініі па вытворчасці энергаэфектыўнага шкла. Гэта дазволіць не толькі знайсці новыя рынкі для экспарту, але і адмовіцца ад дарагога імпарту, бо зараз энергаэфектыўнае шкло Беларусь закупляе за мяжой. Новая лінія дасць магчымасць вырабляць на першым этапе каля 4 млн квадратных метраў такога шкла з магчымасцю давядзення аб'ёму да 8 млн квадратных метраў. «Гэта дазволіць выйсці на дадатковыя рынкі, ужо ёсць папярэднія кантракты на пастаўкі энергаэфектыўнага шкла на экспарт», — растлумачыў сітуацыю Анатоль Чорны.

ТРЭБА БРАЦЬ АБ'ЕКТЫ «ПАД КЛЮЧ»

Далейшая мадэрнізацыя асноўных заводаў і аптымізацыя штату ўсіх праблем галіны не вырашыць. Застаюцца цяжкасці з вырабам цэгла і керамікі. Таксама заводы, якія маюць выгадныя кантракты, сёння паказваюць не лепшыя вынікі фінансавай дзейнасці. У прыватнасці, цэментныя заводы, якія працуюць з рэнтабельнасцю прадажаў ад 3% да 8%, лічацца стратнымі.

«Работнікам прадпрыемства цяжка гэта прымаць. Яны вырабляюць, прадаюць і ўсё роўна атрымліваюць страты. Але страты, якія паказваюцца ў справаздачах, узнікаюць па прычыне абслугоўвання раней узятых крэдытаў. Калі б не было крэдытаў, то прадпрыемствы былі б прыбытковымі», — патлумачыў міністр.

Анатоль Чорны адзначыў, што кіраўніцтва Мінбудархітэктуры актывізавала працу па выхаду на новыя рынкі. Сёлета па экспарце будаўнічых паслуг галіна рэальна разлічвае атрымаць даход 100,3% у грашовым вымярэнні да ўзроўню 2015 года, нягледзячы на ваганні курсу расійскай валюты. У 2015 годзе заданне па экспарце было выканана толькі на 85% да ўзроўню 2014 года. «Калі б курс так моцна летась не вагаўся, то паказчык быў бы на ўзроўні 104%», — упэўнены кіраўнік галіны.

Сёння прадпрыемствы адразу трох рэгіёнаў Беларусі ўдзельнічаюць у будаўніцтве жылля ў Калужскай вобласці Расіі. У перспектыве гэта будзе цэлы жыллёвы комплекс з колькасцю не менш як 6 шматпавярховых дамоў. І галоўнае тут у арганізацыі ўсяго працэсу будаўніцтва з далейшай рэалізацыяй ужо гатовых аб'ектаў. А такую задачу нашы прадпрыемствы могуць выканаць толькі ў складзе адзінага магутнага холдынгу.

Сяргей КУРКАЧ. kurkach@vziazda.by

Сітуацыя

МАДЭРНІЗАЦЫІ ПАТРАБУЕ... МЕНЕДЖМЕНТ

Як разблытаць «клубок» праблем у «Мастоўдрэве»?

Влізныя сродкі, у тым ліку дзяржаўнай падтрымкі, затрачаны на мадэрнізацыю дрэвапрацоўчай вытворчасці ў горадзе Масты, каб выпускаць канкурэнтаздольную прадукцыю, запатрабаваную на айчынным і замежных рынках. І разам з тым забяспечваць працай і дастойнай зарплатай шматлікіх работнікаў горадаўтваральнага прадпрыемства. Аднак належнай аддачы ад фінансавых затрат пакуль няма. Вытворчыя магутнасці, у тым ліку створаныя ў рамках мадэрнізацыі, загружаны слаба. Сабекошт прадукцыі высокі, а яе збыт — нізкі. Адпаведна, не хапае грошай на зарплату і абавязковыя разлікі.

Што ж перашкаджае эфектыўнай рабоце прадпрыемства і як распутаць «клубок» праблем? Гэтыя пытанні абмеркавалі на пасяджэнні калегіі Камітэта дзяржаўнага кантролю Гродзенскай вобласці з удзелам кіраўнікоў ААТ «Мастоўдрэў», прадстаўнікоў мясцовай улады, канцэрна «Беллеспаперапрам», ААТ «Банк развіцця» і іншых структур.

ПРЫЧЫНЫ НЕ ТОЛЬКІ АБ'ЕКТЫЎНЫЯ

З матэрыялаў праверкі Камітэта дзяржкантролю Гродзенскай вобласці

Страты ад рэалізацыі прадукцыі за мінулы год склалі ў ААТ «Мастоўдрэў» 64,6 мільярда рублёў. Загрузка вытворчых магутнасцяў па вытворчасці пліт МДФ, ХДФ — 30,6%, падлогавак пакрыццяў — 5,3%. Сабекошт на 1 рубель прадукцыі ў студзені—лістападзе 2015 года ў параўнанні з тым жа перыядам папярэдняга павялічыўся на 4,5%. Абаротныя сродкі вымываюцца непрадукцыйнымі расходамі: за 2013—2015 гады запланіравана 12,2 мільярда рублёў штрафных санкцый, пені і судовых выдаткаў. Выяўлены факты безгаспадарчасці, сакрыцыя звышнорматывага расходна сыравіны і паліва-энергетыч-

ных рэсурсаў, завышэння сабекошту прадукцыі, парушэнняў у правядзенні тэндару па закупках тавараў, нямэтавага выкарыстання бюджэтных сродкаў. Апытанне вытворцаў мэблі паказала, што ў большасці выпадкаў прадукцыя ААТ «Мастоўдрэў» іх не задавальняе не толькі па кошце, але і па якасці. Толькі для ўстаранення выяўленых парушэнняў па якасці і стандартызцыі прадукцыі патрэбен час да чэрвеня бягучага года.

Ад стану спраў на прадпрыемстве залежаць лёсы многіх мастаўчан і іх сем'яў.

— Рэдка дзе сустрэнеш такую колькасць парушэнняў, як выявіла гэтая праверка. Зразумела, ёсць аб'ектыўныя прычыны. Аднак маса і прычын суб'ектыўнага характару. Калі падлічыць сумы сродкаў, якія страцілі літаральна на «пустым месцы», то становіцца зразумела, што сітуацыя звязана не толькі з падзеннем рынку і цэн, — падкрэсліў старшыня Камітэта дзяржаўнага кантролю Гродзенскай вобласці Васіль ГЕРАСІМАЎ.

Як, напрыклад, можна ўмудрыцца самому нарыхтоў-

Фота БЕЛТА

ваць драўніну... даражэй, чым купляць у іншых?

У маі мінулага года, каб зменшыць складскія запасы, прынялі рашэнне знізіць на 30% цэны на мэблю, якая доўгі час не карысталася попытам. Аднак сітуацыя істотна не змянілася, чаго, лічаць у Камітэце дзяржкантролю, і трэба было чакаць. Бо акрамя аб'явы аб зніжэнні цэн на прахадной прадпрыемства, іншымі механізмамі з мэтай разгрузкі складу не скарысталіся.

Дарэчы, прадаўцы, як паказала іх апытанне, не задаволены ўпакоўкай мастоўскай мэблі, з-за чаго пры транспарціроўцы на ёй утвараюцца дэфекты — увагнутасці, сколы. Альбо такая «дробязь». Можна было б значна павялічыць рэалізацыю крэслаў пры наяўнасці ўзораў абівачнай тканіны. Пакупнік мог бы зрабіць

папярэдні заказ на крэслы адпаведных расфарбовак.

Вось якое меркаванне выказаў намеснік старшыні Мастоўскага райвыканкама Дзмітрый БУЛАК:

— Асноўная памылка, якую зрабілі пры мадэрнізацыі прадпрыемства, — ні рубля не ўклалі ў мадэрнізацыю менеджменту, праграмага забеспячэння. Груба кажучы, купілі жалеза, а як кіраваць па якасці, персанале, тэхнічным узроўні вытворчасці — аб гэтым не паклапаціліся. Зараз трэба зрабіць усё магчымае, каб выправіць сітуацыю. Для нашага горада гэта вельмі важна, бо ад стану спраў на прадпрыемстве залежаць лёсы многіх мастаўчан і іх сем'яў.

Паколькі зараз прадпрыемства ў вельмі складанай фінансавай сітуацыі, Дзмітрый Булак звярнуўся з просьбай не

прымяняць да яго штрафныя санкцыі па выніках праверкі, каб не пагоршыць становішча працоўнага калектыву.

ШТО ДАЛЕЙ?

Генеральны дырэктар ААТ «Мастоўдрэў» Сяргей АСОСАЎ сказаў, што, атрымаўшы прадпісанне Камітэта дзяржкантролю па выніках праверкі, у большасці выпадкаў ужо зрабілі адпаведныя высновы, пакаралі вінаватых у тых ці іншых парушэннях. Але гэтага, канешне, недастаткова. Патрэбны канкрэтныя меры, каб наладзіць нармальную, прыбытковую работу. Якія?

Аб некаторых кроках у гэтым кірунку паведаміў намеснік старшыні канцэрна «Беллеспаперапрам» Міхаіл КАСЬКО. Прычым яны тычацца не толькі мастоўскіх дрэвапрацоўшчыкаў, але і іх калег

з іншых прадпрыемстваў краіны, якія таксама перажываюць не лепшыя часы.

— Усе бізнес-планы нашых прадпрыемстваў праходзілі дзяржаўную экспертызу, у тым ліку з прыцягненнем незалежных экспертаў. Аднак такога абвальнага падзення цэн на прадукцыю не прадказваў ніхто, — зазначыў Міхаіл Касько. — Мы вымушаны несці пэўныя выдаткі, прытрымліваючы яе на складах у чаканні больш спрыяльнай рыначнай сітуацыі.

Каб цэнавая сітуацыя яшчэ больш не пагоршылася з-за ўнутранай канкурэнцыі паміж айчыннымі прадпрыемствамі, прынялі рашэнне аб цэнтралізаваным продажы іх прадукцыі на экспарт праз Беларускую лясную кампанію. Яна ж дзякуючы мэтаваму крэдыту пад гарантыі Мінфіна (4 мільёны еўра) цэнтралізавана купляе для ўсіх прадпрыемстваў канцэрна смалу. У выніку гэтая важнейшая сыравіна прыкладна на 20% стала таннейшай. Правялі перамовы наконт рэалізацыі прадукцыі буйнейшымі гандлёвымі сеткамі. Асноўныя праблемы — цэны і пашырэнне колеравага асартыменту падлогавак пакрыццяў.

Акрамя таго, Беларуская лясная кампанія сумесна з ААТ «Мастоўдрэў» выступілі сузаснавальнікамі гандлёвага дома ў Польшчы. ААТ «Банк развіцця» разглядае магчымасць яго крэдытавання з мэтай закупкі фанеры і пліт МДФ у вытворцаў і рэалізацыі тавару праз склады на тэрыторыі суседняй краіны. Першыя пастаўкі ўжо пайшлі...

Барыс ПРАКОПЧЫК. prapochik@vziazda.by

«ГАРАЧАЕ» ПА-КАРЭЙСКУ

На паўвостраве зноў трывожна

Паўднёвая Карэя цалкам спыніла падачу электраэнергіі і вады на тэрыторыю памежнага тэхнапарка Кэсон, размешчанага ў КНДР. Комплекс быў адзіным сумесным праектам дзвюх краін, застаючыся адной з асноўных крыніц фінансавых паступленняў для Пхеньяна. Улады Паўночнай Карэі напярэдадні выправдзілі 280 рабочых з Поўдня з тэрыторыі тэхнапарка і перакінулі туды некалькі вайсковых падраздзяленняў. Паўднёвакарэйскія кампаніі спешна вывезлі сваіх супрацоўнікаў і абсталюванне з Кэсона.

Раней Сеул абвясціў пра прыпыненне аперацый у тэхнапарку Кэсон, прыбыты ад дзейнасці якога летась склалі для Паўночнай Карэі 616 мільярдаў паўднёвакарэйскіх вон (каля \$511 млн). КНДР назвала гэтае рашэнне «аб'яўленнем вайны». Такія меры Паўднёвая Карэя прыняла ў адказ на выпрабаванне ў КНДР ракеты далёкага радыуса дзеяння. А Савет Бяспекі ААН разглядае магчымасць узмацнення санкцый супраць Пхеньяна. Адпаведнае пытанне актыўна абмяркоўваюць Паўднёвая Карэя, ЗША і Японія. Сітуацыя на паўвостраве зноў абвастрылася. Да чаго гэта можа прывесці?

12 ТЫС. КМ ЛЁТУ

У канцы студзеня Паўночная Карэя апавясціла ААН пра намер запусціць у лютым уласны спадарожнік. Афіцыйна абвешчана, што гэта павінна паслужыць развіццю паўночнакарэйскай ракетнай тэхнікі далёкага дзеяння.

Гэты намер выклікаў рэзкі пратэст у Токіа і Вашынгтоне. Такая рэакцыя суветнай грамадскасці на планы КНДР па асваенні касмічнай прасторы звязана з тым, што носьбіты, якія выкарыстоўваюцца для дастаўкі спадарожніка, створаны на аснове балістычных ракет далёкага радыуса дзеяння. Пасляховы запуск спадарожніка азначае прагрэс Пхеньяна ў адпаведнай вайскавай тэхналогіі.

12 студзеня Цэнтральнае тэлеграфнае агенцтва КНДР паведаміла, што паўночнакарэйскія балістычныя ракеты з гэтага часу могуць быць абсталюваны боагалоўкамі з тэрма-ядзерным зарадам. Пра тое, што такі зарад прайшоў паспяхова выпрабаванні, Пхеньян афіцыйна абвясціў 6 студзеня. А 7 лютага ажыццявіў запуск ракеты далёкага радыуса дзеяння. У Пхеньяне заявілі, што на арбіту быў паспяхова выведзены спадарожнік Kwangmyongsong-4 («Яркая зорка — 4»), прызначаны для сачэння за Зямлёй. Ён здзяйсняе віток вакол планеты з перыядычнасцю адзін раз за 94 хвіліны.

Інфармацыя наконт «лёсу» спадарожніка спачатку была негатыўная. Праз некалькі дзён ЗША паведамілі, што ён «куляецца ў космасе» і не працуе.

Пасля з'явілася паведамленне, што спадарожнік, запушчаны КНДР, стабілізаваўся на арбіце. Пра гэта заявіла Reuters са спасылкай на крыніцу ў Вашынгтоне. У той жа час, як мяркуецца, спадарожнік па-ранейшаму не перадае якой-небудзь інфармацыі на Зямлю. Выведзены ў космас апарат, па звестках тэлеканала CBS, важыць каля 100 кілаграмаў. Ён знаходзіцца

на вышыні каля 300 міль (480 кіламетраў) ад паверхні Зямлі і рухаецца амаль строга з поўначы на поўдзень. Аднак яго арбіта нестабільная.

Тым часам брытанская The Daily Mail перадала, што паўднёвакарэйскія ВМС выявілі рэшткі паўночнакарэйскай ракеты-носьбіта паблізу берагоў вострава Чэджудо. На здымках, апублікаваных Мінабароны Паўднёвай Карэі, меркаваная галаўная частка ракеты з завадской маркіроўкай.

Як мяркуюць у Сеуле, дадзеная ракета аналагічная ракеце «Ынха-3», запушчанай у снежні 2012 года, аднак валодае большай далёкасцю лёту — больш за 12 тысяч кіламетраў, тады як радыус дзеяння яе папярэдніцы ацэньваўся ў 10 тыс. км.

У суветнай супольнасці ўсё гэта ўспрынялі як парушэнне рэзалюцый, якія забараняюць КНДР ракетныя запускі з ужываннем балістычных тэхналогій. У той жа дзень, калі стала вядома пра запуск спадарожніка, было праведзена пасяджэнне Савета Бяспекі ААН, які асудзіў дзеянні Паўночнай Карэі і паабяцаў прыняць «сур'ёзныя меры» ў адказ на парушэнні Пхеньянам рэзалюцый міжнароднай арганізацыі.

АСІМЕТРЫЧНЫЯ МЕРЫ

Па вайскавай магутнасці КНДР катастрафічна саступае сапернікам, перш за ўсё — ЗША і Паўднёвай Карэі. І ўсё ж і Вашынгтон, і Сеул разумеюць, што звязвацца з Пхеньянам — сабе даражэй. Паўночнакарэйскія ўзброеныя сілы выглядаюць вельмі ўнушальна. КНДР, насельніцтва якой не перавышае 25 мільёнаў чалавек, валодае чацвёртым па колькасці войскам свету. У ім служаць каля 1 мільёна 200 тысяч салдат і афіцэраў. У іх распараджэнні знаходзіцца каля 20 тысяч вайсковых прылад, больш за чатыры тысячы танкаў і прыкладна тысяча самалётаў. Служба ў войску абавязковая для большасці грамадзянаў. Пры гэтым аддаваць «ганаровы абавязак радзіме» карэйцам даводзіцца даволі доўга: тэрмін службы складае дзесяць гадоў для мужчын і тры гады для жанчын, якіх у войска сталі прызваць ужо пры Кім Чэн Ыну.

Аднак з якасцю сістэм узбраення ў КНДР справы не з лепшых. Галоўным чынам войска мае савецкую зброю 1960-70-х гадоў. Напрыклад, сярод танкаў пераважаюць савецкія Т-54/55 і Т-62, а таксама іх клоны, вырабленыя ў Кітаі ці ўласна ў КНДР. Як вядома, выпуск гэтых баявых машын у СССР быў спынены яшчэ ў 1970-я. Ёсць, праўда, і адносна сучасныя танкі, у тым ліку і ўласнай вытворчасці, але іх мала.

Яшчэ горш справы з авіяцыяй: адзінымі адносна сучаснымі знішчальнікамі з'яўляюцца МІГ-29 у колькасці 35 адзінак. Астатнія знішчальнікі — гэта шматлікія МІГ-21 і МІГ-23. У якасці кур'ёзу можна згадаць пра прыблізна 200 адзінак безнадзейна састарэлых МІГ-17 і МІГ-19, якія зусім не ўяўляюць ніякай баявой каштоўнасці і могуць лічыцца музейнымі экспанатамі.

Зрэшты, пагардліва ставіцца да паўночнакарэйскага войска не варта: са сваімі задачамі яно спраўляецца. Справа ў тым, што мэты гэтыя ўжо даўно носяць чыста абарончы характар. Прычым у якасці асноўнай крыніцы небяспекі разглядаюцца, вядома, Паўднёвая Карэя і ЗША. Весці з імі вайну на роўных КНДР не ў стане па прычыне несупастаўнасці эканамічных патэнцыялаў, таму галоўная задача паўночнакарэйскіх вайскоўцаў — зрабіць так, каб узброены канфлікт з краінай чужэй павярнуўся для ворага непрымальнай шкодай. Здзейсніць гэта Пхеньян можа толькі адным спосабам — з дапамогай «асіметрычных мер».

КНДР імкнецца стаць паўнаватаснай ядзернай дзяржавай. Супрацьстаяць куды багацейшаму і больш развітому Поўдню (не кажучы ўжо пра ЗША) у гонцы звычайных узбраенняў нерэальна, таму асабліва надзеі ўскладаюцца на ракетна-ядзерны комплекс — ідэальную зброю стрымлівання. У лютым 2005 года КНДР упершыню адкрыта заявіла пра стварэнне зброі гэтага тыпу. Праз год у Паўночнай Карэі быў здзейснены першы атамны выбух. У 2009 і 2013 гадах таксам былі праведзены падземныя выпрабаванні гэтага віду зброі, якія выклікалі асуджэнне з боку міжнароднай супольнасці. У 2009-м Пхеньян пакінуў шасцібаковы перамоўны па сваёй ядзернай праграме, што праходзілі з удзелам Расіі, ЗША, КНР, Японіі, КНДР і Паўднёвай Карэі. У 2012 годзе ў канстытуцыю краіны была ўнесена папраўка пра ядзерны статус.

Паводле інфармацыі з адкрытых крыніц, цяпер у Пхеньяна ёсць ад 30 да 50 кілаграмаў зброевага плутонію — дастаткова для вырабу дзесяці ядзерных зарадаў невялікай магутнасці. Апроч таго, у распараджэнні КНДР, магчыма, ёсць яшчэ некалькі ядзерных прылад на базе ўрану. Гэтыя зарады, найхутчэй, не прыдатныя да выкарыстання ў боагалоўках ракет і ўяўляюць сабою масіўныя і ўразлівыя «ядзерныя выбуховыя прылады». Праца над міні-

яцюрывацыяй зарадаў у КНДР ідзе, але ад стварэння па-сапраўднаму прыдатнага для баявога выкарыстання ядзернага зарада Паўночную Карэю аддзяляюць некалькі гадоў.

Калі казаць пра носьбіты, то праца над уласнай ракетнай зброяй у Карэі пачалася ў 1970-я, а ўжо ў 1980-я атрымалася закупіць у Егіпце некалькі савецкіх ракет Р-17. На іх базе былі створаны мадыфікацыі ракет «Хва-

Такім чынам, нават наяўныя недасканалыя ядзерныя зарады зольшага выконваюць задачу стрымлівання. Аналагічныя функцыі пасляхова выконвае і артылерыйская групоўка, засяроджаная паблізу ад Сеула, якая ўвесь час узмацняецца, у тым ліку новымі артылерыйскімі і ракетнымі сістэмамі.

Галоўная задача паўночнакарэйскіх вайскоўцаў — зрабіць напад на краіну занадта адчувальным нават для такога моцнага суперніка, як ЗША, і задача гэта ў цэлым вырашана.

ВЯРТАННЕ ДА БЛОКАЎ

«Нашы ядзерныя баявыя сродкі кампактныя і разнастайныя», — заявіў афіцыйны прадстаўнік Дзяржаўнага камітэта абароны КНДР. Па яго словах, «ніхто не можа перашкодзіць Паўночнай Карэі абараняць сябе з дапамогай ядзернай зброі». Улады КНДР не зацікаўлены ў абмеркаванні замарозкі ядзернай праграмы і аднабоковай адмовы ад яе. Пра гэта, як перадае інфармагенцтва ЦТАК, заявіў афіцыйны прадстаўнік паўночнакарэйскага міністэрства замежных спраў. «КНДР — ядзерная дзяржава па форме і змесце, і ў яе ёсць адпаведны інтарэсы», — паведаміў ён. Па словах прадстаўніка замежнапапалітычнага ведамства, магчымасці ядзернага стрымлівання — не прадмет гандлю, а патрэбны сродак абароны суверэнітэту краіны ад пагрозы з боку ЗША.

Зразумела, такая пазіцыя выклікала супрацьдзеянне. У Паўднёвую Карэю перакінуць батарэю амерыканскіх супрацьракетных комплексаў ТНААД. Таксама стала вядома, што лідары ЗША, Паўднёвай Карэі і Японіі правядуць трохбаковую сустрэчу ў Вашынгтоне падчас міжнароднага саміту па ядзернай бяспецы, які пройдзе ў амерыканскай сталіцы ў канцы сакавіка. Асноўнай яго тэмай стане паўночнакарэйская праблема і сумесныя шляхі рэагавання саюзнікаў на дзеянні Пхеньяна. Наколькі можна меркаваць, Вашынгтон, Сеул і Токіа маюць намер максімальна ўзмацніць жорсткасць падыходу да КНДР.

Цікавая рэакцыя паўднёвакарэйскіх СМІ, якія з занепакоенасцю адзначылі, што хоць усе незадаволены паводзінамі КНДР, але ёсць розніца ў ацэнцы таго, што варта рабіць у адказ. Як канстатуе карэйскае выданне «Карыя Таймс», цяперашнія дзеянні «вядуць да вяртання ў рэгіён вайсковых блокавых структур часоў «халоднай» вайны». З аднаго боку знаходзіцца альянс ЗША і іх саюзнікаў у Паўночна-Усходняй Азіі — Японіі і Паўднёвай Карэі, а з іншай — Кітай і Расія, якія цесна кардынуюць свае падыходы. Бліжэй да іх знаходзіцца і Паўночная Карэя. Масква і Пекін не хочуць прымаць такія санкцыі, якія могуць нанесці сур'ёзны ўдар па народзе КНДР, тады як ЗША і іх саюзнікі прасоўваюць варыянт поўнай ізаляцыі і эканамічнай блакады Паўночнай Карэі.

Фактычна на Карэйскім паўвостраве цяпер вельмі складанае становішча. Як мяркуюць эксперты, тут ёсць усе перспектывы ўтварэння небяспечнай «гарачай кропкі», дзе пераплецены інтарэсы розных бакоў. І ўжо заўважныя прыкметы абвастрынення сітуацыі.

Захар БУРАК. burak@vziazda.by

Фота Яўгена КОКТЫША.

У майстэрні, пачатак 2000-х.

КОЛЬКІ гадоў таму я апынуўся ў святая святых мастака Паплаўскага — яго майстэрні. Георгія Георгіевіча я застаў за працай — ён «чараваў» каля велізарнага (амаль на ўсю сцяну) жывапіснага палатна. На ім была адлюстравана княжацкая дружына ў баявых даспехах. У цэнтры — сам князь Ігар на белым кані і з мячом у руках. На тварах воў — рашучая гатоўнасць выступіць у паход, самааддана бараніць гонар і славу Айчыны...

Майстар, убачыўшы маю шчырую зацікаўленасць карцінай, патлумачыў:

— Гэта для новай бібліятэкі. Там ствараецца своеасаблівы мастацкі летапіс нашай гісторыі. Я выбраў у якасці сюжэта паход князя Ігара. Работа ўжо практычна закончана...

З гэтага і пачалася наша размова з народным мастаком Беларусі, заслужаным дзеячам мастацтваў рэспублікі, правадзейным членам Расійскай акадэміі мастацтваў, акадэмікам Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі Г.Г. Паплаўскім.

Пытаюся: гэта карціна — сацыяльны заказ?

— Так, — адказвае мастак, — а што ў гэтым кепскага?

— Абсалютна нічога, — кажу. — Хаця чамусці многія мастакі лічаць інакш. На іх думку, сацыяльны заказ — гэта нешта ганебнае, малазначнае, што прыніжае талент, ставіць яго ў залежнасць ад дзяржаўнай ідэалогіі.

— Бог ты мой! — ажно падхопліваецца з месца мой суразмоўца. — Але ж усе найлепшыя сусветныя шэдэўры жывапісу зроблены па заказе. Няхай гэта заказ Папы Рымскага, караля ці фараона. Або хоць бы звычайнага купца. Як было, напрыклад, у Расіі. Славуць мастакі дзевятнацатага стагоддзя пісалі па просьбе Марозава, Трацякова і іншых багатых заказчыкаў. І што, хіба гэта пазбавіла іх творчай самастойнасці, прынізіла іх талент?

А здаралася нават так. Спецыяльнага заказу мастаку ніхто не рабіў, але, улаўліваючы грамадскі настрой, палітычныя інтарэсы, ён пісаў карціну на актуальную тэму ў поўнай упэўненасці, што пакупнік усё адно знойдзеца.

І сапраўды знаходзіўся! Вось, скажам, Сурыкаў піша «Баярыню Марозаву». Гэта не быў сацыяльны заказ, але карціну набыў Трацякоў. Або той жа Сурыкаў стварае «Сцяпана Разіна». Фармальна яму гэтае палатно таксама ніхто не замаўляў. Але як толькі мастак карціну закончыў, імператар Аляксандр II купіў яе для свайго музея.

Паплаўскі падышоў да акна, моўчкі якую хвіліну ўзіраўся кудысьці ўдалечыню, а пасля зноў прысеў да стала і ўжо больш спакойна працягваў:

— Аднак заказы розныя бываюць. Адзін — як перадавы артыкул у газеце, а другі — натхнёны, глыбока эмацыянальны нарыс на актуальную тэму. Усё залежыць ад ступені таленту, шчырасці і сумлення мастака. Мы жывём у грамадстве, і кожны з нас у рэшце рэшт цесна звязаны з праблемамі гэтага грамадства. І немагчыма, каб грамадства ішло па дарозе, а ты сунуўся па нейкай бакавой сцяжыне.

Канечне, сказанае зусім не азначае, што дзеля грошай мастак можа пайсці на усё. Не, вядома. Ёсць рэчы, пераступаць праз якія ні ў якім разе нельга. Інакш страціш усякую павагу ў прафесійным асяроддзі, страціш у рэшце рэшт свой талент.

Падхопліваю думку аб тым, што мастак не можа стаяць убаку ад грамадска-палітычнага жыцця, ад тых падзей і з'яў, якія адбываюцца вакол яго. У адваротным выпадку ён губляе сувязь з народам, збядняе і высушвае свой талент. Але чаму ж тады такая жывучая тэорыя гэтак званага чыстага мастацтва? Чаму пэўная частка мастакоў працягвае настойваць на сваёй поўнай свабодзе ад усяго і ўсіх, а тлумачыць гэта тым, што, маўляў, творца не павінен умешвацца ў палітыку, не абавязаны распрацоўваць

якія б там ні былі тэмы, праблемы, ідэі, ён можа толькі выказаць сябе, свае эмоцыі, выхоўваць у гледача пачуццё чужоўнага?

Паплаўскі не адразу адказвае на гэтыя пытанні. Засяроджана думае, пасля кажа:

— Я не прыхільнік дзяліць мастацтва на левае і правае, на чыстае і нячыстае. Ільф і Пятроў калісьці казалі пра грошы: або яны ёсць, або іх няма. Тое ж самае можна сказаць і аб мастацтве: або яно ёсць, або яго няма.

САМА па сабе ідэя чыстага мастацтва, «мастацтва для мастацтва» як быццам нежыццёвая. Ёсць нават знішчальна-грэблівы тэрмін — «салонны мастак».

Аднак і ў гэтым напрамку ёсць нямала цудоўных твораў, сапраўдных шэдэўраў. Імі любуюцца, імі захапляюцца, яны прыносяць нам сапраўдную эстэтычную асалоду. Таму сказаць адназначна, што «мастацтва для мастацтва» — гэта дрэнна, а вось сацыяльнае мастацтва — гэта добра, я не магу. Усё залежыць ад таго, у чыіх руках, у чыім выкананні і тое, і другое. Бываюць сацыяльныя, заказныя работы такія далёкія ад сапраўднага мастацтва, што, правісеўшы тыдзень-другі на выстаўцы, яны тут жа знікаюць у небыцці. Гэта работы-аднадзёнкі.

А бывае твор фармальна як бы і не адлюстроўвае нейкіх сацыяльных праблем, але ён выкананы прафесійна, таленавіта — абуджае ў гледача пачуццё чужоўнага. І ў той жа час, канечне ж, увесь змест мастацтва нельга зводзіць толькі да выказвання думак. Мы жывём не толькі ў чужоўна, але і ў жорсткім свеце. Ідзе напружаная сутычка ідэй, адчайная барацьба добра і зла. Не заўважаць усяго гэтага, выключыць яго са сферы мастацтва — значыць, ігнараваць логіку жыцця, яго дыялектыку.

— Усё залежыць ад таленту, ад глыбіні ведання жыцця, — падсумоўвае свае развагі мастак. — Я не адкрыў вялікага сакрэта, калі скажу, што ў некаторых твораў досыць мізэрны запас ведаў аб сваёй краіне. Яны жывуць у замкнутым прафесійным коле, варацца ва ўласным соку. І гэта непазбежна прыводзіць да пэўнай творчай дэфармацыі. Адсюль гэтыя істэрычныя патрабаванні абсалютнай свабоды самавыказвання, без якіх бы там ні было ідэйна-творчых крытэрыяў і без якой-небудзь грамадзянскай адказнасці перад народам. Адсюль імкненне падмяніць няпростую для іх рэалістычную вобразнасць суб'ектыўнымі знакамі, сумніўнай сімволікай і іншай мішурой.

— У першыя гады Савецкай улады, — азначае мастак, — найбольш тэмпераментныя прадстаўнікі творчай інтэлігенцыі нават выступілі са спецыяльнымі маніфэстам, у якім гучна аб'явілі, што старое мастацтва сябе вычарпала, і трэба ўсё пачынаць спачатку. Па сутнасці гэта быў заклік да разбурэння, да распаду. Трэба, маўляў, шукаць і новыя формы, і новы змест. Існы свет ламаць, драбіць на прызмы, квадраты і іншыя дэструктыўныя формы, а замест партрэта чалавека рабіць мазаіку.

Канечне, абсурднасць гэтых дэкларацый сягоння відавочная. Гэта тое ж, калі б выступіць з патрабаваннем спаліць усе кнігі, усе бібліятэкі і пачаць ствараць новую літаратуру. Але ў той час падобныя маніфэсты многімі ўспрымаліся даволі сур'ёзна. Своеасаблівым пунктам адліку стаў шырокавядомы «Чорны квадрат» Малевіча. Нямала шуму нарабілі сваімі супернаватарскімі творамі Кандзінскі, Тышлер, Фальк.

Але зноў-такі я не хачу сказаць, што ў гэтым руху ўсё было выключна негатыўным. Смелы творчы эксперымент, пошук новых формаў выказвання прынес і пэўныя станоўчыя вынікі. А ў шэрагу выпадкаў — проста цудоўныя вынікі. Менавіта цудоўныя.

— Ці не азначае гэта, — пытаюся я, — што любы эксперымент у мастацтве мае сваю карысць?

— Так, канечне, — адказвае мастак. — Я перакананы: ён абсалютна неабходны. Без гэ-

ПАТРЫЯРХ БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА

Георгію Паплаўскаму — 85!

тага няма развіцця, немагчымы які-небудзь рух наперад.

Такім чынам, скажам, у XIX стагоддзі на змену беспрадметнаму мастацтву — абстракцыянізму — прыйшоў сюррэалізм. Прыйшоў невыпадкова. У тагачасным заходнім грамадстве была нейкая самота па выказванні больш глыбокіх пачуццяў. Аднак сюррэалізм — гэта не проста вяртанне да ранейшага рэалізму, а яго якасна новы ўзровень. Гэта было адлюстраванне нейкіх падсвядомых чалавечых пачуццяў, спалучэнне рэальнага і нерэальнага, фантазмагарычнага. Як, напрыклад, у Сальвадора Далі.

Георгій Паплаўскі з пісьменнікам Васілём Быкавым і народным мастаком Беларусі Анатолям Анікейчыкам, 1989 г.

Паплаўскі кажа, што яму ў свой час пашчасціла пабываць на выстаўцы гэтага геніяльнага мастака. Ён, безумоўна, гіперрэаліст. З пункту гледжання майстэрства кожны яго твор зроблены ашаламляльна. Хаця сам сюжэт, бывае, не паддаецца нармальнаму ўспрыняццю. Гэта нейкі замагільны свет, нейкае надзвычай суб'ектыўнае бачанне сваіх асаблівых праблем. Цяжка нават расшыфраваць, што ўсё гэта значыць.

ГЕНІЙ — гэта заўсёды адхіленне. Але не ўсякае адхіленне геніяльнае. У некаторых мастакоў ёсць несумненныя прыкметы геніяльнасці. А што тычыцца зместу іх карцін, азначае Маэстра, то я, як нармальны чалавек, гляджу на гэта і стараюся разабрацца і зразумець — гэты «пошук» у імя чаго і для якой групы гледачоў ён прызначаны. Для мяне эталонам, вышэйшым узорам мастака з'яўляюцца старыя майстры эпохі Адраджэння — Леанарда да Вінчы, Мікеланджэла, Батычэлі, Перуджына і г. д. І, канечне, майстры рускага рэалізму.

Паплаўскі дастаткова цярпімы да любых напрамкаў і праяўленняў у мастацтве. Гэта як кветкі на лузе: чым іх больш, тым лепш. Нельга ўсё кветкавае багацце зводзіць да адной моначкеты. І разам з тым нельга кветку прыраўноўваць да пустазелля. У мастацтве, пры ўсёй разнастайнасці метадаў і напрамкаў, павінна быць галоўнае, вызначальнае, прыярытэтнае.

Пытаюся ў Маэстра, якому з творчых напрамкаў ён аддае перавагу.

— Канечне, рэалізму, — адказвае мастак. — І не таму, што я — творца старэйшага пакалення, мастак рэалістычнага напрамку і абараняю сваю пазіцыю. Найлепшыя творы, якія прайшлі выпрабаванне часам, ствараліся ў рэалістычнай манеры.

Суб'ектыўнае заўсёды ўспрымаўся дрэнна і дасягненнем ніколі не лічыўся. Ёсць усё-такі

нейкі аб'ектыўны погляд на свет, на прыроду, на чалавечыя ўзаемаадносіны. Дакладней, рэалістычны погляд на акалячую нас рэчаіснасць.

Акрамя таго, мы не можам пазбегнуць сацыяльнага напрамку ў сваёй творчай працы. Сацыяльныя тэмы закраналіся ў любую эпоху, нават у Сярэднявеччы. Па карцінах старых майстроў мы сягоння аб многім можам меркаваць — аб тым часе, аб стане грамадства, аб чалавеку, аб архітэктуры і пейзажы, гэта значыць аб рэальным свеце. Мы выхоўваліся на рэалістычным мастацтве, і гэты рэалізм у нас у крыві.

— А ці павінен наогул хто-небудзь кіраваць мастаком — няхай гэта будзе дзяржаўны орган ці творчы саюз?

— На маё пытанне Паплаўскі стрымана ўсміхаецца:

— Ну, у прамым сэнсе кіраваць, можа, і не павінен. А вось дапамагаць, накіроўваць — абавязкова. Бо мастацтва — гэта магутны сродак уздзеяння на розум і на душу чалавека. І, канечне, дзяржаве не ўсё роўна, як, у якім напрамку — у разбуральным альбо стваральным — гэта ўздзеянне адбываецца, якімі сіламі — добра альбо зла — яно служыць.

Ад самога мастака патрабуецца перш за ўсё высокі прафесіяналізм, каб мастацтва было па-сапраўднаму мастацтвам, а не кан'юктурнай або салоннымі падробкамі. Заўсёды ёсць формы, асновы сапраўднага мастацтва і нельга імі грэбаваць — ні школай, ні традыцыямі, ні вопытам папярэдніх пакаленняў, ні прыкладам сённяшніх майстроў.

— Памятаеце, — кажу я Паплаўскаму, — у савецкія часы ўсе важнейшыя партыйныя дакументы, што тычыліся пытанняў культуры, абавязкова ўтрымлівалі прыкладна такога кшталту заклікі-заклінанні: мастак абавязаны... савецкае мастацтва павінна... І далей ішоў доўгі пералік таго, што яно абавязана і павінна зрабіць. Часам гэты пералік быў надзвычай катэгарычны.

У часы перабудовы, наадварот, у грамадскую свядомасць актыўна ўкараняліся льявацкія лозунгі: ніхто нікому нічога не вінаваты. Мастак — вольная птушка, ён слявае толькі па загадзе душы. І чым менш у яго твораў ўсялякіх ідэй — тым лепш. А якія ідэйна-мастацкія ўстаноўкі ў мастацкім асяроддзі сягоння?

— Няпростое пытанне... — задумваецца мастак. — Паколькі ў сілу свайго ўзросту я ўжо не так актыўна ўдзельнічаю ў грамадскім жыцці нашага саюза, то і адказаць на гэтае пытанне з усёй паўнатай наўрад ці змагу. Скажу, як я разумею, зыходзячы з агульных назіранняў.

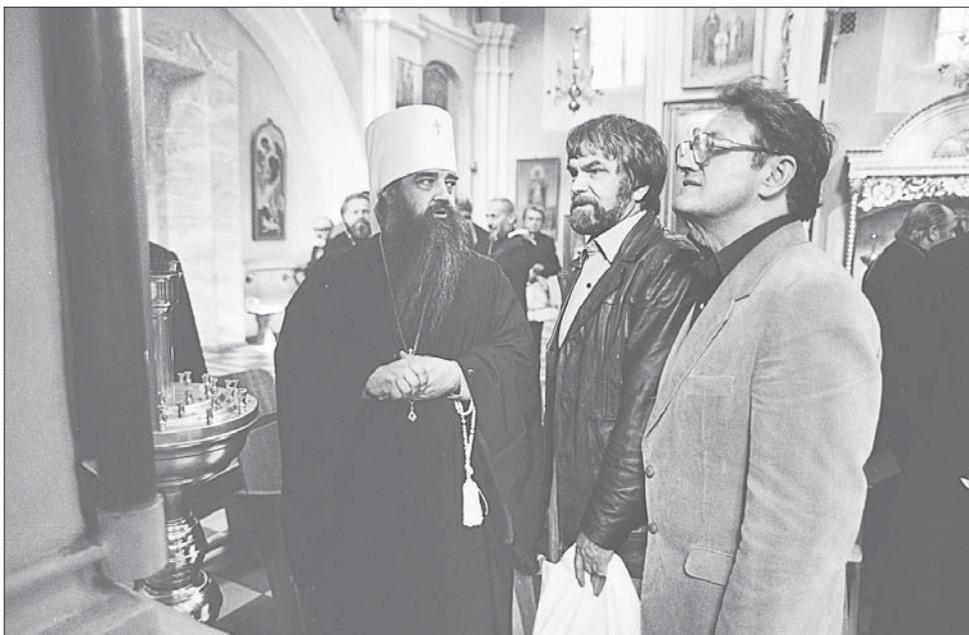
КАНЕЧНЕ, атмасфера ў нашым асяроддзі сягоння ўжо больш спакойная, узважаная, чым у гады перабудовы. Страсці больш ці менш улягліся. Аднак саюз наш так і не стаў супольнасцю аднадумцаў. Сфарміравалася думка, што здольнасць «прабіваць» вядзе да поспеху больш пэўна, чым талент. Для некаторых гэта стала неабходнасцю і нават формулай жыцця. На вялікі жаль, за гады перабудовы многае страчана. Дэмакратычны лозунг «свабода творчасці» многімі ўспрыняты як «творчая разбэшчанасць».

Ведаю, што Паплаўскі ў свой час шмат падарожнічаў, кубываў у розных, іншы раз самых экзатычных кутках свету. Цікава, што для яго падарожжа: ахвота да перамены месцаў, неабходнасць новых уражанняў, своеасабліва форма адпачынку?

— Ніколі не задумваўся над гэтым, — крыху здзіўлена майму пытанню мастак. — Што для мяне падарожжа? У адным выпадку гэта была неабходнасць — прапанаваць творчую камандзіроўку, у другім — самому захацелася пабываць у незнаёмай краіне, у трэцім — напэўна, і адпачынак, і праца.

Вось такім спалучэннем работы і адпачынку стала для яго адна з першых і, бадай, самых памятных, самых яркіх паездак — паездка на гомельскае Палессе. А здарылася гэта вось чаму. Паплаўскі тады шмат працаваў над афармленнем кнігі беларускіх пісьменнікаў, і ўвесь час адчуваў, што для больш прадметнага адлюстравання побыту беларусаў, нацыянальнага каларыту не хапае канкрэтнасці, ведання сапраўдных рэалій. І вось спакваля зараджалася і ўсё мацнела жаданне паехаць куды-небудзь у глыбінку, па жыццё у самай глухой вёсачцы, убачыць усё на свае вочы, памацаць, як кажуць, сваімі рукамі.

ВЫБРАЎ вёску Тонеж Лельчыцкага раёна. Тады гэта была самая сапраўдная глухамань. Толькі ўсюдыходам можна было даехаць. Але якія вакол цудоўныя мясціны! Якія цікавыя людзі! А ўжо што тычыцца прадметаў побыту, дык Тонеж і яго ваколіцы сталі для мастака сапраўдным Кландайкам. Чаго толькі ён там ні «адкапаў»! І прыстасаванні для пракручвання ў саганку адтуліны цвіком. І унікальную, музейную ступу, у якой пры дапамозе асобнай сістэмы шарніраў можна таўчы крупы нагой. І дзівоснай прыгажосці стародаўня паляшукіа касцюмы. І тут жа ўсе прыстасаванні для вырабу адзення — кросны, прасніца, мялка, драўляны прас... Асабліва здзівілі ганчарныя вырабы, пляценні з лазы і саломкі. Да чаго ж багаты і таленавіты наш народ!

Георгій Паплаўскі з Мітрапалітам Мінскім і Слуцкім Філарэтам і Алесем Адамовічам, 1992 г.

Вельмі многае дала Браслаўская зямля. Там, у Рационях, каля Масковіч, Паплаўскі некалі купіў стары хутар, перабудаваў яго пад майстэрню з вялікім акном на возера. Багата гадоў гэтыя мясціны былі ягоным пленэрам. Рабіў замалёўкі, эцюды, кампазіцыі. Атрымаўся бясконцы цыкл аquarelляў — «Браслаўскі альбом», які пазней быў адзначаны Дзяржаўнай прэміяй Рэспублікі Беларусь.

Калі ўвачавідкі знаёмішся з іншай краінай, з бытам іншага народа, пазнаеш культуру і бачыш, як паказвае нацыянальны каларыт, нацыянальны дух мастак, то гэта — велізарны, неацэнны прафесійны ўрок.

Таму любая паездка, любое знаёмства з новай краінай, перакананы Паплаўскі, — гэта заўсёды набыццё. Набыццё ўражанняў, адчуванняў, ведаў. Можа быць, усё гэта напрамую і не адаб'ецца на творчасці, але ў любым выпадку адчуеш сябе духоўна ўзбагачаным і з радасцю падзелішся гэтым багаццем.

Цікаўлюся ў Георгія Георгіевіча пра ягоных бацькоў, малую радзіму.

— Мая малая радзіма, — з задавальненнем апавядае мастак, — ціхая, утульная вёсачка Бортнікі, што пад Бабруйскім. Тут прайшло маё дзяцінства, малалецтва і першыя гады юнацтва.

Анараджыўся ён ва Украіне, у горадзе Роўна. Там жыла ў той час уся маціна радня, і калі ёй прыйшоў тэрмін нараджаць, яна з вёскі паехала да сваіх, у горад. Пасля таго, як усё шчасліва абышлося, вярнулася назад у Бортнікі.

Бацькі яго — рускія, са старавераў. Бацька доўгія гады працаваў на фанера-дрэваапрацоўчым камбінаце ў Бабруйску. Трэба сказаць, што ўся радня Паплаўскіх — стараверы, былі вялікімі працаўнікамі. Бацька ледзь золас — ужо на нагах і абавязкова што-небудзь майструе, клапоціцца па гаспадарцы. Пасля едзе на працу, а вярнуўшыся вечарам дамоў, зноў з галавою акупаецца ў хатня турботы. І так з дня ў дзень.

— Павінен сказаць, — зазначае Георгій Паплаўскі, — што, калі мне што-небудзь і ўдалося зрабіць у гэтым жыцці, дык толькі дзякуючы таму, што бацькі змаглі выхаваць у ва мяне любоў да працы. Хаця, шчыра кажучы, мая працавітасць ужо на парадак ніжэй. Гарадскія ўмовы, напэўна, паўплывалі. Я вось працянаюся рана, але адразу падымацца не люблю. Ляжу, чытаю, слухаю радыё... Але затое ўжо калі вазьмуся за працу, то роблю ўсё з захапленнем, з азартам. Іншы раз каля

мальберта магу прастаяць і сем гадзін, і вострым, і болей.

Стаць мастаком ён марыў з дзяцінства. Іншых планаў не было. Маляваць хацелася заўсёды. Але ўмоў для гэтага не было. Вайна, пасляваенная разруха. Ні патрэбнай паперы, ні фарбаў. Ды што там фарба — алоўкі каляровыя і тыя дастаць было цяжка. Аднак ён усё-такі маляваў — чым можна было і на чым папала.

Вялікую ролю ў гэтым дзіцячым захапленні адыграў гурток выяўленчага мастацтва ў Бабруйскім доме піянераў, якім кіраваў Барыс Фёдаравіч Бяляеў. Гэта быў чалавек, цалкам захаплены мастацтвам, сапраўдны інтэлігент. Нягледзячы на слабае здароўе, ён шмат працаваў з вулічнай дзятвой. Менавіта яму ўдалося прышчапіць ім шчырую любоў да прыроды і распаліць першае жаданне самому штосьці адлюстраваць. Выхаваны ім у найлепшых традыцыях рускай рэалістычнай школы, яго вучні пазней паспяхова закончылі спецыяльныя ВНУ і сталі прафесійнымі мастакамі.

У Паплаўскага, напрыклад, за плячамі Мінскае мастацкае вучылішча і тэатральна-мастацкі інстытут, жывапіснае аддзяленне. Да яго дастаткова рана прыйшоў поспех, прызнанне. У 39 — прэмія Ленінскага камсамола Беларусі, у 43 — міжнародная прэмія імя Джавахарлала Неру, у 47 — званне «Заслужаны дзеяч мастацтваў». Лёс да яго сапраўды быў прыхільны, але ніколі не пеціў у агульнапрынятым разуменні.

Цяжкасцяў і праблем хапала. Аднак сувязямі або пратэцыяй не карыстаўся. Усяго дабіваўся ўласнай працай.

Дзякуй Богу, і на дзевятым дзесятку гадоў мастак знаходзіцца ў добрай фізічнай і творчай форме. У чым сакрэт гэтага? Спецыяльная дыета? Зарадка?

— Ды які там сакрэт... — адмахваецца Паплаўскі. — Ніколі я не займаўся ніякай зарадкай. Толькі вось нядаўна, літаральна два тыдні таму, пачаў раніцай крыху размінацца. Але я цэлы дзень у руху, так што фізічнай нагрукі мне хапае.

— У вас, напэўна, спакойны, вытрыманы характар?..

— Так, звонку, калі бачыць часам маю непарушнасць, можа падацца, што я не перажываю. Якраз наадварот! Я вельмі за ўсё перажываю, вельмі востра на ўсё рэагую. Але маўчу іншы раз таму, што не магу адразу парыраваць, дасціпна адказаць. Пачынаю заікацца, гаварыць паспешліва, блытана. І доўга пасля адчуваю сябе хворым. Ціск падымаецца.

Але затое ў мяне ёсць адна добрая якасць — я хутка адыходжу. І не трымаю зла. Я люблю бываць сярод сяброў. Як бы ні быў заняты, але калі прыходзяць сябры — усе справы набок. Няма нічога лепшага, больш карыснага для душэўнага здароўя, як размовы з добрымі, прыемнымі людзьмі. Можа быць, сакрэт у гэтым?

КАЛІ размова заходзіць аб тым, як ён бавіць вольны час, Георгій Георгіевіч запэўнівае:

— Спецыяльна я ніколі не адпачываю. Адзінае месца, дзе я люблю калісьці павалаяцца на сонейку, — гэта ўзбярэжжа Чорнага мора, на каменчыках, на лежакі, каля хваляў. Адпачынкам былі і прагулкі па Браслаўшчыне. Нярэдка мы выязджалі ўсёй сям'ёй на які-небудзь закінуты астравок, удосталь купаліся, загаралі, малявалі з прыроды. У горадзе — гэта тэатр, канцэрты, сустрэчы з сябрамі ў майстэрні і на грамадскіх форумах. Наогул адпачынаю ў нас, у сям'і, заўсёды актыўны і звязаны, як правіла, з чарговым мерапрыемствам — спектаклем, вернісажам або паездкай на машыне за горад з дачкай, унучкай, а зараз яшчэ і з праўнучкай.

Звяртаючыся да пытання аб сакрэтах доўгажыцарства, зазначае Паплаўскі, мне цяжка даць вычарпальную формулу. Але я думаю, што для гэтага павінны быць прынамсі дзве галоўныя ўмовы: любімая праца і добрая сям'я. Дзякуй, лёс мяне не абдзяліў ні тым, ні другім.

Гутарку вёў Зіновій ПРЫГОДЗІЧ.

■ Кантрамарка

ВАЙНА — ГЭТА ЖАХЛІВА

У медыцыне існуе паняцце фантомнай канечнасці. Пасля ампутацыі чалавек не адчувае страты. Яму падаецца, што рука ці нага па-ранейшаму пры ім. Страчаная канечнасць нават баліць фантомным болям. А калі страціць не руку, а чалавека, які быў часткай цябе? Усё тое ж самае. Проста будзеш не цягнуць за кубкам фантомную руку, а казаць фантомнаму чалавеку: «Саша, вынесі смецце...»

«Саша, вынесі смецце» — п'еса аднаго з самых вядомых сучасных украінскіх драматургаў Наталлі Варажбіт. Палкоўнік украінскай арміі, начальнік кафедры Вайсковай акадэміі, а для жонкі і падчаркі проста Саша, раптоўна памірае ад сардэчнага прыступу на падлозе ў ваннай пакоі. Жонка Каця і цяжарная падчарка Аксана рыхтуюць помнікі, праз год ставяць помнік на магіле, вучацца жыць без Сашы. Аднак яго фантом увесь час разам з імі. Напачатку — збольшага адмоўны. Каця з крыўдай за тое, што засталася адна, прыгадвае не лепшыя моманты сямейнага жыцця: піў, усё сама, нічога добрага не бачыла. Праз год боль страты крыху прытупляецца і вобраз Сашы кананізіруецца — такі ўжо быў харошы: і Аксанку за сваю лічыў, і сапраўдны мужык, і жылі за ім як за каменнай сцяной. Нарэшце Саша прыходзіць да сваякоў з таго свету і абвешчае пра сваё рашэнне вярнуцца, каб прыняць удзел у шостаі мабілізацыі. На тым свеце шмат афіцэраў, якія імкнуцца прыняць удзел у ваенных дзеяннях, аднак патрабуецца дазвол родных. Але Каця і Аксана рашуча адмаўляюцца ад такога ўваскрасення. Невыноснасць думкі, што Сашу могуць забіць на вайне, куды жахлівей, чым радасць ад яго вяртання...

Антываенную п'есу Наталлі Варажбіт ставіў у Беларускім дзяржаўным маладзёжным тэатры рэжысёр больш вядомы шырокай публіцы як драматург — Дзмітрый Багаслаўскі. Адсюль, пэўна, і асабліва ўвага да тэксту, у якім Н. Варажбіт спалучае містычную фэбулу з простымі жыццёвымі дыялогамі. У пэўныя моманты акцёры забываюцца на побытавае маўленне і пачынаюць бясконца паўтараць свае рэплікі, сакралізуючы тэкст, падкрэсліваючы містычнасць таго, што адбываецца.

Адзін з ключавых момантаў рэжысёрскага рашэння — выбар прасторы. Гэты тэатральны сезон увогуле дазваляе спадзявацца, што даўня мар тэатральнай супольнасці пра асваенне новых камерных ці нетэатральных пляцовак паціху пачынае спраўджацца. Адкрылася камерная сцена ў Купалаўскім, абжыты сатарэнні Маладзёжкі. Так, каб паглядзець «Саша, вынесі смецце» 40 глядачам даводзіцца спускацца ў падвал. Спектакль пачынаецца яшчэ ў момант праходу ўздоўж светыльных сцен ды серабрыстых трубаў. Такія сабе 40 Арфеяў, што спускаюцца ў царства мёртвых...

Сцэнальная пляцоўка паўстае перад глядачамі ў аўтэнтчным выглядзе — тэхнічныя канструкцыі, планіроўка захаваныя. Адзінае, без чаго не абысціся, — тэатральнае святло. Дарэчы, святло ў спектаклі выконвае функцыю своеасаблівай мяжы ці яе адсутнасці. Так, дзверы ў той свет ззяюць блакітным.

Уваходзіць і выходзіць з іх толькі Саша. Цвердалаліўны кацёл, у якім з'яўляецца неабходнасць з-за магчымых наступстваў ваенных дзеянняў, увасабляецца чырвонымі водбліскамі акурат на гледачах, уключае залу ў дзеянне, стварае атмасферу трылогі і ілюзію катла ваеннага. У памяці ўспывае музейны муляж, панарама з танкамі і салдацкімі, а потым кадры з сучасных вайнаў...

Па баках сцэны — шэсць тэлевізараў. На іх экранам часам з'яўляюцца рэмаркі, што яшчэ раз падкрэслівае асаблівую ўвагу рэжысёра да тэксту. У адной са сцэн на экранам візуалізуюцца фрэскі з зямнога жыцця Сашы (гэта ўласна і завяршае кананізацыю яго вобраза). Большую ж частку дзеяння на экранам — тэлевізійны шум. Прывітанне з мінулага, бо дзе ж ты яго ўжо сёння пабачыш па тэлевізары, той шум? Спраба перамясціць гледача ў стан калі ён ноччу працянаецца каля такога экрану? Прыкмета невядомага, трывожнага, безчасовага?

Гэта спектакль простых і эфектных рашэнняў (сцэнаграфія Вольгі Грыцаевай; касцюмы Вікторыі Ця-Сен). Помнік на магіле Сашы паўстае з кавалка цеста, які Каця раскатала на памінальныя піражкі. Прасціна цеста вешаюць на аўтэнтчную металічную канструкцыю па левым баку сцэны. Каця робіць у цэнтры круглую дзірачку... Напачатку такое рашэнне падаецца крыху нязграбным, але праз колькі хвілін цеста выцягваецца — і побач з лампадкай і штучнымі кветкамі паўстае вядомая кожнаму мадэль помніка са скошаным краем і авальным медальёнам унутры.

Акцёры ідуць услед за рэжысёрам у пошуках новай шчырасці ва ўвасабленні сучаснага тэксту. Яны фіксуюць паўсядзённасць, найперш у маўленні. Найлепш для вобразаў, створаных акцёрскім ансамблем (Аляксандр Пашкевіч, Наталля Анішчанка і Любоў Пукіта), падыдзе слова шарагоўскае. Але ў найлепшым сэнсе, сінонімі якога — пазнавальнасць. Падаецца, што за дзвярамі кожнай другой кватэры знойдзецца такая ж сям'я.

Акцёры і рэжысёр дэкларуюць тое, што напісаў драматург. У п'есе «Саша, вынесі смецце» Наталля Варажбіт не займае ніякіх палітычных пазіцый. Яна пераносіць ваенны канфлікт у плоскасць гендарных адносін, звяртаючыся да архетыпаў: мужчынскага

абавязку ісці на вайну і жадання жанчыны гэтага не дапусціць. П'еса Варажбіт — выразнае антываеннае выказванне. Драматург падкрэслівае, што вайна, абсалютна любая вайна — гэта жахліва. Настолькі, што мёртвыя прагнуць вярнуцца адтуль, адкуль ніхто не вяртаецца. Настолькі, што калі прапанаваць жанчыне вярнуцца каханача з таго свету, дзеля таго, каб адправіць яго на вайну, яна адмовіцца...

...Шлях большасці гледачоў, што выходзяць з Маладзёжнага тэатра, пралягае акурат каля Вайсковых могілак. Вайсковых... За агароджай відаць помнікі са скошаным краем і медальёны-фотаздымкі. Мне здаецца, фінал спектакля адбываецца менавіта тут, калі гледачы ідуць пасля прагляду ўздоўж шэрагаў помнікаў...

Алена МАЛЬЧЭўСКАЯ

Согласовано Попечительский совет Фонда «Белый Аист»

Утверждено Правление Фонда «Белый Аист»

Отчет за 2015 год по использованию Благотворительным Фондом помощи детям «Белый Аист» своего имущества

Table with 4 columns: №, Наименование сведений, Количество/ден. сумма бел. руб., Примечание. Rows 1-7 detailing fund activities and asset transfers.

Директор Усманов С.В.

ИЗМЕНЕНИЯ В ПРОЕКТНОЙ ДЕКЛАРАЦИИ ЗАО «Белкоммунстроймонтаж», опубликованной в газете «Звезда» 26.01.2013 г.

Строительство 20-этажного односекционного жилого дома со встроенно-пристроенными помещениями общественного назначения и гараж-стоянкой открытого типа в границах ул. Каховская – Оршанская – Орловская – Сморговский тракт г. Минск.

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Table with 2 columns: Наименование (описание) имущества и его стоимость, Местонахождение имущества. Details the auction of a transport truck.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ТОРГОВ В ФОРМЕ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА

Organizator: государственное предприятие «Витебский областной центр маркетинга», г. Витебск, проезд Гоголя, 5, (0212) 42-61-62. List of lots for auction including tractors, trucks, and machinery.

Торги проводятся в соответствии с Законом Республики Беларусь от 13 июля 2012 г. № 415-3 «Об экономической несостоятельности (банкротстве)».

■ Свой погляд

«КУЛЬТУРА ІДЗЕ З СЯМ'І...»

Гэты год, як вядома, аб'яўлены **Годам культуры**.

Нехта з так званых простых людзей з глыбінкі можа сказаць: што з таго?.. Мы ж, маўляў, не артысты, не мастакі, не пісьменнікі. Мы тут ні пры чым... Але ці так гэта?

Мне здаецца, што наша культура пачынаецца з таго, як жылі, як працавалі, што святкавалі і спявалі нашы продкі, як яны выхоўвалі сваіх дзяцей.

Мая мама, напрыклад, ніколі не клала спаць браціка ці сястрычку, не заспяваўшы ім пра катка, што «пайшоў пад масток, злавіў рыбку за хвасток...» ці якую іншую песеньку. Маленькія пад гэты спеў вельмі хутка засыналі, і на тварыках у іх было столькі ціхай радасці!.. Дзіва дзіўнае: здавалася б, малое, нічога не разумее яшчэ, не ўмее размаўляць, але ж адчувае, што перадаецца гэтай цёплай мелодыяй, гэтым голасам. Тады

перад сном дзіцяці не патрэбны былі ніякія мультыкі. Большым дзеткам, дарэчы, таксама, бо ў іх была добрая казка ад той жа матулі альбо ад бабулі. А падросшы, яны ўжо самі пачыналі чытаць.

Скажаце, што цяпер гэта не актуальна, змяніўся час?

Мне здаецца, што не. І для таго, каб пераканацца ў тым, трэба зусім няшмат. У добрую хвіліну, напрыклад, пакажыце дзіцяці таго ж катка, дайце патрымаць яго, дайце паглядзіць, раскажыце:

*Ходзіць коцік шэранькі,
Хвост у кіскі беленькі,
Вочкі загараюцца,
Мышкі разбягаюцца...*

І вось пабачыце: ваша малое абавязкова папросіць паўтарыць гэтыя радкі яшчэ і яшчэ раз, пакуль, гладзячы ката, не вывучыць на памяць, не панясе па жыцці гэтае замілаванне — пляшчотай ды прыгажосцю.

Альбо вось яшчэ — вясчэра перад Калядамі, куцця. Уся наша сямейка

збіраецца вясчэраца. Мама кладзе на стол трохі сена, паверх яго — бялюткі абрус. На яго ставіць рытуальныя стравы. Але ж найперш пры запаленай свечцы чытае малітву, нам, малым, перадае таямніцу: свята, нарадзіўся Хрыстос!

Потым гэты звычай і гэтую веру мы, дзеці, панясём далей, як і няпростую навуку любіць сваіх бліжніх, паважаць «далніх», ніколі не рабіць нічога благага: не падманваць, не красці, не забіваць. Культура ідзе з сям'і, з нашых традыцый, з нашых каранёў.

Я, дарэчы, ведаю нямаля сем'яў, дзе саромеюцца размаўляць па-беларуску. Дзеці ў такіх бацькоў не паспеюць ад зямлі адрасці, а ўжо, глядзіш, «акультурыліся», адмовіліся ад роднай мовы. І спытай у такіх, чым беларуская горшая, скажам, за ўкраінскую, малдаўскую нейкую іншую, — не адкажучы, бо ніколі не думалі. Проста бралі «прыклад» з іншых: я, маўляў, як большасць...

Але ж, дзякаваць Богу, не ўсе!.. Я, бывае, пачую беларускую песню — па радыё, па тэлевізары — і такі мяне возьме гонар, што аж слёзы з вачэй! Так і хочацца папрасіць: «Людзі, размаўляйце ў сем'ях па-беларуску! Хай чуоць гэтую мову вашы дзеці і «гарадскія» ўнукі, хай любяць яе! Спявайце народныя песні, раскажыце казкі, каб яны не прапалі!».

У нас жа большасць людзей лічаць сябе беларусамі, але ўвесь час размаўляюць па-руску і лічаць гэта нармальным. Ды яшчэ і ганарацца, што мовы беларусаў не разумеюць... Гэта, на іх погляд, таксама прыкмета «культурнасці»?

Не, я зусім не хачу, каб нехта падумаў, што я супраць ведання іншых моў. Яны адкрываюць нам свет. Іх трэба вучыць. Але ж свая мова мае быць даражэй, калі, вядома ж, любіш Радзіму. І калі ты — чалавек культурны.

Лідзія ЛУК'ЯНАВА,
в. Швабы, Лагойскі р-н

■ Чалавек — чалавеку

БУДЗЕШ ПРАЦАВАЦЬ — БУДЗЕШ НЕШТА МЕЦЬ

«Прыдбаць свой кут» — мара са знакамітай «Новай зямлі». І, як на мой погляд, дык яна не страціла сваёй актуальнасці і да сёння.

Не скажу, што праца на зямлі кожнаму пад сілу. Наадварот — гэта справа для тых, хто не баіцца цяжкасцяў. Вялікіх грошай тут таксама не заробіш. І тым не менш: у гарадах ёсць багата людзей са сціплымі пенсіямі і такімі ж заробкамі. Ім трэба неяк пражыць самім. І дзецям дапамагчы часам хочацца...

У такіх умовах найлепшым выйсцем я бачу працу на зямлі.

Па сённяшнім часе атрымаць яе цалкам магчыма: шмат закінутых вёсак, шмат сядзіб, што зарастаюць бур'яном. Можна танна набыць жыллё і нават з патрэбнымі пабудовамі. А далей... Працуй, гадуі што можаш — кароў, свіней, птушку, вырошчвай гародніну, трымай пчол. Будзеш старацца — будзеш нешта мець.

Я, напрыклад, жыю на зямлі і з зямлі. Хацеў бы побач мець аднадумцаў. Гатовы нават падтрымаць...

Іосіф КВАЧ,

в. Жукоўшчына, Шаркаўшчынскі раён

■ Вопыт!

СУСТРЭЧА З КНІГАЙ. І... АЎТАРАМ

Мы прызвычаліся думаць, што бібліятэка — гэта цішыня і паліцы кніг. Але ж і сярод іх, як высвятляецца, можна цікава ды весела бавіць час. У гэтым пераканаецца, калі разам з дзеткамі наведаеце сталічную дзіцячую бібліятэку №10.

Асаблівасць яе ў тым, што тут шмат памяшканняў. Акрамя абанементаў і чытальных залаў (для старэйшага ўзросту з камп'ютарамі, для малодшага — са столікамі і «мядзведжым кутком»), ёсць яшчэ некалькі пакояў: у тым ліку для мерапрыемстваў — з авальным сталом, для гульні — з цацкамі і дыванком, з каляровымі кнігамі для дашкольнікаў.

Маючы такія магчымасці, такую прастору, бібліятэка ў рамках «педагагічнай майстэрні» прапануе маленькім чытачам школу ранняга развіцця «0+». Чытаем дзецям», сутнасць якой заключаецца ў арганізацыі навучальнага працэсу праз гульні, даследчую дзейнасць, праз творчасць. Школа складаецца з дзвюх груп: для дзетак ад 1 года да 2 і ад 2 да 5.

Малых тут чакаюць сустрэчы з кнігамі і іх аўтарамі, знаёмствы з цікавымі людзьмі, майстар-класы і шмат-шмат іншага. Ну а вядуць заняткі ў «школе» самі бібліятэкары, прычым на добраахвотных пачатках, так што займацца можна бясплатна. Гэта добрая альтэрнатыва дзіцячым цэнтрам. Да таго ж бібліятэка з маленства прывівае дзецям любоў да кніг і чытання, а таксама — да роднай мовы.

Нядаўна, да прыкладу, у рамках рэспубліканскай акцыі «Сямейнае чытанне», адным з арганізатараў якой з'яўляецца Выдавецкі дом «Звязда», у бібліятэцы адбылася сустрэча з пісьменнікам Анатолем Зэкавым. На мерапрыемстве былі запрошаны вучні сталічнай гімназіі №11, дзе праходзіў Тыздзень беларускай мовы. Таму дзеці з асаблівай цікавасцю слухалі аўтара, разгадвалі загадкі, атрымлівалі каляндарыкі, а напрыканцы — аўтографы, ад якіх кнігі становіліся нашмат даражэйшымі.

Святлана ТОЎСЦІК,

г. Мінск

■ І жартам, і ўсур'ёз

КОЛЬКІ ЧАЛАВЕКУ ТРЭБА?

Можа, гэта з гадамі?.. Але ж, калі ў пакоі цёмна і ціха, а сон не ідзе, памяць пачынае падкідваць нейкія выпадкі. Гэты адбыўся шмат гадоў таму і пачаўся са звычайнай аб'явы: кіраўніцтва жыллёва-камунальнай гаспадаркі ў чарговы раз заклікала жыхароў навесці парадак у пад'ездах, прыбраць тэрыторыю вакол дома.

Прачытаў і, шчыра кажучы, не надта задумаўся, пакуль вечарам...

Вечарам я падумаўся на свой паверх. Падумаўся ў поцемках (бо лямпачку альбо нехта выкруціў, альбо перагарэла) і ўвесь час на нешта натыкаўся. А калі нарэшце, ужо на сваёй пляцоўцы, наступіў на пастаўленыя кімсьці... граблі, то міжволі стаў думаць аб нашай культуры.

«Не, — разважаў я, седзячы на кухні і прыскаючы да набітага гусака дзедаўскую медзяную манету, — у побыце мы пакуль дзікуны. Ужо не высыпаем вёдры са смеццем пасярод вуліцы, не выкідаем праз вокны лупіны ад бананаў ды агрызкі яблыкаў, але ж ад падобнага адышлі зусім недалёка. Для таго, каб убачыць гэта, варта зірнуць на пашкоджаныя дзверы пад'езда, на скарабачаныя паштовыя скрынкі, на скрэманяныя сцены...

І ў дварах не намнога лепш: клумбы пататаныя, дзіцячыя арэлі вывернуты з зямлі, пясочніцы, ператвораныя ў сабачыя туалеты...»

Пасля такога востра «філасофскага» роздуму тут жа, на кухні, я цвёрда вырашыў прыслухацца да заклікаў камунальнай службы — прыняць удзел у навідзённым парадку ў доме і нават вакол яго.

А для гэтага назаўтра, прыхапіўшы з сабой новы венік і анучку з вяд-

ром, я накіраваўся ажыццяўляць задуманае. Пачаў з пустых скрынак на лесвічнай пляцоўцы і нейкую колькасць нават спарадкаваў, калі аднекуль звернуўся гучныя крокі. Ну, думаю, падмога ідзе, будзе такі суботнік, будуць папелнікі ў пачэснай справе!

Аказваецца, не. Аказваецца, гэта сусед шыбуе ў краму, бо зранку, што называецца, «трубы гараць».

Але ж каля мяне спыніўся, пытае:

— Гэта ты тут бардак развёў?

Ад здзіўлення я нават заікацца пачаў:

— Як табе такое ў галаву ўзбрало?! Я проста па аб'яве... Вунь на дзвярах вісіць. Парадак трэба навесці. Вясна ідзе...

— А табе, што, больш за ўсіх трэба?!

Мой настрой прыкметна сапсаваўся. Але адступіць не было куды, і я ўзяўся саскрабаць са сцяны надпіс нейкага прыхільніка гурту «Дзюна», які да непрыстойнасці перайначыў песню «Наш Борка — бабнік».

Я ўжо дацюрка апошняе брыдкае слова, калі з кватэры вышэй выйшла маладзіца з дзясучынкай.

— Мама, ты казалася, што на сценах нельга пісаць, — залапатала яна, — а дзядзька вунь, бачыш...

Не паспеў я і рот адкрыць, каб штось запярэчыць, як мама выдала:

— Дзядзька — дрэнны. Пагразі яму пальчыкам: «Ну, ну... Нядобра гэтак рабіць!».

— Гэта не я, — пачаў тлумачыць, чырваненучы, — гэта іншы хтось паналісаў! А я — саскрабаю. Суботнік сёння!

Але жанчына ўжо прыклала палец да намалеваных вуснаў: маўляў,

Пошту чытала Валянціна ДОЎНАР. dounar@zviazda.by

■ Верш з канверта

Шчасце

*Не шукаў я шчасця
пад вярбою
І падкоў пад стрэхі
не хаваў —
Здабываў яго
на полі бою,
Як Радзіму-маці ратаваў.*

*Я дайшоў да самага
Берліна,
Хоць не раз, падбіты,
падаў ніц —
Каб жыццё ў маім краі
бурліла,
Як бурліць бальзам
жывых крыніц.*

*Не шукаў я шчасця
пад вярбою.
Там шукаць не раю і табе.
Я яго выносіў
прама з бою —
Гартаваў яго ў барацьбе.*

Васіль ЛАЎРЫНОВІЧ,
г. Глуск.

Ад рэдакцыі:

Як паведамілі спецыялісты цэнтра сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, аўтар гэтых радкоў Васіль Апанасавіч Лаўрыновіч нарадзіўся ў 1923 годзе. Пасля заканчэння Тамбоўскага вышэйшага артылерыйскага вучылішча ваяваў пад Ленінградом і Масквой, быў паранены, браў удзел у вызваленні Украіны, Беларусі, Польшчы і сапраўды «дайшоў да самага Берліна». Пасля дэмабілізацыі Васіль Апанасавіч працаваў у школе — настаўнікам беларускай мовы і літаратуры, завучам; праз усё жыццё пранёс любоў да прыгожага пісьменства! Ды і цяпер, нягледзячы на ўзрост, па-ранейшаму піша вершы, шмат чытае, цягам многіх дзесяцігоддзяў выпісвае газету «Звязда».

Так трымаць, шануюны Васіль Апанасавіч! Дзякуй за навуку! У тым ліку — і як шукаць шчасце

Ляхавіцкі раён

Мікалай ГЛЕБ,

Рыштаванні Бацькаўшчыны

МАГІЛЁўСКАЕ БАРОКА ЦІ КЛАСІЦЫЗМ?

На вуліцы Вялікая Грамадзянская ў Магілёве чакаюцца істотныя змены. Там плануець аднавіць Свята-Пакроўскую царкву, рэстаўраваць і музеефікаваць знойдзеныя падмуркі званіцы. Акрамя таго з'явіцца некалькі новых будынкаў, прылеглая тэрыторыя вуліцы будзе добраўпарадкавана. Магіляўчане могуць выказаць свае меркаванні адносна новага праекта падчас грамадскага абмеркавання, якое праходзіць да 26 лютага ў холе Магілёўскага райвыканкама. Праз свае заўвагі і прапановы можна паўплываць на канчатковае рашэнне — якім быць храму?..

— Аднаўленне Свята-Пакроўскай царквы ў стылістыцы магілёўскай рэгіянальнай школы барока — гэта не толькі адраджэнне страчанага архітэктурнага аб'екта, але і вяртанне культурнай з'явы, традыцыі архітэктуры, генэзіс якой можна прасачыць яшчэ з эпохі Рэнесансу, з пачатку XVI стагоддзя. Гэта працяг еўрапейскага дойлідства, якое прыйшло да нас з Любліншчыны, а далей праз Вільню, Мінск на падняпроўскія землі, дзе ў Магілёве трансфармавалася пад уплывам мясцовых культурных традыцый і нарадзіла ўнікальны стыль, які пазней распаўсюдзіўся далёка за межы Беларусі.

Гэта цікава

З ВІДАМ НА ГОМЕЛЬ

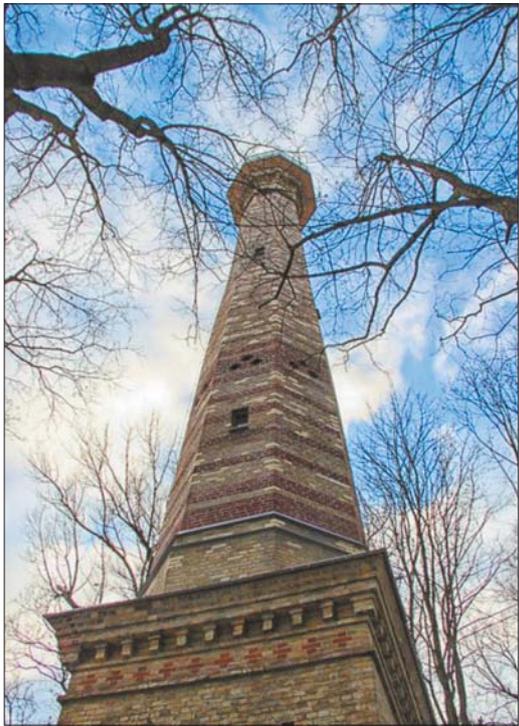
Аглядная вежа адкрылася пасля рэстаўрацыі

Яна знаходзіцца ў паўднёвай частцы Гомельскага палацава-паркавага ансамбля, недалёка ад памяшкання Зімовага саду. Гэтыя два будынкі звязвае агульная гісторыя, якая бярэ пачатак яшчэ з сярэдзіны XIX стагоддзя.

З 1840 года будынак Зімовага саду служыў адным з наземных карпусоў цукровага завода ўладальніка гомельскага маёнтка Івана Фёдаравіча Паскевіча. У падземным памяшканні вытворчага корпуса знаходзілася кацельня, якая давала паравую энергію машынам. Для адводу прадуктаў гарэння і стварэння цягі для топкі на высокім беразе ракі Сож была ўзведзена высокая цагляная выцяжная труба.

Па жаданні новага ўладальніка гомельскага маёнтка Фёдара Іванавіча Паскевіча вытворчасць салодкага прадукту перайшла ў Добруш. А ў пачатку 1880-х гадоў пабудовы цукровага завода былі часткова пераабсталяваныя. Іх прыстасавалі для патрэб парка (гэтую ж функцыю яны выконваюць і сёння). У наземным вытворчым корпусе размясцілася аранжарэя — «Зімовы сад». Выцяжная труба пасля рэканструкцыі стала выкарыстоўвацца як вежа агляду.

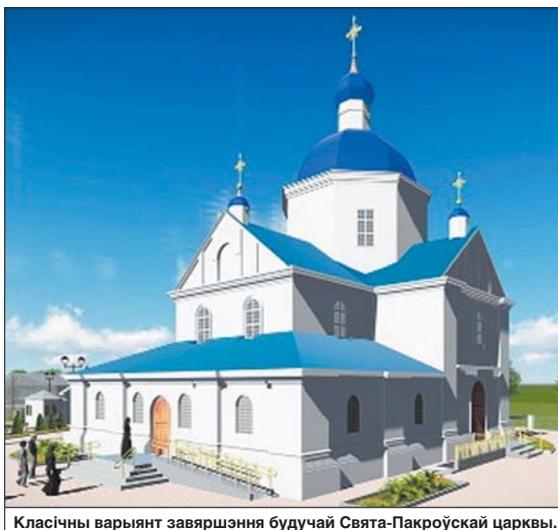
Вежа выконвала ролю паркавага аб'екта і за савецкім часам. У гады Вялікай Айчыннай вайны будынак пацярпеў ад абстрэлаў. Сляды аскепкаў і куль відаць на ёй і сёння.

У паваенны час агляднай вежай карысталіся аж да пачатку 2000-х гадоў. Але з-за аварыйнасці лесвічных пралётаў у 2007 годзе яна была зачынена на рэстаўрацыю. Падчас рамонтных работ замянілі металічныя канструкцыі, часткова ўмацавалі і рэстаўравалі цагляны мур, правялі электрычнасць. Разам з назіральнай пляцоўкай і шпілем вышыня агляднай вежы дасягае 40 метраў.

Ахвотным палюбавацца на Гомель з вышыні птушынага палёту трэба заплаціць усяго 15 тысяч рублёў. Уваходны квіток з біноклем каштуе 50 тысяч рублёў.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ.
nina@zviazda.by

Класічны варыянт завяршэння будучай Свята-Пакроўскай царквы.

Завяршэнне царквы ў традыцый магілёўскага барока.

Па заказе Свята-Мікольскага жаночага манастыра эскізную прапанову праекта выконвалі спецыялісты Беларускага добраахвотнага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры (дарэчы, гэтая распрацоўка стала лаўрэатам XI рэспубліканскага конкурсу на лепшы архітэктурны праект у намінацыі «рэстаўрацыя»). Іх прапанова зробленая на падставе комплексных навуковых даследаванняў і прадугледжвае аднаўленне царквы ў традыцый магілёўскай архітэктурнай школы XVII—XVIII стагоддзяў, калі яна была пабудаваная, — так званана магілёўскага барока.

Далейшую працу выконвалі ў «Магілёўграмадзянпраекце», дзе зрабілі архітэктурны праект. Аднак іх распрацоўка прадугледжвае аднаўленне царквы ў тым выглядзе, які яна атрымала пасля перабудовы 1863—1866 гадоў, калі некаторыя арыгінальныя рысы стылю ў выніку праведзеных прац аказаліся страчанымі.

У чым жа істотная розніца двух праектаў?.. Першая прапанова прадугледжвае шаломпадобнае завяршэнне царквы. Другі ж варыянт прапануе выканаць завяршэнне царквы ў класічным стылі — у выглядзе цыбулін.

Пра вартасці адметнай архітэктурнай школы, якая была на Магілёўшчыне, распавёў старшыня Добраахвотнага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры Антон АСТАПОВІЧ:

Калекцыя

ПАДАРОЖЖА РАЗАМ З РАДЗІВІЛАМІ

Яго можна здзейсніць у Нацыянальным гістарычным музеі Рэспублікі Беларусь. Тут адкрылася выстаўка, арганізаваная пры падтрымцы кампаніі JTI. Гэты творчы праект ажыццёўлены сумесна з шэрагам літоўскіх музеяў. Выстаўка дае магчымасць бліжэй пазнаёміцца з падзеямі даўніны, якія не так добра вядомы большасці з нас, але з'яўляліся вельмі важнымі для свайго часу. Удзел у іх бралі прадстаўнікі знакамітага роду Радзівілаў і іх сучаснікі.

Беларускі бок разам з іншымі экспанатамі паказвае матэрыялы «Трайчанскага» архіва — комплексу дакументаў XVI—XIX стагоддзяў, якія былі сабраныя ў Слуцкім Свята-Троіцкім праваслаўным манастыры. Гэтыя тэксты адлюстроўваюць разнастайныя бакі жыцця грамадства мінулых стагоддзяў. Большасць

За шклом музейных вітрын рэдкія выданні вялікай эпохі князёў.

Пячатка з гербам «Ляліва» — узор майстэрскага ліцця і гравіроўкі.

Зброя, якая служыла магнатам і іх сучаснікам.

Медаль у гонар 25-годдзя навуковай дзейнасці Эмэрыка Гутэн-Чапскага.

з іх дагэтуль не выносілася на публічны агляд.

Сярод экспанатаў з Літвы — вырабы мастацкага ліцця і кавальства, паліхромная кафля. Маюцца тут і рэдкія кніжныя выданні той эпохі. Самае прыкметнае з іх — Біблія, якая надрукавана ў Брэсце ў 1563 годзе на замову Мікалая Радзівіла Чорнага. Гэты экзэмпляр паказваецца ў Беларусі ўпершыню.

Яўген ПЯСЕЦКІ. Фота аўтара

■ Прагнозы

ЕЖЫ — МЕНШ, РОБАТАЎ — БОЛЬШ

Што чакае чалавецтва ў наступныя 15 гадоў

Кніга Мэцю Бароўза «Будучыня: раскрэчана» распавядае пра самыя важныя трэнды, якія вызначаць, як будзе выглядаць свет праз 15 гадоў. Урыўкі з яе прапаноўваем нашым чытачам.

ЧАЛАВЕЦТВА ПАСТАРЭ

Не менш важная і тэндэнцыя росту сярэдняй працягласці жыцця, якую мы назіраем ва ўсім свеце. У маі 2013 года Сусветная арганізацыя аховы здароўя ААН апублікавала звесткі, якія дэманструюць «павышэнне сярэдняй працягласці жыцця ў свеце з 64 гадоў у 1990 годзе да 70 гадоў у 2011-м», і гэта істотны рост. Зніжэнне назіралася толькі ў Паўночнай Карэі, ПАР, Лесота, Зімбабвэ і Лівіі.

Хутка старэючыя краіны могуць сутыкнуцца з запаволеннем росту ВУП і нават стагнацыяй. «Пажылым» дзяржавам будзе нялёгка правесці рэформы пенсійнай сістэмы і праграм па ахове здароўя — і арганізаваць фінансаванне для падтрымкі маламаёмных пенсіянераў, — пры гэтым не абцяжарваючы маладыя пакаленні, якія вымушаны будучы аплачваць пенсійныя праграмы. Урады краін з адносна высокім сярэднім узростам — 45-50 гадоў — могуць быць вымушаны істотна скараціць выдаткі і павялічыць падаткі. Хуткі рост колькасці азіяцкіх і афрыканскіх меншасцяў у заходне-еўрапейскіх краінах з нізкім узроўнем народжальнасці рызыкуе падарваць народную згоду і выклікаць рост рэакцыйных настрояў у палітыцы. І мы не ведаем, да чаго ўсё гэта прывядзе.

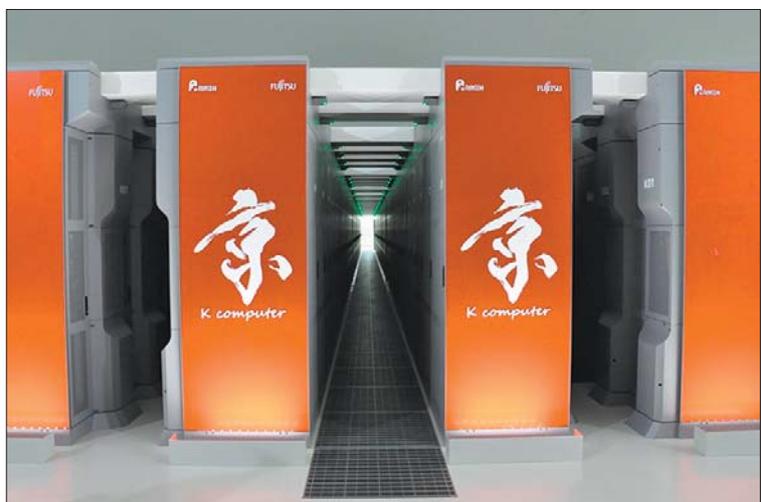
Грамадства, якое старэе, можа і не стаць той катастрофай, якой яно было б, калі б фізічная праца ўсё яшчэ была жыццёва важнай патрэбай, як на многіх гістарычных этапах. Прагрэс у галіне аховы здароўя, пра які ішла гаворка крыху вышэй, напэўна палепшыць якасць жыцця пажылых, што дазволіць ім даўжэй заставацца працаздольнымі.

ПАМОЧНІК АБО КАНКУРЭНТ?

У пачатку 2014 года прайшло паведамленне, што адзін з наймагутных суперкамп'ютераў у свеце — японскі K. — стварыў найбольш дакладную сімуляцыю чалавечага мозгу з тых, якія калі-небудзь існавалі. Ёй патрабавалася 40 хвілін на тое, каб праіграць адну секунду чалавечай мазгавай дзейнасці. Навукоўцы мяркуюць, што сімуляцыя працы мозгу ў поўным аб'ёме будзе магчымай тады, калі з'явіцца яшчэ больш магутныя камп'ютары. Хутчэй за ўсё, гэта адбудзецца ў наступныя 10 гадоў. Разуменне канструкцыі чалавечага мозгу і здольнасць стварыць яго маюць шырокае прымяненне ў медыцыне пры лячэнні такіх захворванняў, як хваробы Альцгеймера, Паркінсона і мноства іншых парушэнняў працы мозгу. Гэта таксама дасць істотны стымул у працы над стварэннем штучнага інтэлекту і выкарыстанні вялікіх даных.

Даследаванні ў вобласці штучнага інтэлекту некалькі прасунуліся наперад у тым, што тычыцца імітацыі мазгавай дзейнасці, але ўдала сімуляцыя дзейнасці чалавечага мозгу, зробленая не так даўно японскім камп'ютарам, дапаможа рушыць наперад у яе разуменні. Тут неабходна таксама зрабіць крок наперад у развіцці алгарытмаў, якія выкарыстоўвае камп'ютарная праграма для аднаўлення працы мозгу. Пошук больш эфектыўных алгарытмаў вырашэння праблем стаў для даследаванняў у вобласці штучнага інтэлекту першачарговай задачай.

Алгарытмы і інтэрнэт рэчаў, які ўсё часцей называюць інтэрнэтам усяго, — саюз, заключаны на нябёсах, які ўносіць істотны ўклад у навуку, ахову здароўя,

■ Дайджэст

АД КАНТРОЛЕРАЎ ДА ДУМАК

Робататэхнікі з Масачусецкага тэхналагічнага інстытута ствараюць робата HERMES. Гуманоідная машына рэфлекторна кіруецца чалавекам, апранутым у спецыяльны экзашкілет.

Падобную сістэму кіравання, толькі больш маштабную, вы маглі бачыць, напрыклад, у фантастычным фільме «Ціхаакіянскі рубеж». За выключэннем, мабыць, таго, што тут чалавек не сядзіць унутры робата. Ды і не для таго ў рэальнасці вядуцца падобныя распрацоўкі. Асноўнай задачай падобных робатаў у будучыні будзе выратавальныя аперацыі.

Жоаа Рамас, адзін са стваральнікаў робата, апісвае гэты праект як «спробу ўкаранення чала-

вечага мозгу ў робата». HERMES мае дзве нагі і дзве рукі, на кожнай з якіх па тры пальцы. Дзякуючы рэфлекторнаму кіраванню робат здольны не толькі разбураць, скажам, гіпсакардонныя сценкі,

але і далікатна наліваць вам каву. Аднак галоўная інавацыя ў гэтым робаце не яго рукі, галоўнае тут — сэнсары. Каб рухі робата больш нагадвалі чалавечыя, яго сэнсары падаюць сігналы зваротнай аддачы ў экзашкілет чалавека, які ім кіруе і той можа карэктываць яго рухі, як гэта б зрабіў любы іншы чалавек у той ці іншай сітуацыі.

Дзякуючы такому «запазычанню» рэфлексаў робат здольны вучыцца. Кіраванне рукамі робата адбываецца дзякуючы двум убудаваным у экзашкілет кантролерам. Альберт Ванг, яшчэ адзін спецыяліст, які працуе з HERMES, кажа, што наступная версія робата будзе кіравацца чалавечымі думкамі

эфектыўнае выкарыстанне рэсурсаў і разумныя гарады. Аднак разам вялікія даныя і алгарытмы могуць прывесці да масіраванай атакі на асабістую інфармацыю. Больш за тое, ёсць вялікі патэнцыял для злоўжыванняў алгарытмамі прагназавання. Ужо сёння страхавыя кампаніі і камісіі па ўмоўна-датэрміновым вызваленні выкарыстоўваюць прагнозныя алгарытмы, каб вылічыць рызыкі; у ЗША ўсё больш месцаў, дзе праца паліцыі ажыццяўляецца на аснове прагназавання, пасля апрацоўкі звестак выбіраюцца вуліцы, групы або асобныя людзі, якія становяцца аб'ектамі больш пільнай увагі.

АТАКА РОБАТАЎ

Нават у краінах, якія развіваюцца, роботы могуць замяніць мясцовую рабочую сілу ў такіх галінах, як электроніка, што адмоўна адаб'ецца на ўзроўні мясцовых заробкаў. Кампанія Foxconn — кітайскі вытворца прадуктаў Apple — як вядома, плануе замяніць 80% супрацоўнікаў робатамі.

Выкарыстанне робатаў не будзе абмяжоўвацца рабочым месцам або побытам. Аўтаномныя рухальныя апараты, у тым ліку культуры беспілотны аўтамабіль ад Google, могуць ужо ў бліжэйшыя 10 гадоў запоўніць нашы аўтастрады. Доўгатэрміновым наступствам укаранення беспілотных аўтамабіляў і іншых аўтаномных транспартных сродкаў можа стаць радыкальнае змяненне спосабаў выкарыстання аўтамабіляў, якое адаб'ецца на транспартнай інфраструктуры і выкарыстанні гарадскіх тэрыторый. Беспілотныя аўтамабілі падштурхнулі б да рэарганізацыі гарадоў і змен у гарадскім ладзе жыцця. Рабатызаваныя транспартныя сродкі, асабліва калі разам з іх з'яўленнем змяняюцца схемы валодання імі і іх выкарыстання, мелі б разбуральны наступствы для сусветнай эканомікі, у першую чаргу для аўтамабільнай прамысловасці.

Вялікую пагрозу абяцаюць прарывы ў праграмным забеспячэнні, з'яўленне праграм, якія могуць выконваць працу высокакваліфікаваных працаўнікоў хутчэй і акуратней. Неверагодныя магчымасці пошукавых машын, такіх як Google Search або Microsoft Bing, заснаваных на магутных алгарытмах ранжыравання, істотна пераўзыходзяць чалавечыя: пашукавікі могуць прасейваць мільярды пунктаў звестак у пошуках адказу на запыт. Іншыя магутныя алгарытмы замяняюць адвакатаў пры дапамозе функцыі eDiscovery, скануючы мільёны юрыдычных дакументаў з велізарнай хуткасцю, неверагоднай дакладнасцю і меншымі матэрыяльнымі выдаткамі, чым людзі. Рэнтгенаўскія здымкі камп'ютарамі апісваюцца нашмат больш дакладна, чым рэнтгеналагамі. Пастаянна павышаецца якасць анлайн-перакладчыка Google Translate за кошт аналізу велізарных аб'ёмаў інфармацыі і прасунутых алгарытмаў. Адным словам, многія прафесіі або нават сферы дзейнасці будуць з часам цалкам ліквідаваныя са з'яўленнем рэвалюцыйнага праграмага забеспячэння.

Гэта падводзіць нас да важнага пытання: ці будзе пры гэтым стварацца больш працоўных месцаў, чым знішчацца. На справе ніхто гэтага з упэўненасцю сказаць не можа, але асцярогі выказваюць нават тыя эканамісты, чые тэорыі прадракаюць з'яўленне з попелу знішчаных працоўных месцаў такіх новых прафесій, якія мы сёння і ўявіць сабе не можам. Нядаўняя справаздача АЭСР адкрыла нам вочы на некаторыя факты, якія палюхаюць: згодна з праведзенымі даследаваннямі, новыя тэхналогіі былі на 80% вінаватыя ў 4-працэнтным памяншэнні долі сусветнага ВУП, што прыпадае на працоўны клас, якое адбылося за апошнія 20 гадоў. Затое тыя нешматлікія, хто валодаў кваліфікацыяй і талентам у тых галінах, дзе пачалі прымяняцца новыя тэхналогіі, а таксама менеджмент і ўладальнікі карпарацый, — памножылі сваё багацце.

theoryandpractice.ru

■ А вы ведалі?

ХОЧАШ ЗАРАБІЦЬ — ХАДЗІ!

У свеце з'явілася новая крыпталюба Bitwalking, якую можна зарабіць фізічнай актыўнасцю.

У 2016 годзе ў свабоднае абарачэнне паступіць новая крыпталюба — долары Bitwalking (BW \$), зарабіць якія зможа кожны, хто шмат ходзіць пешшу. Проста ўсталяваўшы на сваім смартфоне спецыяльную праграму, уладальнік гаджэта зможа атрымліваць па адным BW \$ за кожныя пройдзеныя 10 тысяч крокаў, што складае прыкладна 7—8 км.

Як менавіта будуць падлічвацца зробленыя крокі, пакуль не раскрываецца, для верыфікацыі будуць выкарыстоўвацца даныя GPS і злучэнні па Wi-Fi. Японская кампанія Murata ўжо працуе над стварэннем фітнес-бранзалета, здольнага паказваць уладальніку, колькі BW \$ той зарабіў. Японскія інвестары ўклалі ў фінансаванне праекта Bitwalking каля \$10 млн, а адзін з брытанскіх банкаў цяпер вядзе перамовы аб тым, каб стаць яго афіцыйным партнёрам.

У далейшым да ўдзелу ў праекце плануецца прыцягнуць таксама кампаніі, якія спецыялізуюцца на вытворчасці спартыўнага адзення і абутку, службы аховы здароўя і арганізацыі па абароне навакольнага асяроддзя, а таксама працадаўцаў, якія жадаюць прэміраваць сваіх супрацоўнікаў за тое, што тыя вядуць здаровы лад жыцця. На думку аўтараў праекта, на першапачатковым этапе курс BW \$ будзе прыроўнены да аднаго долара ЗША. Пры гэтым крыптадоларамі можна будзе разлічвацца ў адмысловым інтэрнэт-магазіне альбо абменьваць іх на больш традыцыйную валюту. Пасля арганізатары праекта спадзяюцца пашырыць колькасць кампаній, якія прымаюць BW \$ у якасці аплаты за свае тавары і паслугі.

«Для некаторых гэта — бясплатны кубак кавы штотыдзень, прапанаваны мясцовымі кавярнямі, якія імкнуцца прыцягнуць новых кліентаў. Для іншых гэта магчымасць змяніць жыццё, пачаўшы зарабляць і кіраваць грашыма. І адначасова гэта будзе нас падахвочваць абараняць планету і заставацца здаровымі», — патлумачыў адзін з заснавальнікаў праекта Bitwalking Фрэнк Імбес.

У развітых краінах сярэнь-статыстычны ўдзельнік праекта Bitwalking, як мяркуюць, зможа зарабляць каля 15 BW \$ у месяц. Аднак месцам тэставання Bitwalking абраная Малаві. У гэтай беднай афрыканскай краіне сярэдня зарплата сельскіх жыхароў складае каля \$1,5 у дзень, і арганізатары праекта разлічваюць, што менавіта тут BW \$ будуць асабліва запатрабаваныя. Зрэшты, бізнес-кансультант Карэн Чынквіта з кампаніі Jubilee Enterprises асцерагаецца, што многія мясцовыя жыхары зусім кінучу працаваць, бо проста хадзіць апынецца больш выгадна

Матэрыялы падрыхтаваў
Іван КУПАРВАС.
hvir@zviazda.by

Вниманию акционеров

ОАО «БЕЛСОЛОД»

17 марта 2016 г.

по адресу: г. Иваново, ул. Полевая, 32
состоится очередное общее собрание акционеров.

Начало работы собрания в 13.00.

Время регистрации участников собрания –
в день проведения собрания с 12.00 до 12.55.

Участникам собрания иметь документ,
удостоверяющий личность (для представителя акционера –
также доверенность или договор).

С информационной (документами)
при подготовке к проведению собрания
можно ознакомиться с 10 марта в рабочие дни с 9.00 до 16.00.

ПОВЕСТКА ДНЯ:

1. Об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «Бел-соллод» в 2015 году и основных направлениях деятельности Общества на 2016 год.
2. Отчет наблюдательного совета ОАО «Белсоллод» за 2015 год.
3. Отчет ревизионной комиссии о результатах проведенной ревизии за 2015 год и заключение по бухгалтерскому балансу, отчету прибылей и убытков, годовому отчету ОАО «Белсоллод». Ознакомление Общества с заключением аудиторов.
4. Утверждение годовых отчетов, бухгалтерского баланса и отчета о прибылях и убытках за 2015 год.
5. Утверждение распределения чистой прибыли за 2015 год. О выплате дивидендов за 2015 год.
6. О направлениях использования чистой прибыли ОАО «Бел-соллод» на 2016 год.
7. Избрание членов наблюдательного совета и членов ревизионной комиссии ОАО «Белсоллод»
8. О назначении материального вознаграждения членам наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
9. О продаже гражданам жилых помещений.

УНП 200075434

Наблюдательный совет.

Вниманию кредиторов ЗАО «ДГ-Центр»

Закрытое акционерное общество «ДГ-Центр» уведомляет кредиторов о том, что 08.02.2016 внеочередным общим собранием акционеров ЗАО «ДГ-Центр» (далее – Общество) принято решение о реорганизации Общества путем выделения из него нового юридического лица.

Переход активов и обязательств к выделяемому юридическим лицам согласно разделительному балансу будет произведен пропорционально, в связи с чем права кредиторов не нарушаются.

Требования кредиторов о досрочном прекращении обязательств принимаются ЗАО «ДГ-Центр» в месячный срок с момента публикации настоящего объявления по адресу: 220053, г. Минск, а/я 27.

УНП 300042199

ОАО «Нафтан» РЕАЛИЗУЕТ НА КОНКУРСНОЙ ОСНОВЕ (с повышением начальной цены) БЫВШЕЕ В УПОТРЕБЛЕНИИ НЕИСПОЛЗУЕМОЕ ИМУЩЕСТВО:

Наименование	Инв. №	Год выпуска	Начальная цена с НДС, руб. РБ
Прицеп 2 ПТС-4, 5	06260523	2003	25 200 000
Прицеп тракторный ПСЕ-Ф, гос. № БХ 2871	16150639	1996	18 000 000
Валторна ROY BENSON	16315245	2006	4 440 000
Баритон ROY BENSON	16315247	2006	4 800 000

Состояние удовлетворительное.

Предложения принимаются по адресу: 211440, г. Новополоцк-1, ОАО «Нафтан», заводоуправление, каб. 101, до 9.30 по местному времени 17 марта 2016 года с пометкой на конверте: «Реализация неликвидов.17.03.2016». Извещение на проведение конкурса размещено на сайте www.naftan.by.

Контактные телефоны: 8(0214) 59-87-83, 8(0214) 59-89-26, 8(0214) 59-88-42, 8(0214) 59-88-01, (033) 398 08 48, (033) 398 07 67.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА

Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации» (организатор аукциона) по поручению ОАО «Слуцкий пивоваренный завод» (продавец) ПРОВОДИТ ПОВТОРНЫЙ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН ПО ПРОДАЖЕ ОДНИМ ЛОТОМ ИМУЩЕСТВА:

здание административного корпуса, общ. пл. 2168,9 кв.м (инв. № 640/С-27293); весовая, общ. пл. 25,8 кв.м (инв. № 640/С-27303); переходная галерея, общ. пл. 65 кв.м (инв. № 640/С-27304); элеватор, общ. пл. 1414,3 кв.м (инв. № 640/С-27309); главный производственный корпус, общ. пл. 12370 кв.м (инв. № 640/С-27312); проходная, общ. пл. 30,8 кв.м (инв. № 640/С-27313); незавершенное законсервированное капитальное строение, общ. пл. 440,2 кв.м (инв. № 640/У-72996); оборудование элеватора на земельном участке, площадью 3,1450 га по адресу: г. Слуцк, ул. Тутаринова, 1;

трансформаторная подстанция, общ. пл. 40,2 кв.м (инв. № 640/С-27297); насосная станция (станция 2 подъема), общ. пл. 116,9 кв.м (инв. № 640/С-51797) на земельном участке, площадью 0,1960 га по адресу: г. Слуцк, ул. Головащенко;

сважина № 8 (инв. № 640/С-27298) и ограждение. Начальная цена с НДС – 5 433 261 360 бел. руб. (стоимость снижена на 70%). Задаток 10% от начальной цены (543 326 000 бел. руб.), перечисляется на р/с № 30121082600116 в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Сбербанк», БИК 153001369, г. Минск, УНП 690324015 государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации». Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 10 (десяти) рабочих дней после проведения аукциона. Оплата за объект производится в течение 20 (двадцати) банковских дней со дня проведения аукциона, если иное не предусмотрено договором купли-продажи.

Торги проводятся в соответствии с Положением о порядке продажи имущества ликвидируемого юридического лица с публичных торгов, утвержденным Постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 08.01.2013 № 16 (с изменениями и дополнениями).

Затраты на организацию и проведение аукциона возмещает победитель торгов (покупатель). Предыдущие извещения о проведении торгов опубликованы в газете «Звезда» от 28.01.2016. Порядок проведения аукциона и оформления участия в торгах оговорен в условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.rif.by. Аукцион состоится 29.02.2016 в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 08.02.2016 до 16.00 по указанному адресу.

Тел.: (8017) 224-61-34, (8029) 102-21-17.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА

Аукцион состоится 22.03.2016 г. в 10.30 по адресу: г. Гродно, ул. Карла Маркса, д. 29, 4 этаж, актовый зал.

Организатором аукциона является

РУП «Белпочта» в лице Гродненского филиала РУП «Белпочта», находящегося по адресу: г. Гродно, ул. Карла Маркса, 29.

На аукционе выставляется право заключения договора аренды недвижимого имущества:

ЛОТ №1. Помещение на 3 этаже площадью 13,9 кв.м, расположенное по адресу: Гродненская обл., г. Гродно, ул. Карла Маркса, 29, пом. 6, изолированное помещение, помещение связи, срок аренды – 5 лет, начальная цена продажи – 417 000, размер задатка – 41 700 рублей, целевое использование – размещение офисов, организации производств (кроме вредных производств), оказание услуг, осуществление торговли, под складские помещения.

ЛОТ №2. Помещение на 2 этаже площадью 13,7 кв.м, расположенное по адресу: Гродненская обл., г. Гродно, ул. Максима Горького, 24-38, изолированное помещение, отделение связи, срок аренды – 5 лет, начальная цена продажи – 411 000 рублей, размер задатка – 41 100 рублей, целевое использование – размещение офиса, складского помещения, оказания услуг, организации производства (кроме вредных производств).

Арендная плата устанавливается в соответствии с Положением о порядке определения размера арендной платы при сдаче в аренду капитальных строений (зданий, сооружений), изолированных помещений, машин-мест, их частей, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь от 29.03.2012 года № 150 «О некоторых вопросах аренды и безвозмездного пользования имуществом» (далее – Положение). При установлении коэффициента от 0,5 до 3 включительно, определенного п. 8.2 Положения, при расчете арендной платы применяется коэффициент в размере 3.

Документы на участие в аукционе принимаются с 17.02.2016 г. по 21.03.2016 г. в рабочее время (с 8.30 до 17.15) по адресу: г. Гродно, ул. Карла Маркса, д. 29, 3 этаж, каб. 302. Документы, поданные после 16.00 21.03.2016 г., не рассматриваются.

Порядок оформления участия в аукционе, а также порядок проведения аукциона определены Положением о порядке проведения аукционов по продаже права заключения договоров аренды зданий, сооружений и помещений, находящихся в республиканской собственности, утвержденным постановлением Совета Министров от 08.08.2009 г. №1049.

Для участия в аукционе участник в срок, установленный для приема документов на участие в аукционе:

- перечисляет задаток на субсчет № 3012000060006 в филиале №400 ГОУ «АСБ Беларусбанк», г. Гродно, код 752, УНП 500826554, Гродненский филиал РУП «Белпочта»;

- подает заявление на участие в аукционе;
- заключает соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона;

- предоставляет копию платежного документа о перечислении задатка.
Помимо указанных документов:

- физическое лицо предъявляет документ, удостоверяющий личность;
- индивидуальный предприниматель – копию свидетельства о государственной регистрации, документ, удостоверяющий личность;
- юридическое лицо (резидент Республики Беларусь) – копию документа, подтверждающего государственную регистрацию; нерезидент – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписку из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена не ранее чем за 6 месяцев до даты подачи заявления на участие в аукционе) или иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения.

Представитель физического лица, индивидуального предпринимателя, юридического лица предъявляет оригинал доверенности (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и документ, удостоверяющий личность данного представителя.

Копии документов представляются без нотариального засвидетельствования. Победителем аукциона признается участник,

предложивший наивысшую цену за предмет аукциона. Победителем аукциона (лицо, приравненное к победителю аукциона) в течение 3 рабочих дней со дня его проведения обязан в установленном порядке перечислить на субсчет арендодателя сумму, за которую продан предмет аукциона, за вычетом внесенной им суммы задатка, а также возместить организатору аукциона затраты на его организацию и проведение, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам документации, необходимой для его проведения. Информация о затратах на организацию и проведение аукциона, порядке и сроках их возмещения доводится до сведения участников перед началом аукциона под роспись.

В случаях, если победитель аукциона (лицо, приравненное к победителю аукциона) не подписал протокол о результатах аукциона; не уплатил сумму, по которой продан предмет аукциона; не возместил организатору аукциона сумму затрат на организацию и проведение аукциона; не подписал договор аренды, а также в случае если участники аукциона отказались объявить свою цену за предмет аукциона, в результате чего аукцион признан не результативным, указанными лицами уплачивается штраф в размере 100 базовых величин.

Договор аренды по результатам проведения аукциона заключается в течение 10 рабочих дней со дня проведения аукциона и подписания протокола аукциона.

Телефон для справок: (8-0152) 74-61-47, факс (8-0152) 72-31-23.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА

(ПОНИЖЕНИЕ ЦЕНЫ НА 50%) по продаже имущества ОАО «Хоневиичи»

Предмет торгов, краткая характеристика	Лот №1		
	Капитальное строение с инв. № 413/С-20736 (здание основного корпуса кирпичного завода), общей площадью 1297,3 кв.м, кирпичное, одноэтажное, 1948 г.п., составные части и принадлежность – пристройка		
Местонахождение имущества	Гродненская обл., Свислочьский р-н, Свислочьский с/с, д. 23 около д. Гончары		
Информация о земельном участке	Имущество расположено на земельном участке площадью 1,0 га с кадастровым номером 425282400001000110, назначение – для размещения объектов иного назначения (для обслуживания здания основного производственного корпуса кирпичного завода). Ограничения (обременения) прав: земельный участок, расположенный в охранной зоне линий электропередачи (0,1320 га). Имущественные права – право аренды по 02.02.2065 год		
Начальная цена	282 540 000 рублей с учетом НДС	Сумма задатка (10%)	28 254 000 рублей
Сведения о продавце	ОАО «Хоневиичи», Гродненская обл., Свислочьский р-н, а/г Хоневиичи, ул. Школьная, 1, тел. 8(01513) 23686		
Сведения об организаторе торгов и номер счета для перечисления задатка	Гродненское областное учреждение финансовой поддержки предпринимателей, г. Гродно, ул. Мицкевича, 8, тел. 8(0152) 74 49 11, р/с 3015575033025 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по Гродненской области, г. Гродно, ул. Мицкевича, 3, код 739, УНП 500481906		
Срок заключения договора купли-продажи	В течение 20 рабочих дней с момента подписания протокола о проведении торгов	Условия оплаты	Определяются по согласованию сторон
Торги состоятся 3 марта 2016 года в 12.00 часов по адресу: г. Гродно, ул. Мицкевича, 8			
Срок подачи документов для участия в торгах	по 26 февраля 2016 года включительно до 16.00 часов по адресу: г. Гродно ул. Мицкевича, 8		
Условия участия и порядок проведения аукциона размещены на сайте организатора торгов www.fincentr.by			
Дополнительная информация по телефонам: 8(0152) 74 49 11, 77 23 79 Предыдущие публикации: газета «Звезда» от 21.08.2015 г., от 07.10.2015 г.			

ОАО «СТРОИТЕЛЬНЫЙ ТРЕСТ № 8» ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОННЫХ ТОРГОВ ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА

Номер лота	Предмет торгов	Начальная цена, бел. руб. без учета НДС	Размер задатка, бел. руб.
Лот №1	Объект недвижимости: Изолированное помещение с инвентарным номером 100/D-122236, площадью 153,2 кв.м (назначение: административное помещение, наименование: изолированное помещение), находящееся в капитальном строении с инвентарным номером 100/С-38868, расположенном на земельном участке с кадастровым номером 140100000001003204, площадью 0,9603 га	846 000 000	84 600 000
Местонахождение объекта	г. Брест, ул. Гродненская, 47/1.		
Характеристики земельного участка	Земельный участок выделен продавцу на праве постоянного пользования		
Условия продажи	Без условий		
Продавец (Балансодержатель)	ОАО «Строительный трест №8»		
Организатор торгов	ОАО «Строительный трест №8»		
Срок заключения договора купли-продажи	В течение 10-ти рабочих дней с момента подписания протокола о результатах аукциона		
Шаг аукциона	5% от начальной цены лота		
Условия оплаты	В соответствии с заключенным договором купли-продажи		
Номер р/с для перечисления задатка	р/с 3012121884440 в Региональной Дирекции № 100 ОАО «БПС-Сбербанк», код 153001369, получатель платежа ОАО «Строительный трест № 8»		
Аукцион состоится 26 февраля 2016 г. в 11.00 по адресу: 224013, г. Брест, б-р Шевченко, 4, зал заседаний ОАО «Строительный трест № 8» каб. 230, 231			

Для участия в аукционе необходимо предоставить:

1. Заявление на участие в аукционе по установленной форме и подписанное соглашение о правах и обязанностях с ОАО «Строительный трест № 8».

2. Заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка на расчетный счет организатора торгов.

3. Юридическим лицам – резидентам Республики Беларусь – копию документа, подтверждающего государственную регистрацию юридического лица; представителю юридического лица – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица).

4. Юридическим лицам – нерезидентам Республики Беларусь – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписку из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена не ранее чем за 6 месяцев до даты подачи заявления на участие в аукционе); представителю юридического лица – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица).

5. Индивидуальным предпринимателям – копию документа, подтверждающего государственную регистрацию; представителю индивидуального предпринимателя – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица).

6. Физическим лицам – представителю физического лица – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и документ, удостоверяющий личность данного представителя.

7. При подаче документов на участие в аукционе физические лица, представители физических и юридических лиц предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.

Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: 224013, г. Брест, б-р Шевченко, 4, каб. 418 в рабочие дни с 8.30 до 17.30.

Последний день приема заявлений – 26 февраля 2016 г. до 10.00.

Контактный телефон организатора аукционных торгов: 8-(0162)-22-01-72.

УНП 20002603

Ірына ЛЯПАРСКАЯ:

«АЛІМПІЙСКІЯ ГУЛЬНІ — ГЭТА НАЙБЛІЖЭЙШЫЯ СПАБОРНІЦТВЫ ДА... БОГА»

Чалавек, які ведае сакрэт поспехаў, расказвае пра самы прыгожы і медальны спорт у краіне

■ Бліц-навіны

Змагацца і перамагаць

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра выступленне гандбольнага СКА ў Кубку ЕГФ, хакейнай зборнай на турніры ў Славакіі і перамогу Аліны Талай у Лінцы.

1 Гандбольны СКА з вікторыі стартуваў у групавым этапе Кубка ЕГФ. У першым матчы армейцы сустракаліся з швейцарскім «Вінтэртурам» і на сваёй пляцоўцы былі мацнейшыя 31:27. Самым выніковым у складзе беларускіх гандбалістаў стаў **Уладзіслаў КУЛЕШ**, на яго рахунку 9 закінутых мячоў.

— *Перамаглі ў першую чаргу дзякуючы абароне, важна, што «зачапіўся» за мяч Слава Салдаценка. Дзякуючы гэтаму, у самым пачатку гульні мы стварылі невялікі зачын, а затым пасля яго адстойвалі, — адзначыў пасля фінальнага свістка Уладзіслаў.*

Паядынак праходзіў у абноўленым Палацы спорту «Уручча», гульні наведвалі 2300 заўзятараў. Наперадзе ў каманды Спартака Мірановіча два матчы на выездзе, каманда адправіцца спачатку ў Францыю (20 лютага), а затым у Данію (27 лютага). 6 сакавіка СКА вернецца дадому, дзе згуляе з Б'ерынгбро (Данія).

— *Сёння ў нас шмат унутраных клопатаў. У клуба юбілей — 40 гадоў, мы адкрылі новую арэну. Упершыню на яе прыйшло столькі глядачоў, і гэта накладвала на нас вялікую адказнасць, хацелася згуляць як мага лепш.*

Добра, што некаторыя нашы гульцы атрымалі вопыт выступлення на чэмпіянаце Еўропы ў Польшчы. Бо ў чэмпіянаце Беларусі ў нас няма такіх паядынаў, і мы не маглі дакладна вызначыць свае магчымасці. Нягледзячы на перамогу, у нас паўстала шмат праблем у матчы. Думаю, мы выправім недахопы ў ходзе работы. Усё ж такі ў нас маладая перспектыўная каманда, — сказаў галоўны трэнер СКА Спартак МІРАНОВІЧ.

2 Аліна Талай перамагла ў бегу на 60 м з бар'ерамі на міжнародным турніры ў Лінцы. У фінальным забегу беларуска паказала час 7,97 сек. і апырэдзіла славенку Марыну Томіч — 8,21 сек.

Наступным стартаў для Аліны стане чэмпіят Беларусі, які пройдзе з 19 па 21 лютага ў магілёўскім спарткомплексе «Алімпіец».

3 Нацыянальная зборная Беларусі на хакеі заняла другое месца на турніры Slovakia cup, які завяршыўся ў Жыліне. У першым матчы падапечны Дэйва Льюіса саступілі славакам 1:2, а ў наступнай гульні былі мацнейшыя за швейцарцаў — 3:1.

— *Не турбуюся з нагоды колькасці закінутых намі шайбаў. Галоўнае, што мы выйграем. У кожным матчы стараемся забіць больш галоў, але моманты не заўсёды рэалізуюцца. Задавалены дзеяннямі маладзёжнага зв'язна. Казаў хлопцам, што на чэмпіянаце свету яны павінны быць гатовыя да штодзённых матчаў. Важна было паглядзець, як яны сябе адчуваюць у такім рэжыме. Мы хочам пашырыць рэстр зборнай. Таму на маючым адбыцца чэмпіянаце свету будуць новыя прозвішчы, — падвёў вынік галоўны трэнер зборнай Дэйв ЛЬЮІС.*

4 Вікторыя Азаранка апусціла ляс на адзін радок у абноўленым рэйтынгу Жаночай тэніснай асацыяцыі (WTA) і цяпер займае 15-е месца.

Адзначым, што ў першую сотню светнага рэйтыngu ўваходзяць яшчэ дзве беларускі — 74-е месца ў Вольгі Гаварцовай, на 98-й пазіцыі Аляксандра Сасновіч.

зацвяджалі праграмы, у студзені прайшлі першы ранні старт у Лос-Анджэлесе. Мы заўсёды любім ездзіць менавіта туды, далей ад чужых вачэй, з асноўных канкурэнтаў на турніры за акіянам была толькі каманда Украіны. Такія паездкі важныя, таму што ў зале дома вочы «замыльваюцца», а там з трыбуны мне многае становіцца зразумела, што правільна, што — не. Пасля гэтага старту мы заняліся вельмі актыўнай перапрацоўкай практыкаванняў, наогул працы яшчэ шмат, і яна кіпіць. Першы асноўны старт, дзе мы павінны паказаць, што паспелі падрыхтаваць, — гэта Гран-пры ў Маскве. На чэмпіянаце Еўропы ў Ізраілі, гэта чэрвень, у нас павінна быць ужо 80-працэнтная гатоўнасць, там мы пакажам усе алімпійскія праграмы, у тым ліку і групавічак.

Я адказнасці не баюся, калі не я, то — хто?

Трэба памятаць, што мая праца — гэта не толькі падрыхтаваць Станюту і Галкіну да Алімпійскіх гульняў. Працягвае існаваць беларуская школа мастацкай гімнастыкі, таму я працую і з юніёркамі, сачу і вяду іх, яны таксама возьмуць удзел у кантынентальным першынстве ў Ізраілі. У нас нядрэнная лаўка запасных, шмат роўных дзяўчат, з 6-8 мне трэба выбраць 3-4, таму я стараюся трапляць на іх спаборніцтвы, гэта ж наша будучыня.

ПРА ЗАДАЧЫ

— Перад намі задачы на Алімпійскія гульні ставіць не трэба, дзяўчаты калі прыйшлі ў залу ў 4-5 гадоў ужо паставілі перад сабой асноўную мэту, а я паставіла яе сабе, як толькі прыйшла працаваць трэнерам. Вышэй чым мы самі сабе задачы ўжо не паставіць ніхто, а ці атрымаецца іх рэалізаваць, будзе залежаць не толькі ад нас. Усе ведаюць, што ўдача для спартсмена шмат значыць, Алімпійскія гульні — гэта найбліжэйшыя спаборніцтвы да Бога, трэба яшчэ вельмі сумленым і чыстым туды прыйсці.

ПРА САКРЭТ ПОСПЕХАЎ БЕЛАРУСКАЙ ШКОЛЫ

— Для мяне асабіста гэта будзе ўжо шостае алімпіяда і кожны раз за вынік даводзіцца адказваць, але вы ведаеце, я адказнасці не баюся, калі не я, то — хто? Я не ўзвальваю ўсё на сябе, гэта не правільна, у нас вынікі ў мастацкай гімнастыцы столькі гадоў трымаюцца на высокім узроўні менавіта таму, што трэнерскі склад, пачынаючы з 1996 года (як я ўзначаліла зборную) не мяняўся. Мы працуем усе, як адно цэлае: і Таццяна Нянашава, якая ўзначальвае групавое практыкаванне, і Ларыса Лук'яненка з Марынай Лобач, якія працуюць з юніёркамі, і многія іншыя (харэографы, урачы — радкоў не хопіць, каб усіх згадаць). Мы ўсе ў адной запражцы, таму вынікі можна рабіць з года ў год на прапрацаванай схеме. Ніхто мне ніколі не адказаў, што гэта мая праца, а гэта — твая. Яна ў нас ва ўсіх адна. Пастаянна прыходзяць да нас маладыя трэнеры, былія гімнасткі, як Люба Чаркашына, Юля Бічун, Марына

ПРА ПДРХТОЎКУ ДА АЛІМПІЙСКІХ ГУЛЬНЯЎ

У мінулым годзе на чэмпіянаце свету беларускія грацыі заваявалі максімум алімпійскіх ліцэнзій — тры. У Бразілі нашу краіну прадставіць дзве гімнасткі ў асабістых відах і каманда дзяўчат у групавым практыкаванні. Падобнага поспеху па ліку заваяваных пуцёвак у Рыа-дэ-Жанейра, акрамя нашай краіны, дамаглася толькі Расія.

— Алімпійскія гульні — гэта старт, якога чакаюць спартсмены ўсяго свету. Пяцігадовыя дзеці прыходзяць у залу і ў іх перад вачыма ў першую чаргу ўнікае алімпійскі п'едэстал. Таму гэта вялікая псіхалагічная адказнасць і сур'ёзная фізічная нагрузка. Галоўнае, каб зараз у дзяўчат хапіла здароўя і ніякія эпідэміі нам не пашкодзілі.

Што тычыцца падрыхтоўкі, то яе мы пачалі, як толькі сышлі з п'едэстала чэмпіянату свету. Сабраліся і пачалі абмяркоўваць праграму наступнага года, заняліся пошукамі музыкі і падборам касцюмаў, якія ўжо, дарэчы, шыюць.

У снежні з камандай правалі збор у Ізраілі, дзе ўжо канчаткова трэнерскім складам праглядалі і

Гэта і яе ўзнагароды...

Ганчарова — усе нашы выхаванкі. Я ім давяраю ўсё, пачынаючы ад працы ў зале, і заканчваючы тым, каб вывесці гімнастку на дыван падчас самых высокіх стартаў. Усё роўна, вядома, пакуль нічога не адбываецца без майго ўдзелу, нават калі яны недзе адны, я ўсё адсочваю анлайн, кожны выхад гімнасткі на дыван пачынаецца з sms і ёю заканчваецца.

Мы не збіраемся нікуды сыходзіць, але на кожнае месца я рыхтую па дзве памочніцы, каб мастацкая гімнастыка ў Беларусі не скончылася, хочацца выбудаваць сваю сістэму, якая працавала б многія гады.

ПРА ПАПУЛЯРНАСЦЬ У КРАІНЕ

— Моцна ўзрадавацца цікавацца пасля Пекіна, дзе мы выйгралі медалі, дадалася пасля Лондана. Людзі ўбачылі, што ў гэтага віду спорту ёсць перспектыва, і павялі дзяцей. Яны вядуць іх і да гэтага часу ў вялікай колькасці, нам прыйшлося адкрыць ужо п'ятыя групы, таму што штатны расклад не вытрымлівае такога аб'ёму.

Наш бум, вядома, не параўнаецца з тым бумам, які цяпер у Расіі, але мы разумеем, у якой краіне жывём: не вялікай, але з годнасцю. Таму стараемся з таго, што ёсць, знаходзіць адзінкавы матэрыял і з іх спрабаваць рабіць канкурэнтаздольных гімнастак.

Стараемся адкрываць аддзяленні ў малых гарадах, але вось напярэдадні паўстала праблема: закрываецца аддзяленне па мастацкай гімнастыцы ў Рагачове. Мы два гады яго адкрывалі, шмат намаганняў прыклалі, каб там з'явіўся дыван, інвентар, там ужо 30 дзяўчынак займаецца і яшчэ ахвотных не злічыць. А закрываюць таму, што там няма спецыяліста, які мае права на трэнерскую дзейнасць. Для мяне асабіста — гэта трагедыя, будзем прасціць, звяртацца, пісаць. Проста так я не збіраюся здавацца.

ПРА ДЗЯЦЕЙ

— Сёння я ўжо ведаю пайменна ўсіх дзяўчынак да 2009 года нараджэння, якія вартыя маёй увагі, як будучыя члены нацыянальнай каманды. У нас ёсць кандыдаты, якіх мы рыхтуем да ІІ юнацкіх Алімпійскіх гульняў і нават тых, каго мы рыхтуем да галоўных Гульняў-2020. У нас далёкасяжныя планы, для ўсяго трэнерскага калектыву мастацкай гімнастыка — гэта ўжо лад жыцця, мы дадому з'язджаем толькі пераначаваць.

ПРА НОВЫ ПАЛАЦ

— Я заўсёды імкнуся паказаць, як развіваецца Беларусь, якія спартыўныя збудаванні ў нас з'яўляюцца, каб не толькі спартсменаў, але і турыстаў зацікавіць прыехаць і паглядзець.

Пасля таго, як было прынята рашэнне пабудавання ў Мінску Палаца мастацкай гімнастыкі, пасыпаліся водгукі такога кшталту: «Навошта яшчэ адзін палац, лепш бы пабудавалі бальніцу». Я таксама не прычыла б супраць прыгожай, чыстай, светлай бальніцы, але каб у нас было заўтра менш бальніц, сёння трэба больш палацаў спорту. Калі ўсе дзеці, якія займаюцца ў гэтых комплексах, зараз выйдучы на вуліцу, мы потым не будзем ведаць, колькі яшчэ пабудаваных бальніц, наркалагічных цэнтраў і папраўчых устаноў.

Будаўніцтва нашага палаца і замарожвалася, і прыпынялася, але цяпер быццам бы ўсё нармальна, да канца 2017 года паабяцалі яго адкрыць. Люба Чаркашына падарыла мне кулон у выглядзе ключа, буду насіць, пакуль не адкрыюць наш цэнтр. Мне б не хацелася, каб палац, калі яго пабудуюць, пачынаў з дрэннай аўры, з нейкіх асуджэнняў, бо гэта для нашых дзяцей, унукаў і праўнукаў.

Каб у нас было заўтра менш бальніц, сёння трэба больш палацаў спорту.

Мастацкая гімнастыка засталася адзіным жаночым відам спорту, які паказвае вынік на працягу ўжо 20 гадоў. Калі камусьці ён не падабаецца, то хача б падумаць пра тое, што заняткі гімнастыкай, пачынаючы з малодшага ўзросту, і дзяўчынкам і хлопчыкам, акрамя карысці, нічога не прыносяць.

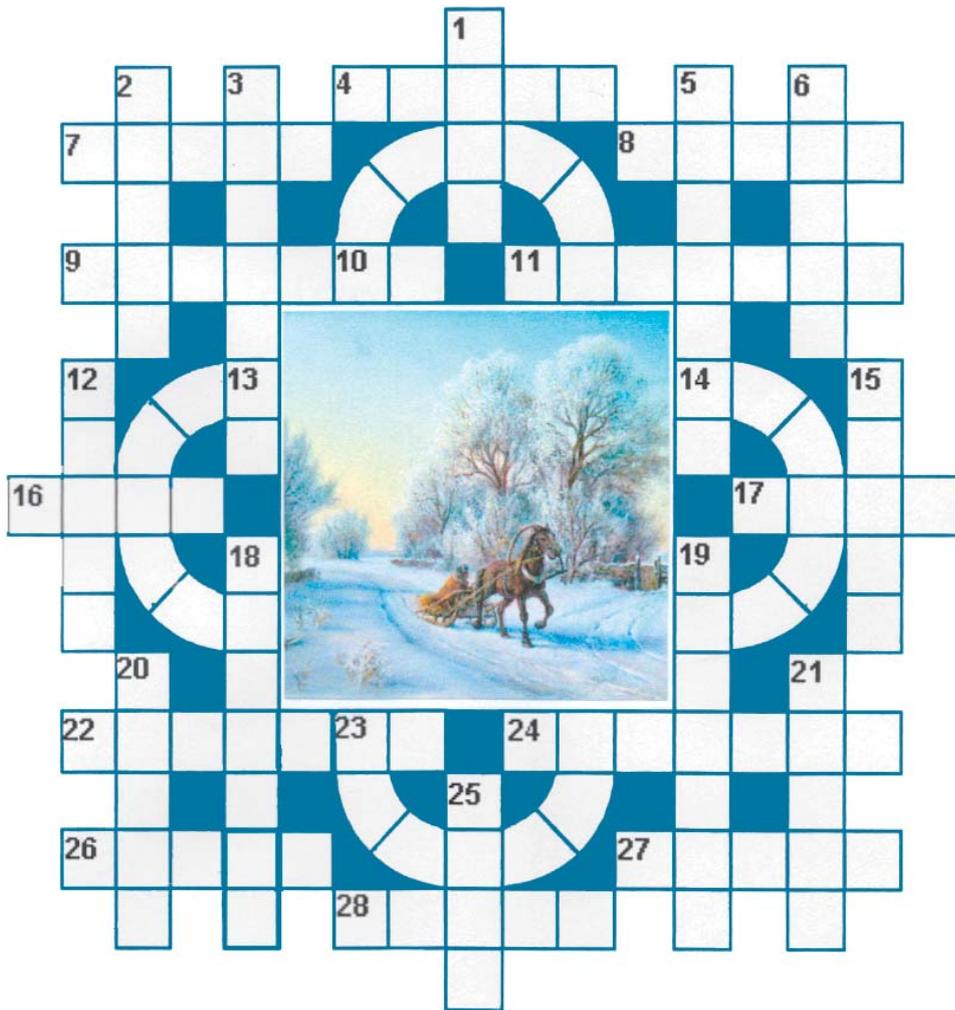
Я хачу, каб гэты палац стаў цэнтрам прыгажосці, здароўя, грацыі і спартыўнай славы Беларусі, я яго вельмі чакаю.

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ. lobazhevich@zviazda.by

ПЫТАЎСЯ ЛЮТЫ, ЦІ ДОБРА АБУТЫ

Па гарызанталі:

4. Майстэрня, куды вяскоўцы прыходзілі 21 лютага, у дзень прарока Захара, з сабой абавязкова бралі сярпы. **7.** Шэры заяц, у адрозненне ад беляка, захоўвае аднолькавую афарбоўку і летам, і зімой. **8.** Снежная бура, завіруха, даволі частая ў лютаўскую пару. **9.** Невялікі лясны грызун, корміцца ягадамі, арэхамі, жалудамі, якія назапашвае на зіму ў дуплах, шарападобных гнёздах. **11.** Фантастычная істота, што, па павер'і старажытных славян, караціла зіму. **16.** Традыцыйны пачастунак, на які бацькі маладой запрашалі зяця і яго радню ў масленічную сераду. **17.** Свята народнага календара напрыканцы лютага, у гэты дзень пяклі і асвятчалі ў царкве жытні хлеб. **22.** Незамёрзлы ўчастак на паверхні вадаёма, дзе зімой звычайна трымаецца аляпка, іншыя птушкі. **24.** Вечназялёны куст з ягадападобнымі чорна-сінімі пладамі, якімі ахвотна ласуецца чорны дрозд у заснежаным лесе. **26.** Любімае месца зімовых дзіцячых забаў. **27.** Спецыяльнае, паглыбленае ў зямлю памяшканне для захоўвання гародніны, прадуктаў. **28.** Хто ў вядомай казцы С. Маршак «Дванаццаць месяцаў» выраतोўвае падчарку, якую злая мачыха выгнала ў зімовы лес?

ніцамі і калаўроткамі, да іх нярэдка далучалася хлапечая кампанія з гарманістам. **19.** Птушка атрада вераб'інападобных, што ў лютым чародамі вандруе ў нашых лясах, павольна скіроўваючы на поўнач. **20.** Пакрытая лёдам плячоўка для катання на каньках. **21.** Прыкмячальі ў народзе: калі ён быў моцным у дзень Трохсвяцця (12 лютага), чакаўся мокры год. **25.** Ежа, якой у зімовым лесе ласуюцца ласі.

Па дугах:

10. Масленічны абрад, галоўныя персанажы якога — хлопцы-пераросткі,

«пакараныя» жаночым гуртам. **13.** Святая, што ўшаноўваецца напрыканцы лютага як ахоўніца і заступніца сям'і. **14.** Зімовае логава мядзведзя. **23.** Масавая народная гульня, традыцыйная на грамадзянскія святакі.

Склаў Іосіф КАРПЫЗА, г. Ляхавічы.

Зайвага!

Крыніцы тлумачэння:
1. А. Русецкі. «Дзень за днём». Мінск, 2008.
2. А. Лозка. *Беларускі народны календар*. Мінск, 2002.
3. *Энцыклапедыя прыроды Беларусі*. У 5 т. Мінск, 1983—1986.

ПРАВЕРЦЕ, КАЛІ ПАСКА, АДКАЗЫ
Па вертыкалі:
1. Узор. 2. Туман. 3. Ва-
ленка. 5. Барак. 6. Не-
руш. 12. Палац. 15. Тра-
са. 18. Вярток. 19. Ча-
точка. 20. Каток. 21. Ве-
цер. 25.
Па дугах:
27. Снег. 28. Мароз.
ка. 24. Птапоец. 26. Горка.
16. Вліч. 17. Улас. 22. Палон-
ва. 9. Бавёрка. 11. Кара-
чуня. 7. Русак. 8. За-
кузня. 1. Руска. 3. Ва-
ленка. 5. Барак. 6. Не-
руш. 12. Палац. 15. Тра-
са. 18. Вярток. 19. Ча-
точка. 20. Каток. 21. Ве-
цер. 25.

СЁННЯ

Месяц

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	8.28	18.19	9.51
Віцебск	8.21	18.06	9.45
Магілёў	8.19	18.09	9.50
Гомель	8.11	18.10	9.59
Гродна	8.43	18.35	9.52
Брэст	8.40	18.39	9.59

Першая квадра 15.02-21.02.
Месяц у сузор'і Блізнят.

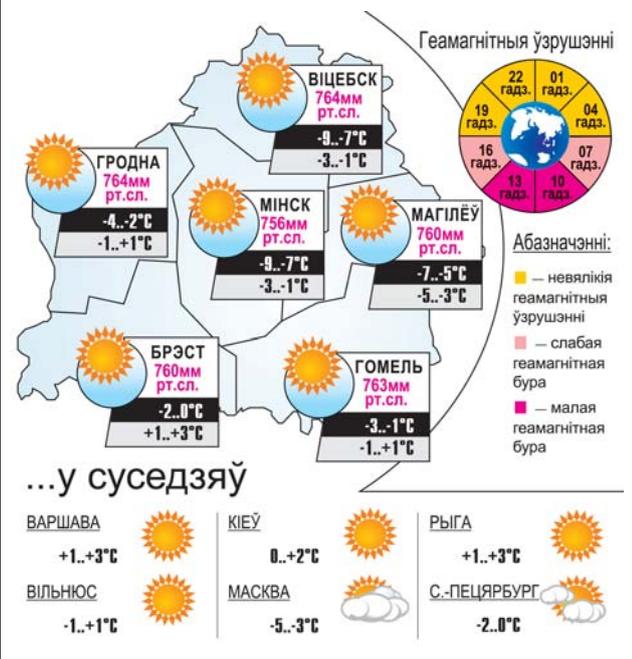
Імяніны

Пр. Ганны, Івана, Мікалая, Рамана, Сямёна, Уладзіміра, Цімафея, К. Дануты, Юльяны, Даніэля, Юльяна.

Фота Надзеі БУЖАН.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Муж на гадзіну — выдатная праца. Забіваеш цвік у сцяну, думаеш: чорт, усё жыццё мне сапсавала, пайду ад яе! І сыхodziш, яшчэ і пляццэ за гэта.

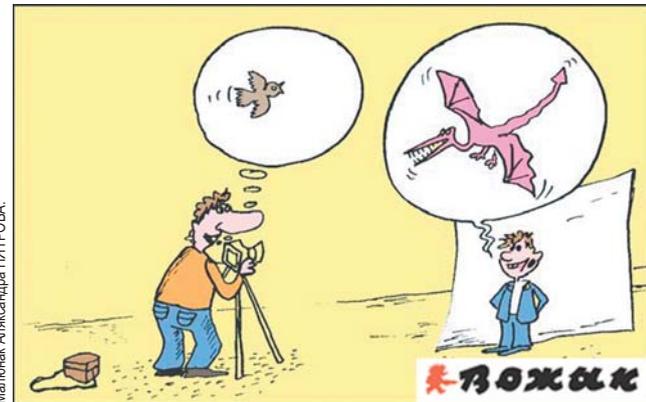
На 4-м тыдні вегетарыянскай дыеты галава літаральна праяснілася і стала працаваць нашмат лепш. Я зразумеў, што пара завязваць з гэтым глупствам.

Званок мужу: — Алё, дарагі, забярэш мяне?

**— Не!
— Чаму?
— Ну ты ўчора купіла супервыдатныя і зручныя туфлі, на абцэсе ў 15 см, які НАОГУЛ не адчуваецца! Вось і ідзі цяпер пешшу. І галоўнае, ад сцягна, дарагая, ад сцягна!..**

— Вось не ведаю, як і выкруцацца. Усё даражэ! Крухмал, бульба, мука, рыс, манка, ячмяны і пярловыя крупы...

— Прабачце, а дзе вы працуеце?
— Я дырэктар кілбаснай фабрыкі.

Малювак Аляксандра ПЯТРОВА.

Даты Падзеі Людзі

16 ЛЮТАГА

1568 год — іспанская інквізіцыя вынесла смяротны прысуд усім жыхарам Нідэрландаў. Асаблівы царкоўны суд каталіцкай царквы пад назвай «Інквізіцыя» быў створаны яшчэ ў 1215 годзе папам Інакенціем III. Гэты інстытут дасягнуў свайго апагея ў 1478 годзе, калі кароль Фердынанд і каралева Ізабэла з санкцыі Папы Сікста IV заснавалі іспанскую інквізіцыю. Асноўнай задачай інквізіцыі з'яўлялася вызначэнне, ці з'яўляецца абвінавачваны вінаватым у ерасі. Вынікі знішчальнай дзейнасці іспанскай інквізіцыі толькі ў перыяд ад 1481 да 1498 года вызначаюцца наступнымі лічбамі: каля 8 800 чалавек было спалена на вогнішчы; 90 000 чалавек падпалі пад канфіскацыю маёмасці і царкоўныя пакаранні. Іспанская інквізіцыя ў Нідэрландах была ўсталявана Карлам V у 1522 годзе для барацьбы з пратэстантамі. І ў 1523 годзе ў Антверпене на вогнішчы спалілі двух першых пратэстанцкіх пакутнікаў. Для барацьбы з пратэстантамі прымаліся самыя суровыя меры. А некаторыя з рашэнняў інквізіцыі — такія, як смяротны прысуд усім (!) жыхарам Нідэрландаў (вядома ж, не выкананы), засталіся як своеасаблівыя кур'ёзы гісторыі. Увядзенне інквізіцыі ў Іспанскіх Нідэрландах стала адной з прычын Нідэрландскай рэвалюцыі 1566–1609 гадоў, у вы-

ніку чаго Нідэрланды распаліся на дзяржаву пратэстантаў і дзяржаву католікаў.

1891 год — нарадзіўся Мікалай Фаміч Красінскі, беларускі тэатральны дзеяч. Скончыў Пецярбургскі ўніверсітэт. Адзін з арганізатараў і кіраўнікоў Беларускай драматычнай майстроўні ў Вільне, дзе ў 1922 годзе паставіў спектаклі «У зімовы вечар» Э. Ажэшкі і «Лес шуміць» У. Караленкі. З 1925 г. — намеснік старшыні секцыі мастацтва і старшыня тэатральнай падсекцыі Інбелкульту. У 1926–1928 гадах — дырэктар БДТ-2. У 1938 годзе быў арыштаваны і расстраляны. Рэабілітаваны ў 1960 годзе.

1925 год — нарадзіўся (вёска Васілевічы Рэчыцкага раёна) Іван Навуменка, беларускі пісьменнік і літаратуразнаўца, акадэмік НАН Беларусі, заслужаны дзеяч навукі Беларусі, народны пісьменнік Беларусі. У 1973—1982 гадах — дырэктар Інстытута літаратуры АН Беларусі, у 1982—1992-м — віцэ-прэзідэнт АН Беларусі, у 1992—2002-м — саветнік Прэзідыума НАН Беларусі, з 2002 года — галоўны навуковы супрацоўнік Інстытута літаратуры НАН Беларусі. Апублікаваў больш за 200 навуковых прац, больш за 80 выдадзеных асобнымі кнігамі мастацкіх твораў. Аўтар раманаў «Сасна пры дарозе», «Вецер у соснах», «Сорак трэці», «Асеннія мелодыі» і іншых. Лаўрэат прэміі Ленінскага камсамола, Дзяржаўнай прэміі Беларусі (1972). У 2006 г. узнагароджаны ордэнам Айчыны III ступені. Памёр у 2006 годзе.

Было сказана

Еўдакія ЛОСЬ, паэтэса:
«Лёс — ён лёс. Не выпрасіш вякоў».

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДУ, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.
РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: Н. ДРЬПЛА, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВИНАЎ (намеснік галоўнага рэдактара), В. МЯДЗВЕДЗЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК (намеснік галоўнага рэдактара).
Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».
НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс), аддзелаў: пismaў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 284 44 04, 287 17 21, бухгалтэрыі: 287 18 81.
 Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

<http://www.zviazda.by>;
 e-mail: info@zviazda.by,
 (для зваротаў): zvarot@zviazda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.
Газета адрэдавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку», ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў на тыдзень. Тыраж 20.108. Індэкс 63850. Зак. № 678. Нумар падпісаны ў 19.30 15 лютага 2016 года.